

EGW

Notities

2013-4

*En wij achten het profetische woord
(daarom) des te vaster, en gij doet wèl,
er acht op te geven als op een lamp,
die schijnt in een duistere plaats,
totdat de dag aanbreekt en de
morgenster opgaat in uw harten.*

**Supplement bij de volwassen les in de
Sabbatschool**

okt-nov-dec 2013

Inhoud

1.	28 sept – 4 okt: Het hemels Heiligdom.....	3
2.	5 okt – 11 okt: Hemel op aarde.....	7
3.	12 okt – 18 okt: Offers.....	12
4.	19 okt – 25 okt: Lessen uit het heiligdom.....	17
5.	26 okt – 1 nov: Verzoening: Reinigingsoffer.....	21
6.	2 nov – 7 nov: Grote Verzoendag.....	26
7.	9 nov – 15 nov: Christus, ons Offer.....	30
8.	16 nov – 22 nov: Christus, onze Priester.....	35
9.	23 nov – 29 nov: Het onderzoekend oordeel.....	40
10.	30 nov – 6 dec: De leer van Grote Verzoendag.....	45
11.	7 dec – 13 dec: Onze profetische boodschap.....	49
12.	14 dec – 20 dec: Het kosmische conflict over Gods karakter.....	54
13.	21 dec – 27 dec: Aansporingen uit het Heiligdom.....	60

EGW Notities

Een supplement als een Bijbelstudiehulp bij de volwassen Sabbatschoollessen, bestaande uit relevante citaten uit de geschriften van Ellen White.
Nederlandse vertaling en vrije distributie, met toestemming van de oorspronkelijke uitgevers.
Kopierechten® bij Pacific Press® Publishing Association.

De Engelse editie kan besteld worden bij de plaatselijke Adventist Book Center of via Pacific Press.

Nederlandse uitgave van: **Promise Ministry**®

Contact: info@promiseministry.nl

U mag dit digital document vrij verspreiden, u mag het kopiëren voor eigen gebruik.
Als u voor anderen kopieert, mag u er niet meer voor vragen dan de kopieerkosten.
Dit document is niet voor verkoop.

1. 28 sept – 4 okt: Het hemels Heiligdom

Sabbatmiddag 28 september

Laten wij niet vergeten dat onze grote Hogepriester voor de genadetroon bidt voor zijn vrijgekochte volk. Hij leeft altijd om voor ons te pleiten. Als iemand tot zonde komt, hebben wij een voorspraak bij de Vader, Jezus Christus de Rechtvaardige. Het bloed van Jezus pleit met kracht en is werkzaam voor hen die afvallig zijn geworden, voor hen die opstandig zijn, voor hen die ondanks veel licht en liefde zondigen. Satan staat aan onze rechterkant om ons te beschuldigen en onze Voorspraak staat aan Gods rechterhand om voor ons te pleiten. Hij heeft nog nooit een zaak verloren die aan Hem is toevertrouwd. Wij kunnen op onze Voorspraak vertrouwen, want Hij pleit op Zijn eigen verdiensten voor ons. Luister naar Zijn gebed voordat hij werd verraden en berecht. Luister naar Zijn gebed voor ons, want Hij had ons in Zijn gedachten. Hij zal Zijn gemeente niet vergeten in een wereld vol verzoeken. Hij ziet op zijn verzocht en lijdend volk en bidt voor hen...

Hij pleit voor de laagste, de meest verdrukte en lijdende mensen, voor de meest verzochte en beproefden. Hij bidt met opgeheven handen: "Ik heb u in beide handpalmen gegraveerd." God hoort graag naar de gebeden van Zijn Zoon en beantwoordt die ook. Paulus schrijft: "Nu wij dan een grote Hogepriester hebben, Die de hemelen is doorgegaan, namelijk Jezus, de Zoon van God, laten wij aan deze belijdenis vasthouden. Want wij hebben geen Hogepriester Die geen medelijden kan hebben met onze zwakheden, maar Een Die in alles op dezelfde wijze als wij is verzocht, maar zonder te zondigen. Laten wij dan met vrijmoedigheid naderen tot de troon van de genade, opdat wij barmhartigheid verkrijgen en genade vinden om geholpen te worden op het juiste tijdstip." (Hebr. 4:14-16) - Review and Herald, August 15, 1893.

Zondag 29 september: De woonplaats van God

In de hemel is God alles in allen. Daar heerst uitsluitend heiligheid; er is niets dat de volmaakte harmonie met God bezoedelt. Als wij inderdaad daarheen op weg zijn, zal de geest van de hemel reeds hier in ons hart zijn. Als wij nu niet graag over hemelse dingen nadenken; als wij niet geïnteresseerd zijn in het verkrijgen van kennis van God en geen blijdschap vinden in het zien op het karakter van Christus; als heiligheid voor ons niet aantrekkelijk is – dan kunnen wij er zeker van zijn dat onze hoop op de hemel tevergeefs is. Volmaakte overeenstemming met de wil van God is het verheven doel dat de christen altijd voor ogen moet houden. Hij zal graag praten over God, over Jezus, over het tehuis dat ons wacht en de reinheid en zuiverheid die Christus heeft bereid voor hen die Hem liefhebben. Het overpeinzen van deze thema's, waarbij de ziel zich verheugt op de zalige zekerheid in God, noemt de apostel het proeven aan "de krachten der toekomstige eeuw." – Getuigenissen voor de gemeente, deel 5 blz. 605.

In het hemelse heiligdom – Gods woonplaats – is Gods troon gevestigd op gerechtigheid en oordeel. In het heilige der heiligen is zijn wet, de rechtsnorm waarnaar de hele mensheid zal worden geoordeeld. Op de ark, met daarin de tafelen der wet, ligt het verzoendeksel. Hier pleit Christus met zijn bloed voor de zondaar. Hiermee wordt aangetoond dat wet en genade in het verlossingsplan samengaan. Deze eenheid kon alleen tot stand gebracht worden door de oneindige Wijsheid en de oneindige Kracht en vervult de ganse hemel met bewondering en eerbied. De overdekkende cherubs van het heiligdom op aarde, die eerbiedig neerblikten op het verzoendeksel, stellen de belangstelling voor waarmee de "hemelse heerscharen" het verlossingswerk volgen. De engelen willen het geheimenis van de genade doorgronden. Ze willen begrijpen hoe God rechtvaardig kan zijn, terwijl Hij tegelijkertijd de zondaar die tot Hem komt vergiffenis schenkt en hoe Hij het contact met de gevallen mensheid herstelt. Ze willen inzicht hebben in de menswording van Christus waardoor talloze mensen van de ondergang worden gered en bekleed worden met het smetteloze kled van zijn gerechtigheid, zodat ze contact kunnen hebben met engelen die nooit hebben gezondigd en zodat zij voor eeuwig in Gods tegenwoordigheid zullen zijn. – De Grote Strijd, blz. 389.

Maandag 30 september: De troonzaal

De heersende beginselen van Gods troon zijn recht en genade. Hij wordt de Genadetroon genoemd. Wilt u goddelijk licht ontvangen, ga naar de Genadetroon. U zult antwoord ontvangen vanaf het verzoendeksel. Er is een overeenkomst gesloten tussen de Vader en de Zoon om de wereld te redden door Christus, die Zichzelf zou geven, opdat een ieder die in Hem gelooft niet verloren ga, maar eeuwig leven hebbe. Geen enkele kracht van mensen of van engelen kon een dergelijk verbond tot stand brengen. De regenboog boven de troon is een teken van de belofte dat God Zich door Christus verbindt om een ieder te redden die in Hem gelooft. Het verbond staat zo vast als de troon. Waarom zijn wij dan zo ongelovig en wantrouwend? - Manuscript Releases, vol. 1, pp. 109, 110.

De boodschap die de discipelen in de naam van Jezus brachten, was tot in alle bijzonderheden juist en de gebeurtenissen die zij aankondigden, begonnen zich toen al af te tekenen. "De tijd is vervuld en het Koninkrijk Gods is nabijgekomen," was hun boodschap. Bij het verstrijken van "de tijd" – "de zeven weken en tweeënzestig weken" dus negenenzestig weken van Daniël 9, die zouden reiken tot op de Messias, de Gezalfde - werd Christus door de Geest gezalfd na zijn doop door Johannes in de Jordaan. Het Koninkrijk Gods dat verklaard was nabij te zijn, werd bij Christus' dood opgericht. Maar dat Koninkrijk was geen koninkrijk van deze wereld zoals zij dachten. Het was ook niet het toekomstige, eeuwige Koninkrijk, dat zal worden opgericht wanneer "het koningschap, de macht en de grootheid der koninkrijken onder de ganse hemel zal gegeven worden aan het volk van de heiligen des Allerhoogsten," dat eeuwige Koninkrijk waarin alle machten Hem dienen en gehoorzamen (Daniël 7:27). In de Bijbel wordt de uitdrukking "het Koninkrijk Gods" zowel voor "het koninkrijk der genade" als voor het "koninkrijk der heerlijkheid" gebruikt. Paulus spreekt over het koninkrijk der genade in zijn brief aan de Hebreeënen. Nadat hij heeft gewezen op "Christus, de hogepriester die kan medevoelen met onze zwakheden," zegt de apostel: "Laten wij daarom met vrijmoedigheid toegaan tot de troon der genade, opdat wij barmhartigheid ontvangen en genade vinden" (Hebreeënen 4:15,16). De troon der genade stelt "het koninkrijk der genade" voor, want waar een troon is, is er ook een koninkrijk. Christus gebruikt in veel gelijkenissen de uitdrukking "het Koninkrijk der hemelen" om de werking van Gods genade in het hart van de mensen aan te duiden. De troon der heerlijkheid stelt "het koninkrijk der heerlijkheid" voor. Christus verwijst naar dit koninkrijk wanneer Hij zegt: "Wanneer dan de Zoon des mensen komt in zijn heerlijkheid en al de engelen met Hem, dan zal Hij plaats nemen op de troon zijner heerlijkheid. En al de volken zullen voor Hem verzameld worden" (Mattheüs 25:31,32). Dit koninkrijk ligt nog in de toekomst. Het zal bij de wederkomst van Christus worden opgericht. Het "koninkrijk der genade" werd onmiddellijk na de zondeval ingesteld. Toen werd een plan uitgewerkt voor de verlossing van de gevallen mens. Dit koninkrijk bestond toen op grond van de intentie en belofte van God. De mens kon door het geloof burger van dit koninkrijk worden. Toch werd het pas bij de dood van Christus opgericht. Jezus had immers zelfs na het begin van zijn openbaar optreden kunnen afzien van het offer op Golgotha als Hij ontmoedigd was geworden door de hardnekkigheid en ondankbaarheid van de mensen. De lijdensbeker trilde in zijn hand in de hof Gethsemane. Hij had op dat ogenblik het bloed dat op zijn voorhoofd parelde kunnen afvegen en de schuldige mensheid in haar eigen ongerechtigheid kunnen laten omkomen. Als Hij dat gedaan had, was er geen verlossing mogelijk voor de gevallen mens. Toen Hij echter zijn leven gaf en de doodscreet "Het is volbracht" slaakte, was de uitvoering van het verlossingsplan verzekerd. De belofte van verlossing die aan het gevallen mensenpaar in het paradijs werd gedaan, werd bekrachtigd. Het koninkrijk der genade, dat vroeger beloofd was, werd toen opgericht. – De Grote Strijd blz. 323,324.

Dinsdag 1 oktober: Aanbidding in de hemel

God heeft er overvloedig in voorzien dat wij volmaakt kunnen zijn door Zijn genade, terwijl wij aan niets gebrek hebben en wachten op de verschijning van de Heer. Bent u er klaar voor? Draagt u het bruiloftskleed? Die kleding zal nooit bedrog, onreinheid, verdorvenheid of schijnheiligheid bedekken. Het oog van God rust op u. Het doorziet alle gedachten en

motieven van het hart. Wij kunnen onze zonden voor de ogen van de mensen verborgen houden, maar wij kunnen niets verbergen voor de ogen van onze Maker. God heeft Zijn eigen Zoon niet gespaard, maar heeft Hem om onze overtredingen overgeleverd aan de dood en opgewekt voor onze rechtvaardigmaking. Door Christus mogen wij onze smeekbeden voor de troon der genade brengen. Door Hem, kunnen wij, onwaardig als wij zijn, alle geestelijke zegeningen ontvangen. Komen wij tot Hem, zodat wij leven zullen ontvangen? – Getuigenissen voor de gemeente, deel 5 blz. 180, 181.

In de genaderijke zegeningen die onze hemelse Vader ons heeft geschonken, kunnen we ontelbare bewijzen vinden van een oneindige liefde, en van een tedere ontferming, die het hart van een moeder, dat in medelijden uitgaat naar haar eigenzinnige kind, te boven gaat. Als we in het licht van het kruis het goddelijk karakter bestuderen, dan ontdekken we genade, tederheid en vergeving, die gemengd zijn met recht en billijkheid. We roepen dan uit met de woorden van Johannes: “Ziet, welk een liefde ons de Vader heeft gegeven, dat wij kinderen Gods genoemd worden” (1 Joh. 3:1).

In het midden van de troon zien we Één, die in Zijn handen, Zijn voeten en Zijn zijde de merktekenen draagt van het lijden, dat Hij heeft doorstaan om de mens met God te verzoenen, en God met de mens. Deze onvergelykelijke genade openbaart ons een Vader, oneindig, wonend in een ontoegankelijk licht, die ons toch aanneemt door de verdiensten van Zijn Zoon. De wolk van wraak die alleen met ellende en wanhoop dreigde, onthult in het licht dat van het kruis weerspiegeld wordt het handschrift van God: “Leef, zondaar, leef! Berouwvolle en gelovige zielen, leef! Ik heb de losprijs betaald!” – Christus weerspiegelen 283.

De gemeente van God op aarde is een met de gemeente van God in de hemel. De gelovigen op aarde en zij die nooit zijn gevallen in de hemel, zijn één gemeente. Ieder hemels wezen heeft belangstelling voor de samenkomsten van de heiligen op aarde, die vergaderen om God te aanbidden in de geest van waarheid en in de schoonheid van heiligheid. In de binnenste voorhof van de hemel luisteren zij naar de getuigenissen van de getuigen van Christus in de buitenste voorhof op aarde, en de lofprijzing en dankzegging van de gemeente hier gaan op in de hemelse lofzang, en lofprijzing en vreugde weerklinken door de hemel omdat Christus niet voor niets is gestorven voor de gevallen kinderen van Adam. Terwijl engelen uit de bron drinken, drinken de heiligen op aarde uit de zuivere stroom die vloeit uit de troon van God en welke de stad Gods verblijdt. Och, mochten wij allen toch beseffen hoe dichtbij de hemel bij de aarde ligt! Terwijl de aardse kinderen het vaak niet beseffen, hebben ze engelen des lichts om hen te vergezellen, want de hemelse boodschappers zijn uitgezonden om hen die erfgenamen van verlossing zijn, te dienen. Een stille getuige bewaakt iedere levende ziel, en hij tracht hem voor Christus te winnen en naar Hem toe te trekken. - *Signs of the Times*, June 6, 1895.

Woensdag 2 oktober: De Gerechtszaal

Wij mogen ons uitstrekken tot Jezus Christus, onze Voorspraak in de hemel. Wij hebben een vriend nodig voor het gerecht. Wij hebben gezondigd, wij waren ongehoorzaam en overtreders en het is uiterst belangrijk voor ons dat we een Vriend hebben in het gerecht om onze zaak te bepleiten bij de Vader. Hij zegt: “Als Ik van de aarde verhoogd ben, zal Ik allen tot Mij trekken.” Zullen allen getrokken worden? Christus trekt, maar zullen zij gehoor geven aan het trekken? Zullen zij komen? De uitnodiging in Openbaring is: “En de Geest en de bruid zeggen: Kom! En wie het hoort, zegge: Kom! En wie dorst heeft, kome, en wie wil, neme het water des levens om niet.” (Openbaring 22: 17). - *This Day With God*, p. 223

Jezus is ook nu onze Verlosser. Hij pleit voor ons in het heilige der heiligen van het hemels heiligdom en Hij zal ons onze zonden vergeven. Geestelijk maakt het voor ons veel uit of we zonder enige twijfel op God vertrouwen als op een vast fundament, of dat we naar enige gerechtigheid in onszelf gaan zoeken voordat we tot Hem komen. Zie niet op uzelf maar op het Lam Gods dat de zonden van de wereld wegneemt. Het is een zonde om te

twijfelen. Het minste ongelof dat in het hart wordt gekoesterd, betekent schuld voor de ziel en het brengt grote duisternis en ontmoediging. Het beweert dat de Here oneerlijk is, dat Hij niet zal doen wat Hij heeft beloofd en daardoor wordt Hij zeer onteerd. Sommigen hebben twijfels, ontevredenheid en een houding om aan de verkeerde kant te staan gekoesterd, totdat zij de twijfels liefhebben en lijken te denken dat het prijzenswaardig is om aan de kant van de twijfelaars te staan. Maar wanneer de gelovigen de uitkomst van hun geloof ontvangen, de verlossing van hun zielen, dan zullen de twijfelaars, die ongelof hebben gezaaid, oogsten wat ze hebben gezaaid en het zal een treurige, onaantrekkelijke oogst zijn. - Review and Herald, April 22, 1884.

Donderdag 3 oktober: Plaats van Verlossing

Het heiligdom van het eerste verbond was door de mens opgericht. Het was door Mozes gebouwd. Dat heiligdom van het nieuwe verbond heeft God opgericht "en niet een mens." In het eerste heiligdom vervulden menselijke priesters de dienst; in het hemelse heiligdom verricht Christus, onze Hogepriester, de dienst ter rechterzijde van God. Het ene heiligdom was op aarde, het andere is in de hemel.

Voorts was de tabernakel door Mozes nagebouwd aan de hand van een voorbeeld. God had hem opgedragen: "Gij zult het maken overeenkomstig alles wat Ik u toon, het model van de tabernakel en het model van al zijn gerei". Mozes had ook het bevel ontvangen: „Zie nu toe, dat gij alles maakt naar het model dat u daarvan op de berg getoond is" (Exodus 25:9,40). En Paulus zegt: "Dit (de eerste tabernakel) was een zinnebeeld voor de tegenwoordige tijd, in zoverre gaven en offers gebracht werden." Hij zegt dat zijn heilige plaatsen "afbeeldingen van de hemelse dingen" waren, dat de priesters, die gaven offerden volgens de wet, de dienst verrichtten "bij een afbeelding en schaduw van het hemelse" en dat "Christus niet is binnengegaan in een heiligdom met handen gemaakt, een afbeelding van het ware, maar in de hemel zelf, om thans, ons ten goede, voor het aangezicht Gods te verschijnen" (Hebreeën 9:9, 23; 8:5; 9:24).

Het heiligdom in de hemel, waar Christus de dienst voor ons verricht, is het model van het heiligdom dat Mozes oprichtte. God heeft de bouwmeesters van het aardse heiligdom door zijn Geest geleid. De kunstzin die bij de bouw daarvan aan de dag is gelegd, getuigt van goddelijke wijsheid. De wanden waren als massief goud en weerkaatsten het licht van de zeven lampen van de gouden kandelaar in alle richtingen. De tafel met de toonbroden en het reukofferaltaar blonken als gepolijst goud. Het prachtige kleed van het dak met kunstig geweven afbeeldingen van cherubs in blauwpurper, roodpurper en scharlaken maakten het geheel nog mooier. En achter het tweede voorhangsel was het heilige Shekinah, de manifestatie van het licht van Gods heerlijkheid, waarvoor niemand kon komen zonder gedood te worden, behalve de hogepriester.

De ongeëvenaarde schoonheid van de tabernakel in de woestijn moest de mens een idee geven van de heerlijkheid van het hemelse heiligdom, waar Christus, die ons is voorgegaan, de dienst voor ons verricht voor Gods genadetroon. Het is de woonplaats van de Koning der koningen, waar "duizendmaal duizenden Hem dienen en tienduizend maal tienduizenden vóór Hem staan" (Daniël 7:10). Dit heiligdom is vervuld van de heerlijkheid van de eeuwige troon. Waar de serafs, de schitterende wachters, hun gezicht bedekken in aanbidding. Het mooiste gebouw ooit door mensenhanden gemaakt was maar een zwakke afschaduw van de grootsheid en heerlijkheid van het origineel. En toch kon men uit het aardse heiligdom en de diensten die erin plaatsvonden, belangrijke lessen leren over het hemelse heiligdom en het belangrijke werk dat daar volbracht wordt voor de verlossing van de mens. - Het Grote Conflict blz. 387. 388.

Christus is in het hemelse heiligdom en Hij is daar om verzoening te doen voor het volk. Hij is daar om zijn gewonde zijde en doorboorde handen aan Zijn Vader aan te bieden. Hij is daar om voor Zijn gemeente op aarde te pleiten. Hij reinigt het heiligdom van de zonden van het volk. Wat is ons werk? - Het is ons werk om in overeenstemming te zijn met het werk van Christus. Door geloof moeten wij met Hem samenwerken, één met Hem zijn. - Review and Herald, January 28, 1890.

De Here begrijpt al onze beproevingen en ook al lijkt het onmogelijk om voor God te leven, toch zult u merken dat de weg duidelijk zal worden. Wanneer uw geloof is beproefd, zal Zijn voorzienigheid een pad voor uw voeten maken zoals de Here de Rode Zee opende en de wateren zich scheidde. Het is veilig om God te dienen. Misschien is het niet tot uw wereldse voordeel om Gods wegen te gaan, maar de overtreder zal een eeuwig verlies lijden. "Want zie, de dag komt, brandend als een oven! Dan zullen alle overmoedigen en allen die goddeloosheid bedrijven, zijn als stoppels, en de dag die komt, zal hen in brand steken – zegt de HERE der heerscharen – welke hun wortel noch tak zal overlaten. Maar voor u, die mijn naam vreest, zal de zon der gerechtigheid opgaan, en er zal genezing zijn onder haar vleugelen." Maleachi 4: 1,2. Wij moeten zorgvuldig en nederig met de Here wandelen in deze kostbare genadetijd. Wij moeten Jezus zo dicht naderen, dat Zijn licht op ons schijnt. Onze Verlosser wil dat wij het licht van de wereld zijn, elke straal weerspiegelend die op ons schijnt. Wat een rechte paden zouden wij voor onze voeten moeten maken, zodat de kreupele niet misleid zou worden. Dit is het tijdperk van licht. De Heer van de hemel zendt Zijn stralen van licht naar ieder gezin in de wereld. Er schijnt een speciaal licht op de geboden van God. De deur van het heilige der heiligen in het hemelse heiligdom staat op een kier en daarbinnen bevindt zich, net als in het oude heilige der heiligen, de ark van het verbond. De wet van de Allerhoogste bevindt zich onder het verzoendeksel. Het licht van Zijn wet schijnt op de wereld, terwijl het de duisternis doordringt die het volk heeft bedekt.

Johannes zag een engel die in het midden van de hemel vloog, de mensen waarschuwend voor de laatste oordelen van God. Hij verkondigde de toestand van degenen die acht sloegen op zijn waarschuwing en die zouden ontkomen aan de laatste zeven plagen. Hij kondigde hen aan als Gods volk en vestigde de aandacht op hun uitzonderlijk karakter: "Hier blijkt de volharding der heiligen, die de geboden Gods en het geloof in Jezus bewaren." De tijd dat deze profetie in vervulling gaat, is gekomen. Wij horen het geluid van juist deze boodschap die de aandacht van mannen en vrouwen richt op de gebroken wet van God en vraagt om berouw en hervorming. - Review and Herald, June 29, 1911.

2. 5 okt - 11 okt: Hemel op aarde

Sabbatmiddag, 5 oktober

Het evangelie van Christus werpt licht op het Joodse tijdperk. Het werpt licht op heel de joodse samenleving en geeft betekenis aan de ceremoniële wet. De tabernakel, of tempel, van God op aarde was een voorbeeld van het origineel in de hemel. Alle ceremonieën van de joodse wet waren profetisch, een type van de geheimenissen van het verlossingsplan. De rituelen en ceremonieën van de wet waren door Christus zelf gegeven, die gehuld in een wolkkolom overdag en een vuurkolom 's nachts, de leider was van het volk van Israël. Deze wet moest met grote eerbied worden benaderd, want hij is heilig. Zelfs nadat hij niet langer moest worden gehouden, stelde Paulus hem aan de Joden voor in zijn ware plaats en waarde. Hij toonde zijn plaats in het verlossingsplan en zijn relatie tot het werk van Christus. De grote apostel verklaarde deze wet heerlijk, waardig aan zijn goddelijke Oorsprong. Dat wat weggedaan moest worden was heerlijk, maar het was niet dezelfde wet die door God was ingesteld voor de regering van Zijn gezin in de hemel en op de aarde, want zo lang de hemel bestaat, zo lang zal de wet van de Heer standhouden. – Signs of the Times, July 29, 1886.

De joodse tempel was gebouwd met gehouwen stenen die uitgehouwen waren uit de bergen. En elke steen werd passend gemaakt voor zijn plaats in de tempel. Hij werd uitgehouwen, gepolijst en gekeurd voordat hij naar Jeruzalem werd gebracht. En toen ze allemaal naar die plaats waren gebracht, werd het gebouw opgericht zonder het geluid van bijl of hamer. Dit gebouw vertegenwoordigt Gods geestelijke tempel, die is samengesteld uit materiaal dat verzameld is uit iedere natie en taal en volk van alle klassen, hoog en laag, rijk en arm, geleerd en ongeleerd. Dit zijn geen dode materialen, die passend gemaakt moeten worden door hamer en bijtel. Zij zijn levende stenen die uit de wereld worden uitgehouwen

door de waarheid. De grote Meesterbouwer, de Heer van de tempel, houdt hen nu uit en polijst hen en maakt hen passend voor hun respectievelijke plaatsen in de geestelijke tempel. Wanneer hij voltooid is, zal deze tempel volmaakt zijn in al haar onderdelen, het voorwerp van bewondering voor engelen en mensen, want zijn bouwer en maker is God. - The Upward Look, p. 281.

Zondag 6 oktober: Het eerste heiligdom op aarde

Toen Adam uit de hand van de Schepper kwam, droeg hij in zijn lichamelijke, verstandelijke en geestelijke natuur een gelijkenis met zijn Maker. "God schiep de mens naar Zijn beeld" (Gen. 1: 27), en het was Zijn bedoeling dat, hoe langer de mens leefde, des te sterker hij dit beeld zou openbaren – des te krachtiger de heerlijkheid van de Schepper weerkaatsen. Al zijn talenten konden zich ontwikkelen; hun omvang en hun kracht zouden voortdurend toenemen. Groot en omvangrijk was het terrein waarop die vermogens zich konden oefenen; heerlijk het gebied dat open lag voor hun onderzoekingen. De verborgenheden van het zichtbare heelal – de "wonderwerken van de Volmaakte in kennis" (Job 37: 16) - nodigden de mens tot onderzoek. Een omgang met zijn Schepper van aangezicht tot aangezicht, van hart tot hart was zijn bijzonder voorrecht. Was hij trouw gebleven aan God, dan had hij dit in alle eeuwigheid behouden. Door de eeuwen der eeuwigheid heen zou hij voortdurend nieuwe schatten van kennis hebben verkregen, nieuwe bronnen van geluk hebben ontdekt en een helderder begrip van de wijsheid, de macht en de liefde Gods hebben verkregen. Steeds vollediger zou hij aan de bedoeling van zijn schepping hebben beantwoord, steeds meer zou hij de heerlijkheid van de Schepper hebben weerkaatst. – Karaktervorming, blz. 15

In Eden brachten de dagelijkse werkzaamheden Adam en Eva gezondheid en vreugde. Het gelukkige paar zag met blijdschap uit naar de bezoeken van hun Schepper, wanneer Hij in de avondkoelte met hen sprak en wandelde. God onderwees hen dagelijks. - *Manuscript Releases*, vol. 17, p. 351.

Het heilige paar (Adam en Eva) waren niet alleen kinderen onder de vaderlijke zorg van God, maar ook leerlingen die onderwijs ontvingen van de volmaakte wijze Schepper. Zij kregen bezoek van engelen en het was hen toegestaan met hun Maker te spreken, zonder een voorhangsel tussen hen in dat Hem verborg. Zij waren vol van de levenskracht, gegeven door de boom des levens en hun intellectuele kracht was slechts een weinig minder dan die van de engelen. De geheimenissen van het zichtbare universum - "de wonderwerken van de Volmaakte in kennis" (Job 37: 16) - verschaften hen een onuitputtelijke bron van onderwijzing en verrukking. De wetten en werkingen van de natuur, die voor de mens het onderwerp van studie zijn geweest gedurende zesduizend jaren, werden voor hun geest geopenbaard door de oneindige Ontwerper en Drager van dat alles. Zij onderzochten blad en bloem en boom, en ontvingen van ieder inzicht in de geheimen van het leven. Adam was bekend met elk levend wezen, van de machtige Leviathan die in de wateren speelde tot het kleinste insect dat in een zonnestraal zweefde. Hij had aan ieder van hen een naam gegeven en hij was bekend met de natuur en de eigenschappen van allen. Gods heerlijkheid in de hemel, de ontelbare werelden in hun geordende omwentelingen, "het zweven der wolken," de geheimen van licht en geluid, van dag en nacht – alles lag open voor onze eerste ouders om te bestuderen. Op elk blad in het woud, of steen van de bergen, in iedere stralende ster, in aarde, lucht en hemel was de naam van God geschreven. De orde en de harmonie van de schepping spraken tot hen over oneindige wijsheid en kracht. Zij ontdekten steeds weer een of andere aantrekkelijkheid die hun harten vulde met diepere liefde, waardoor ze nieuwe dankzeggingen uitten. - *Christian Education*, pp. 207, 208

Maandag 7 oktober: Kopie van het voorbeeld

Op de vraag: "Wat is het Heiligdom?" wordt in de Schrift een duidelijk antwoord gegeven. Het woord "heiligdom" zoals het in de Bijbel wordt gebruikt, wijst in de eerste plaats op de tabernakel die door Mozes werd gebouwd naar een voorbeeld van hemelse dingen. Ten

tweede wijst het op “de ware tabernakel” in de hemel, waarnaar het aardse heiligdom wees. Met het sterven van Christus eindigde de schaduwdienst. “De ware tabernakel” in de hemel is het Heiligdom van het Nieuwe Verbond.

De twee vertrekken in het aardse heiligdom stellen de heilige plaatsen van het hemelse Heiligdom voor... Het hemelse Heiligdom is het werkelijke middelpunt van het werk van Christus ten behoeve van de mens.. het betreft iedere ziel die op aarde leeft. – Het geloof waardoor ik leef, blz. 202.

Voorts was de tabernakel door Mozes gebouwd naar een voorbeeld. God had hem opgedragen: “Gij zult het maken overeenkomstig alles wat Ik u toon, het model van de tabernakel en het model van al zijn gerei.” Mozes had ook het bevel ontvangen: “Zie nu toe, dat gij alles maakt naar het model dat u daarvan op de berg getoond is.” Exodus 25: 9, 40. En Paulus zegt: “Dit (de eerste tabernakel) was een zinnebeeld voor de tegenwoordige tijd, in zoverre gaven en offers gebracht werden.” Hij zegt dat de heilige ruimten “afbeeldingen van de hemelse dingen” waren, dat de priesters, die gaven offerden volgens de wet, de dienst verrichtten “bij een afbeelding en schaduw van het hemelse” en dat “Christus niet is binnengegaan in een heiligdom met handen gemaakt, een afbeelding van het ware, maar in de hemel zelf, om thans, ons ten goede, voor het aangezicht Gods te verschijnen.” Hebreeën 9:9, 23; 8:5; 9:24.

Het heiligdom in de hemel waar Christus de dienst voor ons verricht, is de blauwdruk voor het heiligdom dat Mozes oprichtte. God heeft de bouwmeesters van het aardse heiligdom door Zijn Geest geleid. De kunstzin die bij de bouw daarvan aan de dag is gelegd, getuigt van goddelijke wijsheid. De wanden waren als massief goud en weerkaatsten het licht van de zeven lampen van de gouden kandelaar in alle richtingen. De tafel met de toonbroden en het reukofferaltaar blonken als gepolijst goud. Het prachtige kleed van het dak met kunstig geweven afbeeldingen van cherubs in blauwpurper, roodpurper en scharlaken maakten het geheel nog mooier. En achter het tweede voorhangsel was de heilige wolk der heerlijkheid, waarvoor niemand kon komen zonder gedood te worden, behalve de hogepriester. – De Grote Strijd, blz. 387, 388.

De tabernakel werd gebouwd volgens het voorschrift van God. De Here riep mannen en rustte hen toe met meer dan natuurlijke vermogens om het meest vernuftige werk tot stand te brengen. Het werd niet aan Mozes of aan de arbeiders overgelaten om een plan te bedenken voor de vorm en uitvoering van het gebouw. God Zelf ontwierp het plan en gaf het aan Mozes, met uitdrukkelijke instructies over de afmeting en vorm en de materialen die moesten worden gebruikt. Hij gaf gedetailleerde instructies over ieder meubelstuk dat erin geplaatst moest worden. Hij toonde Mozes een miniatuur model van het hemelse heiligdom en gebod hem alles te maken volgens het voorbeeld dat hem op de berg was getoond. Mozes schreef alle aanwijzingen op in een boek en las dat voor aan de meest invloedrijken onder het volk. - The Story of Redemption, p. 151.

Dinsdag 8 oktober: Jezus als het heiligdom

Deze woorden (van Jezus) hadden een tweeledige betekenis. Niet alleen sprak Hij over de verwoesting van de joodse tempel en eredienst, maar ook over Zijn eigen dood, het vernietigen van de tempel van zijn lichaam. De joden maakten hiertoe al plannen. Toen de priesters en oversten terugkeerden naar de tempel, hadden zij zich voorgenomen Jezus te doden en zich zo te bevrijden van een onruststoker. Toen Hij hun echter hun plan voor ogen hield, begrepen ze Hem niet. Ze dachten dat Hij alleen over de tempel in Jeruzalem sprak, en verontwaardigd riepen ze uit: “Zesenvertig jaren is over deze tempel gebouwd, en Gij zult hem binnen drie dagen doen herrijzen?” Nu meenden ze dat Jezus hun ongeloof had gerechtvaardigd en zij werden versterkt in hun voornemen Hem te verwerpen. –Jezus, de wens der eeuwen, blz. 125, 126.

Het was Jezus' bedoeling dat de twijfelende joden de verborgen betekenis van zijn woorden niet zouden begrijpen en op dat moment ook zijn discipelen niet. Na zijn

opstanding kwamen deze woorden die Hij had uitgesproken, weer in hun gedachten en toen begrepen ze de juistheid ervan. Zij herinnerden zich ook dat Hij had gezegd dat Hij macht had om zijn leven neer te leggen en het weer op te nemen. Jezus was bekend met het pad dat Hij had betreden, zelfs tot het einde toe. Zijn woorden hadden een dubbele betekenis en verwezen zowel naar de tempel in Jeruzalem als naar Zijn eigen stoffelijke lichaam.

Christus was het fundament en het leven van die tempel. Zijn kruisiging zou hem feitelijk vernietigen, want zijn diensten waren een type van het toekomstige offer van de Zoon van God. Zij wezen naar de grote antitype, namelijk Christus zelf. Wanneer de joden hun boze doel zouden bereiken en Hem zouden aandoen wat ze van plan waren, zouden vanaf die dag de brandoffers en de diensten die ermee verbonden waren, zonder waarde zijn in Gods oog, want de type zou de antitype hebben ontmoet in het volmaakte offer van de Zoon van God.

Heel het priesterschap werd ingesteld om de aard van het middellaars werk van Christus voor te stellen, en heel het plan van de offerdienst was een afschaduwing van de dood van de Heiland om de wereld te verlossen van zonde. Brandoffers en het bloed van dieren zouden niet langer nodig zijn wanneer die grote gebeurtenis plaatsgevonden had waar zij eeuwenlang naar hadden geweest. De tempel was Christus, zijn diensten en ceremonieën verwezen recht naar Hem. Wat moet Hij dan gevoeld hebben toen Hij hem aantrof verontreinigd door de geest van hebzucht en afpersing, een plaats van handeldrijven! - Spirit of Prophecy, vol. 2, pp. 122, 123.

Jezus is nu onze Heiland. Hij pleit voor ons in het heilige der heiligen van het hemelse heiligdom en Hij zal onze zonden vergeven. Geestelijk maakt het voor ons veel uit of we zonder twijfel op God vertrouwen als op een vast fundament, of dat we enige gerechtigheid in onszelf proberen te vinden voordat we tot Hem komen. Zie niet op uzelf maar op het Lam van God dat de zonden der wereld wegneemt. - Review and Herald, April 22, 1884.

Woensdag 9 oktober: De gemeente als heiligdom

De gemeente op aarde is Gods tempel en zij moet voor de wereld goddelijke afmetingen aannemen. Dit gebouw moet het licht van de wereld zijn. Hij moet worden samengesteld uit levende stenen die dicht op elkaar worden gelegd, steen passend bij steen, een stevig gebouw vormend. Al deze stenen hebben niet dezelfde vorm of maat. Sommige zijn groot, sommige zijn klein, maar ieder heeft een eigen plaats in te nemen. Er mag in het hele gebouw geen misvormde steen voorkomen. Elke steen is volmaakt. En elke steen is een levende steen, een steen die licht geeft. De waarde van de stenen hangt af van het licht dat zij weerkaatsen naar de wereld.

Nu is het de tijd dat de stenen uit de groeve van de wereld moeten worden gehaald en naar Gods werkplaats gebracht om te worden gehouwen, geëffend en gepolijst zodat zij zullen stralen. Dit is Gods plan en Hij verlangt van allen die zeggen de waarheid te geloven, dat zij hun respectieve plaatsen zullen innemen in het grote werk voor deze tijd. Hij verlangt dat iedere werker tevoorschijn zal komen als Daniël, met ieder onderdeel van het karakter onder goddelijke bewerking, opdat hij dag aan dag gereedgemaakt zal worden om zijn plaats in te nemen in de tempel van God.

Het is Gods bedoeling dat Zijn gemeente steeds vooruit zal gaan in zuiverheid en kennis, van licht tot licht, van heerlijkheid tot heerlijkheid. Hij die de eerste en de laatste is zegt: "Hoe zullen wij het Koninkrijk Gods afbeelden, of onder welke gelijkenis zullen wij het brengen?" Hij kon geen enkele van de koninkrijken van de wereld als vergelijking gebruiken. Hij vond niets in de samenleving om het mee te vergelijken. Aardse koninkrijken heersen door de overmacht van fysieke kracht. Maar in het koninkrijk van Christus moet ieder vleselijk wapen, elk middel tot dwang worden afgeschaft. Dit koninkrijk moet worden opgericht om de gevallen mensheid op te richten en te veredelen. Christus maakt van Zijn gemeente een prachtige tempel van God. "Waar twee of drie vergaderd zijn in mijn naam," zei Hij, "daar ben Ik in hun midden." Deze gemeente is de voorhof van heilig leven, vol van de verschillende gaven en bedauwd met de Heilige Geest. De hemel vertrouwt de gemeente op aarde

daarvoor bestemde plichten toe en de leden moeten hun vreugde vinden in de blijdschap van degenen die zij helpen en zegenen. - Review and Herald, December 4, 1900.

De heilige tempel van het lichaam moet rein en onbesmet gehouden worden zodat de Heilige Geest daarin kan wonen. Wij moeten trouw Gods bezit bewaken, want elk misbruik van onze krachten verkort de tijd dat onze levens gebruikt kunnen worden tot eer van God. Denk eraan dat wij alles aan God moeten overgeven – ziel, lichaam en geest. Alles behoort Hem toe en moet verstandig worden gebruikt, opdat wij het talent van leven in stand kunnen houden. Door onze krachten op de juiste manier ten volle te gebruiken in het meest nuttige werk, door ieder orgaan gezond te houden, en door ieder orgaan zo in stand te houden dat geest, pees en spier harmonieus samenwerken, kunnen wij de kostbaarste dienst voor God verrichten.

Wanneer wij alles doen wat mogelijk is voor gezondheid, dan kunnen wij gezegende resultaten verwachten en kunnen wij God in geloof vragen onze inspanningen te zegenen voor het in stand houden van onze gezondheid. - My Life Today, p. 134.

De mens is Gods werk, zijn meesterwerk, geschapen voor een hoog en heilig doel en God verlangt ernaar om Zijn wet te schrijven op ieder onderdeel van de menselijke tabernakel. Iedere zenuw en spier, iedere geestelijke en lichamelijke gave moet rein worden bewaard. - Temperance, p. 142.

Donderdag 10 oktober: Nieuwe Schepping

De engel van God zei tegen Johannes terwijl hij de grote menigte van verlostten rondom de troon verzameld zag: “Dezen zijn het, die komen uit de grote verdrukking; en zij hebben hun gewaden gewassen en die wit gemaakt in het bloed des Lams. Daarom zijn zij voor de troon van God en zij vereren Hem dag en nacht in zijn tempel.” Het is het voorrecht van een ieder van ons om door het bloed van het Lam ons leven tot een heerlijke overwinning te maken. Wij zullen beproevingen en moeilijkheden het hoofd moeten bieden, maar als wij onszelf heiligen door gehoorzaamheid aan de waarheid, zal de God van Israël onze kracht zijn. “Ja, wij willen de HERE kennen, ernaar jagen Hem te kennen. Zo zeker als de dageraad is zijn opgang.” De Here wil kracht geven aan Zijn volk. Hij wil dat zij zich verheugen in de God van hun verlossing. Hij wil dat zij naar Zijn beeld worden gevormd, zodat Hij hen bij Zijn komst tot Zich zal nemen. Als wij beslag leggen op de arm van Oneindige Kracht, zal dat ons kracht geven voor elke strijd en ontmoediging in het leven en het zal ten slotte een kroon van heerlijkheid op ons hoofd plaatsen en ons laten delen in de eeuwige beloning van de rechtvaardigen. - Signs of the Times, August 6, 1885.

Tijdens de duizend jaren tussen de eerste en de tweede opstanding, vindt het oordeel over de goddelozen plaats. Volgens de apostel Paulus zal dit oordeel na de wederkomst van Christus plaatsvinden. “Daarom, velt geen oordeel vóór de tijd, dat de Here komt, die ook hetgeen in de duisternis verborgen is, aan het licht zal brengen en de raadslagen der harten openbaar maken.” (1 Cor. 4:5). Daniël verklaart dat toen de Oude van dagen kwam “het gericht gegeven werd aan de heiligen der hoge plaatsen” (Daniël 7:22 SV). In die tijd heersen de rechtvaardigen als koningen en priesters van God. In de Openbaring zegt Johannes: “En ik zag tronen, en zij zetten zich daarop, en het oordeel werd hun gegeven... Zij zullen priesters van God en van Christus zijn en zij zullen met Hem als koningen heersen, (die) duizend jaren.” (Openb.20:4,6). Tijdens de duizend jaren “zullen de heiligen de wereld oordelen,” zoals Paulus voorzeggde (1 Cor. 6:2). Samen met Christus zullen ze over de goddelozen oordelen door hun daden met het wetboek, de Bijbel, te vergelijken. Ze zullen over elk geval afzonderlijk rechtspreken op grond van de daden van de betrokkenen. Dan wordt de straf die de goddelozen moeten krijgen vastgesteld overeenkomstig hun werken, en wordt naast hun naam opgetekend in het boek des doods. – Maranatha blz. 335.

Bij een gelegenheid keerde Hij Zich tot Zijn discipelen, die omwille van Hem zouden lijden, en Hij gaf hen Zijn woord, zeggende: “In de wereld lijdt gij verdrukking, maar houdt

goede moed, Ik heb de wereld overwonnen” Johannes 16: 33. Hij heeft verklaard dat Hij de Hulp is van een ieder die zich bij Zijn leger voegt om samen te werken met Hem in Zijn strijd tegen zichtbare en onzichtbare vijanden. Hij heeft beloofd dat zij erfgenamen van God en mede-erfgenamen met Christus zullen zijn, dat zij zullen heersen als koningen en priesters met God. Wat een verbond! Zij die Christus aanvaardden, zij die in de wereld willen delen in Zijn vernedering, zullen leden worden van de koninklijke familie, kinderen van de hemelse Koning. Degenen die liever lijden met Gods volk dan voor een tijdje het genot van de zonde te genieten, zullen deelnemen met Christus in Zijn heerlijkheid. Hij zal hen de waardigheid van Zijn naam geven. - Manuscript Releases, vol. 1, p. 113.

Vrijdag 11 oktober: Verdere studie

Ellen G. White, “The School of the Hereafter,” *Education*, pp. 301–309; *The Great Controversy*, pp. 673–678: “The Controversy Ended”

3. 12 okt – 18 okt: Offers

Sabbatmiddag, 12 oktober

De maat waaraan de Heer een goed karakter meet, wordt gevonden in de woorden van de profeet Micha: “Wat de Here van u vraagt; niet anders dan recht te doen en getrouwheid lief te hebben, en ootmoedig te wandelen met uw God” (Micha 68). Er zijn mensen als rechtvaardig en liefhebbend voorgesteld worden, maar die in zichzelf niet het ware principe van geloof hebben dat maakt dat zij ootmoedig met God wandelen. Zij schijnen iedere eigenschap te bezitten die nodig is, maar missen het heiligende geloof; en dit tekort maakt dat ze eigenlijk in alles tekort schieten. Hun leven is niet geheiligd en zonder geheiligde motieven of doelen is het onmogelijk God welgevallig te zijn. God heeft de mannen en vrouwen geestelijke en verstandelijke vermogens gegeven om Gods karakter zoals dat geopenbaard is in het aardse leven van Jezus, te begrijpen en door het geloof in Christus dezelfde eigenschappen ten toon te spreiden. Christus moet zichtbaar zijn in het leven van elke ware gelovige. Een ieder moet in zijn leven bewijzen dat hij het burgerschap van de hemel waardig is. - Review and Herald, 30 September 1909.

Wij moeten ons steeds het offer dat onze Verlosser heeft gebracht voor ogen houden, zodat wij niet denken dat wij geweldige offers brengen in ons christelijk leven. Hij bracht een oneindig offer, zodat wij het eeuwig leven kunnen hebben. De Vader bracht zo een groot offer dat niemand kan begrijpen. De engelen in de hemel stonden verbaasd toen de Vader instemde om zijn Enige Zoon voor het gevallen mensdom te geven. Wanneer wij naderen om het offer dat de Vader en de Zoon gebracht hebben, proberen te verstaan, zullen wij een betere waardering hebben voor de waarde van zielen. Wij moeten ons niet op ons gemak voelen, omdat Jezus reeds voor ons is gestorven, maar we moeten gewillig zijn onszelf te verloochenen en Zijn schande met ontbering van alles verdragen. - Review and Herald, 28 mei 1889

Zondag 13 oktober: Het eerste offer

Nederig en met onuitsprekelijke droefheid verlieten Adam en Eva hun prachtig tehuis waarin zij zo gelukkig waren geweest, totdat zij ongehoorzaam waren aan Gods gebod. De atmosfeer was veranderd. Het was niet langer zacht en gelijkmatig als vóór de zonde. God kleedde hen met huiden om hen te beschermen tegen het gevoel van kou en dan van hitte waaraan zij werden blootgesteld.

Engelen kregen de opdracht het gevallen paar te bezoeken en hen bekend te maken dat, ofschoon zij niet langer in hun huis in Eden konden blijven vanwege de overtreding van Gods wet, hun geval niet hopeloos was. De Zoon van God was met medelijden bewogen toen Hij hun hopeloze toestand zag en bood aan om de straf die zij verdienden op zich te nemen en te sterven, zodat zij konden leven door het geloof in het offer dat Christus had voorgesteld te brengen. Een deur van hoop werd geopend waardoor de mens, ondanks zijn grote zonde, niet onder de absolute macht van de satan zou komen. De mens zou genade ontvangen

waardoor hij – door een bekeerd leven en geloof in het verlossende offer van de Zoon van God – verlost kon worden van de straf op de overtreding van Gods wet en zo in een positie gebracht zou worden waar zijn pogingen om die wet te houden, zouden worden geaccepteerd.

De engelen vertelden hen over het verdriet dat in de hemel gevoeld werd toen bekend werd dat zij de wet van God hadden overtreden, wat tot gevolg had dat Christus het grote offer - Zijn eigen leven- moest brengen. - Sings of the Times 30 januari 1879.

Klederen van vijgenbladeren zullen nooit onze naaktheid bedekken. De zonde moet weggenomen worden en het kleed van Christus' gerechtigheid moet de overtreder van Gods wet bedekken. Wanneer de Heer dan naar de gelovige zondaar kijkt, ziet Hij niet de vijgenbladeren die hem bedekken, maar Christus' eigen kleed van gerechtigheid welke volmaakte gehoorzaamheid aan de wet van Jehova uitstraalt. De mens moet zijn naaktheid niet verbergen onder een kleed van vijgenbladeren, maar onder het kleed van Christus' gerechtigheid.

Christus heeft een offer gebracht om aan de eis van de wet te voldoen. Wat een prijs die de hemel moest betalen om de overtreder van Gods wet vrij te stellen! Toch kon deze wet niet worden gehandhaafd met een geringere prijs. In plaats van dat de wet weggedaan werd om de mens tegemoet te komen in zijn zondigheid, bleef de wet in zijn volle heiligheid van kracht. God gaf Zichzelf in Zijn Zoon om allen die in Hem geloven te verlossen van eeuwige ondergang.

Zonde is opstand tegen God en verdient gestraft te worden. Vanaf de dagen van Adam hechten mensen vijgenbladeren aaneen, toch wordt de naaktheid van de ziel van de zondaar niet bedekt. Alle argumenten die mensen bij elkaar brengen om dit ondeugdelijk kleed te maken, zullen op niets uitlopen. Zonde is de overtreding van de wet. Christus kwam in de wereld om de overtreding en de zonde weg te nemen en zijn reine kleed van gerechtigheid aan te bieden als vervanging van het kleed van vijgenbladeren. De wet van God staat als gerechtvaardigd bewezen, door het lijden en sterven van de eniggeboren Zoon van de eeuwige God. - Manuscript releases vol 21 p 193, 194

Maandag 14 oktober : Soorten offers

De joden zagen in het offeren van dieren het symbool van Christus, wiens bloed was vergoten voor de redding van de wereld. Al deze offers waren een voorstelling van Christus en om in hun harten de grote waarheid in te prenten dat alleen het bloed van Jezus reinigt van alle zonden en dat zonder het vergieten van bloed er geen kwijtschelding van zonden is. Sommigen vragen zich af waarom God zoveel offers verlangde en wijzen naar de vele bloedige offers in het joodse bestel.

Ieder stervend offer was een type van Christus; deze les werd in hun verstand en hart ingeprent door de zeer heilige en gewijde ceremoniën, ondubbelzinnig uitgelegd door de priesters. De offers waren door God zelf voorgeschreven om de geweldige waarheid te onderwijzen dat alleen door het bloed van Jezus er vergeving van zonden bestaat.

Deze grote en reddende waarheid werd vaak herhaald ten aanhoren van gelovigen en ongelovigen en toch kijken engelen vol verbazing naar de onverschilligheid waarmee de mensen – voor wie ze zoveel betekenen – hiermee omgaan. Hoe weinig is merkbaar dat de kerk de kracht van dit wonderlijk verlossingsplan ervaart. Hoe weinigen maken deze waarheid – dat alleen door het geloof in het reinigende bloed van Jezus Christus er vergeving van de zonden, die als melaatsheid aan de mensheid kleeft, is tot een levende realiteit. Welke diepe gedachten zou dit niet in ons moeten opwekken! Voor Zichzelf was het niet nodig te lijden en een offer te brengen. De diepte van zijn lijden was in overeenstemming met de waardigheid van Zijn Persoon en Zijn zondeloos, verheven karakter. - Selected Messages I, 106, 107.

De kinderen van Israël werden in de oudheid opgedragen offers te brengen voor de totale gemeenschap om zich ceremonieel van smetten te reinigen. Voor dit offer was een rode vaars vereist. Dit was een meer volmaakt offer om te verlossen van de verontreiniging van

de zonde. Het was een incidenteel offer voor de reiniging van allen die noodzakelijk of per ongeluk met een dode in aanraking waren gekomen. Allen die op welke wijze dan ook met een dode in contact waren gekomen, werden ceremonieel onrein verklaard. Zo kregen de Hebreëën een krachtig besef van het feit dat de dood kwam als gevolg van de zonde en dat de dood de zonde vertegenwoordigde. De ene vaars, de ene ark, de ene bronzen slang wezen onomwonden naar het ene grote offer, het offer van Christus. Deze vaars moest rood zijn en zonder vlek, welke een symbool is van bloed. Het moest gaaf zijn en moest een zijn die nooit een juk had gedragen. Hier wordt Christus opnieuw gesymboliseerd. De Zoon van God kwam vrijwillig om het verzoeningswerk te doen. Er was geen verplichtend juk op Hem, want Hij was onafhankelijk en boven alle wet. De engelen – Gods intelligente boodschappers - waren onder een juk van verplichting; geen persoonlijk offer van hun zijde kon verzoening doen voor de schuld van het gevallen mensdom. Christus alleen stond boven de verplichting van de wet, zodat Hij de verlossing van het zondige ras kon bewerkstelligen. Hij had macht om Zijn leven af te leggen en dat weer op te nemen. “Die in de gestalte Gods zijnde, het Gode gelijk zijn n iet als een roof heeft geacht.” - Review and Herald 9 januari 18883

Dinsdag 15 oktober: Het offer op de berg Moria

God gaf Abraham de aanwijzing om naar de berg Moria te gaan en daar zijn zoon als een brandoffer te offeren. Hier confronteerde de Here Abraham met een vreselijke test. Door Hagar als vrouw te nemen, toonde Abraham ongelof in de beloften van God. Als hij geduldig had gewacht zodat God Zijn plannen op Zijn tijd en manier zou vervullen en niet zelf een oplossing bedacht had, zou hij niet voor deze strenge toets die ooit van een mens gevraagd werd, geplaatst worden.

Deze opdracht die God hem gaf, was bedoeld om zijn ziel tot in zijn diepste te raken. Hij was 120 jaar oud toen deze vreselijke en verrassende opdracht aan hem werd gegeven in een nachtelijk visioen. Hij zou drie dagen moeten reizen en zou ruim tijd hebben om erover na te denken. Vijftig jaar daarvoor had hij naar Gods opdracht zijn vader en moeder, familie en vrienden verlaten en werd hij een pelgrim en vreemdeling in een vreemd land. Hij had God gehoorzaamd toen hij zijn zoon Ismaël de woestijn in zond. Zijn ziel, gedrukt door droefheid bij deze scheiding en zijn geloof, werd ernstig beproefd; toch legde hij zich hierbij neer omdat God dat gewild had.

Maar in vergelijking met deze proef welke hij nu onderging, bleken alle andere onbeduidend. De woorden die bij deze opdracht zijn gebruikt waren genoeg om zijn ziel open te scheuren en hem de diepst mogelijke pijn te doen ervaren. “Neem toch uw zoon, uw enige, die gij liefhebt, Isaak, en ga naar het land Moria, en offer hem daar tot een brandoffer op een der bergen, die Ik u noemen zal” (Gen 22:2). De bezwaarde geest van Abraham zei steeds weer: Oh mijn zoon, wilde God maar mijn leven aanvaarden in plaats van de uwe; dan zou mijn licht niet uitdoven in donkerheid. Abraham stond op toen het nog donker was en als hij naar de sterrenhemel keek dacht hij aan de belofte die God hem vijftig jaren geleden had gedaan: “Zie toch naar de hemel en tel de sterren, indien gij ze tellen kunt; en Hij zeide tot hem: zo zal uw nageslacht zijn” (Gen 15:5). En nu vraagt diezelfde stem van hem om deze enige zoon te offeren door wie de belofte moet worden vervuld.

Abraham kwam in de verzoeking te denken dat dit alles wel en illusie kon zijn. Verslagen door verdriet boog hij zich voor God en bad als nooit tevoren om een bevestiging van deze vreemde opdracht; hij bad voor meer licht om zeker te zijn dat hij deze vreselijke opdracht inderdaad moest uitvoeren. Hij herinnerde zich de engelen die naar hem gezonden waren met Gods boodschap dat Sodom vernietigd zou worden en ook die engelen die hem boodschappen dat hij deze zoon Isaak zou krijgen. Hij liep langs die plaatsen waar hij verschillende malen hemelse boodschappers had ontmoet, in de hoop dat hij hen weer zou ontmoeten en specifieke instructies van hen zou krijgen, maar hij kreeg geen verder licht van hen en de duisternis scheen hem te omringen. De dag naderde en hij moest vertrekken voordat het licht werd.

God beoordeelde Abrahams gehoorzaamheid en onverschrokken geloof en gaf hem de naam “Vader der gelovigen”. Het voorbeeld van Abraham is opgetekend in de heilsgeschiedenis ter voordeel van zijn gelovige kinderen. Deze handeling van geloof leert

ons de les om impliciet vertrouwen te hebben in God, volmaakte gehoorzaamheid aan de geboden en een complete overgave aan Zijn heilige wil. In het voorbeeld van Abraham wordt ons geleerd dat niets dat wij bezitten te waardevol is om aan God te geven. - Sings of the Times 1 April 1875.

Bij elke stap die Abraham dichterbij de berg Moria bracht, was God met hem. Alle verdriet en lijden dat Abraham ervoer gedurende de drie dagen van zijn donker en vreesvolle toets werden hem opgelegd om ons lessen in volmaakt geloof en gehoorzaamheid te leren en dat wij beter in staat zouden zijn te begrijpen hoe echt het grote zelfverloochenende en eeuwige offer was van de Vader die zijn enige Zoon gaf om een schandelijke dood te sterven voor een schuldig geslacht. Geen andere beproeving, geen ander lijden of toets die op Abraham kon worden gelegd, zou zoveel geestelijk lijden, zulk een zielsangst gebracht hebben dan dat hij God moest gehoorzamen in het offeren van zijn zoon. - Sings of the times, 3 april 1879

Woensdag 16 oktober: Leven voor iemands leven

Het was de Israëlieten verboden om vet of bloed te eten. Deze wet gold niet alleen voor de dieren die geofferd werden, maar ook voor alle dieren die als voedsel gebruikt werden. Deze wet moest hen het feit inprenten dat er geen bloedstorting zou zijn als er geen zonde was.

Het bloed van de Zoon van God werd gesymboliseerd door het bloed van het geofferd dier; God wilde dat men een goed onderscheid moest kunnen maken tussen het gewone en het heilige. Het bloed was heilig, omdat slechts door het vergieten van het bloed van de Zoon van God verzoening over de zonde kon worden gedaan. Er werd ook bloed gebruikt om het heiligdom te reinigen van de zonden van de mensen, wat aantoonde dat alleen het bloed van Christus van zonde kan reinigen. - Sings of the times 15 juli 1880.

De Here zei aan Samuel: "Heeft de Heer evenzeer welgevallen aan brandoffers en slachtoffers als aan horen naar des Heren stem? Zie, gehoorzamen is beter dan slachtoffers, luisteren beter dan het vette der rammen" (1Samuel 15:22). Geen uiterlijke dienst, ook niet wanneer die door God geëist wordt, kan een vervanging zijn voor een gehoorzaam leven. De Schepper eist de dienst die uit het hart komt.

Door de profeet Hosea zei God : "Want in liefde heb Ik behagen en niet in slachtoffer, in kennis van God en niet in brandoffers. Maar zij hebben als Adam het verbond overtreden; daar hebben ij Mij trouweloos bejegend" (Hosea 6:6,7). De vele offers die de joden brachten en het vloeien van bloed ter verzoening van zonden waarvoor zij geen berouw toonden, was een ergernis, een kwelling voor God. Micha zei: (Micha 6:6-8) "Waarmee zal ik de Here tegemoet treden en mij buigen voor God in den hoge? Zal ik Hem tegemoet treden met brandofferen, met eenjarige kalveren? Zal de Here welgevallen hebben aan duizenden rammen, aan tienduizenden oliebekken? Zal ik mijn eerstgeborenen geven voor mijn overtreding, de vrucht van mijn schoot voor de zonde mijner ziel ? Hij heeft u bekend gemaakt, o mens, wat goed is en wat de Here van u vraagt; niet anders dan recht te doen en getrouwheid lief te hebben, en ootmoedig te wandelen met uw God." Wij kunnen Gods goedkeuring niet verkrijgen door kostbare gaven en een schijn van heiligheid. Zijn genade vraagt om een verbroken geest, een hart dat openstaat voor het licht van de waarheid; voor liefde en medegevoel voor onze medemens en een geest die weigert omgekocht te worden door hebzucht en eigenliefde. Deze priesters en regeerders waren ontdaan van de eigenschappen die nodig waren om Gods behagen te verkrijgen en hun meest waardevolle giften en betoverende ceremonies waren een gruwel in Zijn ogen. Zij waren stap voor stap de duisternis in gegleden en verwierpen het bewijs dat Jezus de ware Messias was, totdat de verblindende van hun geest zo sterk was dat zij gerechtigheid als zonde beschouwden en de zonde rechtvaardig noemden. Zij toonden dezelfde boosaardigheid die satan in de hemel tegen Jezus bewoog en om dezelfde reden – de geweldige goedheid van de Zoon van God. - Sings of the Times 9 juni 1887

God vaagt ons niet Zijn gunst te verdienen met een kostbaar offer; Hij vraagt alleen een nederig, berouwvol hart. Een hart dat blijmoedig en vol dankbaarheid zijn vrije genade zal accepteren. De mens die Christus als de persoonlijke Verlosser aanneemt, die heeft de zaligheid waarin Christus heeft voorzien. En die moet nooit vergeten dat de genade aan hem vrijelijk is gegeven en dat die ook vrijelijk aan anderen moet worden doorgegeven. Wanneer men er niet in slaagt de behoefte van de mensheid te kennen en niet gewillig is om met God samen te werken, zullen de meest kostbare offers, de meest gewichtige vertoning van vrijgevigheid, een gruwel zijn in de ogen van God. —*Signs of the Times*, May 22, 1901.

Donderdag 17 oktober: Offers vandaag – levend offer

We omarmen de waarheid van God met onze verschillende vermogens en terwijl we onder de invloed komen van die waarheid, zal het het werk doen in ons welke nodig is om ons een morele geschiktheid te geven voor het koninkrijk der heerlijkheid en voor de gemeenschap met de hemelse engelen. We zijn nu in Gods werkplaats. Velen van ons zijn ruwe stenen uit de steengroeve. Maar terwijl we beslag leggen op de waarheid van God, worden wij erdoor beïnvloed. Het verheft ons en verwijdt van ons elke onvolkomenheid en zonde, van welke aard dan ook. Zo worden we voorbereid om de Koning in Zijn schoonheid te zien en uiteindelijk ons te verenigen met de reine en hemelse engelen in het koninkrijk der heerlijkheid.

We zijn in een wereld die in opstand is tegen gerechtigheid en reinheid van karakter en tegen een groei in genade. Waar we ook kijken, zien we verderf en vervuiling, misvorming en zonde. En wat is het werk dat we hier zullen ondernemen vlak voordat we onsterfelijkheid ontvangen? Het is om onze lichamen heilig te bewaren, onze geest rein, dat we onbevlekt mogen staan te midden van het verderf dat welig om ons heen tiert in deze laatste dagen. — *Testimonies*, vol. 2, pp. 355, 356.

Het woord van God heeft als een machtige scheiding gediend tussen de kinderen van Goed en die van de wereld. Als zij uit de groeve van de wereld zijn gehakt, zijn zij als ruwe stenen, ongeschikt voor een plaats in de heerlijke tempel van God. Maar zij worden in de werkplaat van de heer gebracht, om verfijnd, recht gemaakt en gepolijst te worden, opdat zij kostbare en aanvaarde stenen mogen worden. Dit werk van voorbereiding voor de hemelse tempel vindt voortdurend plaats gedurende de proeftijd. We zijn van nature geneigd om onze eigen weg en wil te verlangen, maar wanneer de veranderende genade van Christus onze harten binnenkomt, wordt de vraag van onze ziel: “Heer, wat wilt Gij dat ik doen zal?” Wanneer de Geest van God in ons werkt, worden we geleid om te willen en te doen wat God behaagt en we is gehoorzaamheid in het hart en handelen die daarmee in overeenstemming is...

Christenen moeten Gods edelen zijn, die nooit slaven zullen zijn van de grote tegenstander van zielen, maar zichzelf zullen binden aan God. Zij ontvangen inspiratie van Hem van wie zij houden en die hoog en verheven is. De ziel die Van god houdt stijgt op boven de mist van twijfel; hij ontvangt een felle, brede, diepe, levende ervaring en wordt zacht en gelijkend op Christus. Zijn ziel is toegewijd aan God, verborgen met Christus in God. Hij zal niet angstig en ontmoedigd raken wanneer moeilijkheden hen verdrukken, omdat Jezus niet heeft gefaald of ontmoedigd is geraakt. Elke ware christen zal sterk zijn, niet in de sterkte en de verdienste van zijn eigen goede werken, maar in de gerechtigheid van Christus welke door het geloof aan hem geschonken is.

We moeten een plaats innemen in de geestelijke tempel van God en de belangrijke vraag is niet of we een grote of kleine steen zijn, maar of we onszelf hebben onderworpen aan God opdat Hij u mag polijsten en maken dat u licht uitstraalt vanuit Zijn heerlijkheid. Als we in de tempel van de Heer zijn, moeten we licht uitstralen. Staan we de hemelse Bouwer toe om ons uit te houwen, te vormen en te polijsten? Hebben we geloof om rust te vinden in Hem? —*Review and Herald*, December 3, 1889.

4. 19 okt – 25 okt: Lessen uit het heiligdom

Sabbatmiddag, 19 oktober

God gebod Mozes voor Israël: "Laat zij Mij een heiligdom maken, dat Ik in hun midden kan wonen" (Ex. 25:8), en Hij bleef in het heiligdom, in het midden van Zijn volk. Door het lange dwalen in de woestijn, was Zijn aanwezigheid met hen. God richtte zijn tent op in het midden van de mensen. Hij sloeg zijn tent naast de tenten van de mensen, zodat hij tussen ons kon wonen, en ons bekend kon maken met zijn goddelijk karakter. "Het Woord is vlees geworden en heeft onder ons gewoond (en wij hebben Zijn heerlijkheid aanschouwd, een heerlijkheid als van de Enig geborene van de Vader), vol van genade en waarheid." Johannes 1:14.

Omdat Jesus onder ons kwam wonen, weten we dat God onze beproevingen kent, en zich sympathiseert met onze smarten. Elke zoon en dochter van Adam kan begrijpen dat onze Schepper een vriend is van zondaren. Want in elke doctrine vinden wij genade, elke belofte vreugde, elke daad liefde, in elke goddelijke aantrekking word het leven van de Heiland gepresenteerd op aarde." -De Wens der eeuwen, blz. 23, 24.

Zondag 20 oktober: Plaats van Zijn aanwezigheid

In het gebouw van het heiligdom als een woonplaats voor God, werd Mozes geleid om alle dingen te maken volgens het model in de Hemel. God riep hem op de berg en openbaarde aan hem de hemelse dingen, en naar de openbaring van de tabernakel met alles wat erbij hoorde, werd het gebouwd.

Dus aan Israël, waar Hij tussen wenste te wonen, openbaarde Hij Zijn heerlijke ideaal van karakter. "De Here, de Here God, barmhartig en genadig, lankmoedig en groot van weldadigheid en waarheid." Exodus 34:6.

Maar dit ideaal konden zij uit zichzelf, zonder Gods macht niet bereiken. De openbaring op de Sinaï kon hen alleen hun behoefte en hulpeloosheid doen beseffen. Een andere les van de tabernakel, in de dienst van opoffering, was om hen de les van vergeving van zonden, en macht door de Zaligmaker voor gehoorzaamheid tot leven te onderwijzen.

De tabernakel was een symbool van het doel van Christus met zijn volk - op glorieuze wijze moest er worden gebouwd, zijn muren van glinsterend goud weerspiegelden in regenboogtinten de met cherubs doorweven gordijnen, de geur van eeuwig brandende wierook doordringt alles, de priesters waren gekleed in smetteloos wit, en in de diepe mysterie van de innerlijke plek, boven het verzoendeksel, tussen de beelden van de gebogen, aanbiddende engelen, was de glorie van het heiligdom. In alles, wilde God Zijn volk laten zien wat zijn doel was voor de menselijke ziel. Het was hetzelfde doel lang daarna uiteengezet door de apostel Paulus, geleid door de Heilige Geest: "Weet gij niet, dat gij Gods tempel zijt en dat de Geest van God in u woont? Zo als iemand Gods tempel schendt, God zal u ook schenden ; want de tempel Gods is heilig, welke gij zijt" 1 Korintiërs 3:16, 17.

Groot was het voorrecht en de eer waar Israël deel aan mocht hebben in de bouw van het heiligdom, en geweldig was ook de verantwoordelijkheid. Een structuur van overtreffende pracht, veel eisen voor de bouw met de meest kostbare materialen en de hoogste artistieke vaardigheid, voor een gebouw midden in de woestijn, tussen een volk net ontsnapt uit de slavernij. Het leek een onmogelijke opdracht. Maar Hij, die het plan van het gebouw had gegeven, stond zoals beloofd naast hen om samen te werken. - Education, pp 35, 36.

Maandag 21 oktober: "Wees heilig"

Gods belofte is: "Gij zult heilig zijn, want Ik ben heilig. "Heiligheid is de weerspiegeling van Gods heerlijkheid. Maar om deze heerlijkheid te weerspiegelen, moeten we samenwerken met God. Hart en geest moeten worden ontdaan van alles dat leidt tot het verkeerde. Het Woord van God moet worden gelezen en bestudeerd met een oprecht verlangen geestelijke kracht te winnen. Dit Woord is het brood des hemels. Degenen die het ontvangen, en het deel maken van hun leven, groeien sterk in de kracht van God. Onze heiliging is Gods doel in Zijn omgang met ons. Hij heeft ons voor eeuwig gekozen, opdat wij heilig kunnen zijn.

Christus verklaart, "Dit is de wil van God: uw heiliging." Is ook uw wil dat uw verlangens in overeenstemming komen met de goddelijke wil? - Signs of the Times, 30 maart 1904.

Ware heiligheid is compleetheid in de ogen van God. Dit is de manier van ware christelijke leven. Christus vraagt om een onvoorwaardelijke toewijding, om een onverdeelde eredienst. Hij eist het hart, de geest, de ziel, de kracht. Zelf moet niet gekoesterd worden. Hij die voor zichzelf leeft, is geen ware Christen. - Christ ' s Object Lessons, blz. 48, 49.

Gij zult heilig zijn, want Ik, de HEERE uw God, ben heilig. Lev. 19:2.

Heiligheid is geen zelfverheffing: het is een complete overgave aan de wil van God, het leven naar ieder woord dat uit de mond van God komt, het is de wil doen van onze hemelse Vader, het is vertrouwen op God zonder bewijs, zowel in het donker als overdag, het is wandelen door geloof en niet door aanschouwen, het is beroepen op God met een onvoorwaardelijk vertrouwen en rust in Zijn liefde.

Onze harten zijn slecht, en wij kunnen ze niet veranderen.... Onderwijs, cultuur, de uitoefening van de wil, menselijke inspanning, zijn allemaal positieve dingen, maar hier zijn ze machteloos. Zij kunnen alleen een uiterlijk correctheid van gedrag produceren, maar zij kunnen het hart niet veranderen, ze kunnen niet de bronnen van het leven zuiveren. Er moet een macht van binnenuit werken, nieuw leven van boven, eer de mens vanuit een zondige staat kan veranderen in heiligheid. Die kracht is Christus. Zijn genade alleen kan het vermogen van de ziel vergroten om dit te bereiken, en het aandoen van Gods heiligheid.

Geen mens ontvangt heiligheid als een geboorterecht, of als een geschenk van een ander menselijk wezen. Heiligheid is een gave van God door Christus. Degenen die de Heiland ontvangen, worden zonen van God genoemd. Zij zijn geestelijke kinderen van Hem geworden, wedergeboren, vernieuwd in ware gerechtigheid en heiligheid. Hun gedachten zijn veranderd. Met duidelijke visie zien zij eeuwige werkelijkheden. Zij worden aangenomen in Gods familie, en worden gelijkvormig aan Zijn gelijkenis, veranderd door Zijn Geest van heerlijkheid tot heerlijkheid. Van het koesteren van grote liefde voor zichzelf, komen ze tot het koesteren van liefde voor God en voor Christus ... en aanvaardden zij Christus als een persoonlijke Verlosser, en volgen Zijn voorbeeld van zelfverloochening - dit is het geheim van heiligheid. – God's Amazing Grace, p. 120.

Het is geen overtuigend bewijs dat een mens een ware christen is, als hij spirituele extase vertoont onder buitengewone omstandigheden. Heiligheid is niet verroering van Geest: het is een complete overgave aan de wil van God, het is leven naar ieder woord dat uit de mond van God komt, het is de wil van onze hemelse Vader doen, en vertrouwen op God zonder bewijs, in het donker als ook in het licht, het is wandelen door geloof en niet door aanschouwen, het is een beroep op God doen met een onvoorwaardelijk vertrouwen en rust in Zijn liefde. – *The Acts of the Apostles*, p. 51.

Dinsdag 22 oktober: Instrumenten van het heiligdom

Direct voor de ark, maar gescheiden door het gordijn, was het gouden reukofferaltaar. Het vuur op dit altaar werd aangestoken door de Heer zelf, en werd heilig gekoesterd door bijvullen met heilige wierook, welke het heiligdom vulde met zijn geurige wolk dag en nacht. De geur reikte zich kilometers rond de tabernakel. Terwijl de priester het reukwerk plaatste voor de Heer, keek hij naar het verzoendeksel. Hoewel hij het niet kon zien, wist hij dat het er was, en zoals de wierook een wolk vormde, daalde de heerlijkheid van de Heer op het verzoendeksel en de meest heilige plaats vulde, en zichtbaar was in het heilige en de heerlijkheid vulde beide appartementen, zodat de priester niet in staat was zijn dienstwerk uit te voeren, maar gedwongen was bij de deur van de tabernakel te gaan staan. — *The Story of Redemption*, pp. 154, 155.

De toonbroden werden altijd voor de Heer als een eeuwige offer gehouden. Dus het was een onderdeel van het dagelijks offer. Het heette toonbroden, of "brood van de aanwezigheid", want het was altijd voor het aangezicht van de Heer. Het was een erkenning

van de afhankelijkheid van de mens van God voor zowel lichamelijk als geestelijk voedsel, en wordt alleen ontvangen door bemiddeling van Christus. God had het volk Israël gevoed in de woestijn met brood uit de hemel, en ze waren nog steeds afhankelijk van Zijn overvloed, zowel voor tijdelijke voedsel en geestelijke zegeningen. Zowel het manna en de toonbroden wezen naar Christus, het levende Brood. Hij zelf zei: "Ik ben het levende brood dat uit de hemel nedergedaald is." Johannes 6:48-51. Wierook werd geplaatst op de broden. Het brood werd elke sabbat vernieuwd, om te worden vervangen door verse broden, en de wierook brandde op het altaar als een gedachtenis voor God. —*Patriarchs and Prophets*, p. 354.

Deze heilige ruimten hadden geen ramen om licht toe te laten. De kandelaar was gemaakt van het zuiverste goud, en bleef branden dag en nacht en gaf licht om beide ruimten te verlichten. Er was nagedacht over het licht van de gouden kandelaar een over de planken met goud aan de wand van het gebouw, en op de heilige meubels, en op de mooie kleuren van de gordijnen, waarin de cherubs geweven waren met draden van goud en zilver, welke een onbeschrijfelijke heerlijkheid vertoonde. Geen taal kan de schoonheid en lieflijkheid, en heilige glorie die in deze ruimten werd gepresenteerd, beschrijven. Het goud in het heiligdom weerspiegelde de kleuren van de gordijnen, die reflecteerden als de verschillende kleuren van de regenboog. - *Geest der Profetie*, vol. 1, p. 274.

Woensdag 23 oktober: Centrum van goddelijke en gemeentelijke activiteit

De nederigheid van Salomo om de lasten te dragen van zijn koninkrijk, als erkenning naar God, "Ik ben maar een klein kind" (1 Koningen 3:7), zijn duidelijke liefde voor God, en zijn diepe eerbied voor goddelijke zaken zijn wantrouwen van eigen ik en zijn verheerlijking door de oneindige Schepper - al deze karaktertrekken werden geopenbaard bij de voltooiing van de tempeldiensten, toen hij tijdens zijn inwijdingsgebed knielde in de nederige positie van een verzoeker. De volgelingen van Christus vandaag de dag moeten zich wapenen om de geest van eerbied en goddelijke vrees niet te verliezen. —*Prophets and Kings*, pp. 47, 48.

Het gebed van Salomo bij de inwijding van de tempel ging gepaard met gevoelens van meest verheven vroomheid vermengd met diepe nederigheid.

In alles wat werd gezegd tijdens de inwijdingsdiensten, probeerde Salomo uit de gedachten van de aanwezigen het bijgeloof met betrekking tot de Schepper weg te halen. Hij vertelde hen dat de God van de hemel niet is zoals de goden van de heidenen, die zich beperken tot de tempels die voor hen gebouwd zijn, maar dat de ware God zijn volk door Zijn Geest wilde ontmoeten wanneer ze zich verzamelden bij het huis dat gewijd was voor Zijn aanbedding. De Heer bezoekt zijn mensen in hun huizen, of waar ze ook mogen zijn, en spreekt hen toe met bijzondere openbaringen van zijn goedheid. Op elke plaats hebben Gods kinderen het voorrecht om hun Hemelse Vader te aanbidden. - *Review and Herald*, 30 november 1905.

Om de zonden van Israël, kwam de ramp waarvan God zei dat zij over de tempel zouden komen als zijn volk van Hem zou afdwalen, na enkele honderden jaren na de bouw van de tempel. God beloofde Salomo, als hij trouw zou blijven en zijn volk al Zijn geboden zou gehoorzamen, dat die glorieuze tempel voor altijd zou blijven staan in al zijn pracht, als een bewijs van de welvaart en verheven zegeningen die rusten op Israël. —*Spiritual Gifts*, vol. 4a, p. 114.

Net als de aartsvaders van het oudsher, moeten zij die belijden God lief te hebben, een altaar op richten voor de Heer. Als er ooit een tijd is geweest dat ieder huis een huis van gebed moet zijn, dan is het nu. Vaders en moeders moeten hun harten richten tot God in nederige smeekbede voor zichzelf en voor hun kinderen. Laat de vader, als priester van het huishouden, zich vernederen voor het altaar van God bij het ochtend- en avondoffer, terwijl de vrouw en kinderen zich verenigen in gebed en lofprijzing. In een dergelijk huishouden, zal Jezus in liefde vertoeven.

Van elk christelijk gezin zou een heilig licht moeten schijnen. Ware liefde moet worden geopenbaard in actie. Het moet stromen in elk deel van het huis, en bewijs leveren in doordachte vriendelijkheid, in zachte en onzelfzuchtige hoffelijkheid. Er zijn huizen waar dit principe wordt uitgevoerd - huizen waar God wordt aanbeden, en ware liefde heerst. Van deze woningen, stijgt het gebed 's morgens en 's avonds op naar God als zoete wierook, en zijn barmhartigheden en zegeningen dalen neer op de inwoners zoals de ochtenddauw. — *Christian Education*, pp. 221, 222.

Donderdag 24 oktober: "Totdat het heiligdom van God binnenging"

Velen zoeken om voor zichzelf een hemel voor zichzelf te maken door het verkrijgen van rijkdom en macht. Ze "spreken schandelijk over de verdrukking: ze spreken uit de hoogte" (Psalm 73:8), vertrappen de rechten van de mens en negeren het goddelijk gezag. De trots mag dan zijn voor een tijd van grote macht, en zij zien succes in alles wat zij ondernemen, maar uiteindelijk zullen ze alleen maar teleurstelling en ellende ervaren. — *Patriarchs and Prophets*, p. 124.

De wereld is vol van de overtreding van Gods wet. Door zijn langdurige verdraagzaamheid, hebben de mensen Zijn gezag vertrap. Ze hebben elkaar versterkt in onderdrukking en wreedheid ten opzichte van Zijn erfenis, zeggende: "Hoe weet God er van? Kan er wetenschap zijn bij de Allerhoogste?" Ps. 73:11. Maar er is een lijn waarboven zij niet kunnen passeren. De tijd is nabij waarbij zij de voorgeschreven limiet hebben bereikt. Zelfs nu hebben ze de grenzen van de lankmoedigheid van God bijna overschreden, de grenzen van Zijn genade. De Heer zal tussenbeide komen om Zijn eigen eer te betuigen, om Zijn volk te bevrijden, en om de zwellingen van ongerechtigheid te onderdrukken. — *Christ's Object Lessons*, pp. 177, 178.

De psalmist... had in zijn ervaring veel veranderingen in gedachten. Op sommige momenten, terwijl hij kennis kreeg van Gods wil, was hij hoog verheven. En toen hij zicht kreeg op Gods genade en onveranderlijke liefde, leek alles te worden gehuld in een wolk van duisternis. Maar door de duisternis verkreeg hij een weergave van de instrumenten van God, die hem het vertrouwen gaven en zijn geloof versterkte. Maar toen hij mediteerde over de moeilijkheden en gevaren van het leven, zag het er zo afschrikwekkend uit dat hij dacht dat hij door God verlaten was vanwege zijn zonden. Hij beschouwde zijn zonde als zo erg dat hij uitriep: 'Zal de Heere in eeuwigheden mij verstoten? Zal Hij mij niet meer gunstig Zijn?'

Maar toen hij hilde en bad, verkreeg hij een duidelijker beeld van de aard en de eigenschappen van God, en werd hij opgeleid door hemelse agentschappen, en hij besloot dat zijn ideeën van Gods rechtvaardigheid en strengheid overdreven waren. Hij verwierp zijn indrukken als het resultaat van zijn zwakte, onwetendheid en lichamelijke zwakte en als ontrend voor God, en met hernieuwd geloof riep hij: "Dit is mijn zwakheid, maar ik zal herinneren de jaren van de rechterhand van de Allerhoogste."

Hij begon de wegen van God ernstiger te bestuderen, door Christus uitgedrukt als gehuld in de wolkkolom, en aan Mozes gegeven om trouw te worden herhaald voor heel Israël. Hij kreeg in gedachten wat God had verricht om voor Zichzelf een volk te heiligen aan wie Hij heilige en essentiële waarheid kon toevertrouwen voor toekomstige tijden. God deed het meest wonderlijke om meer dan een miljoen mensen te bevrijden. En terwijl [Asaf] Zijn beloften en gezworen eed aan hen overdacht, wetende dat zij voor een ieder zijn die ze net zo hard nodig heeft als Israel, paste hij ze toe op zichzelf, zeggende: "Ik zal ook mediteren over uw wonderen van weleer. Ik zal mediteren van al uw werken en spreken van uw weldaden."

Zijn geloof greep God vast, en hij werd gesterkt en bemoedigd; hoewel hij Gods wegen erkende als mysterieus, wist hij dat ze barmhartig en goed waren, want dit is Zijn karakter zoals geopenbaard aan Mozes: "De Heer daalde in een wolk, en stond daar bij hem en hij riep de naam van de Heer. En de Heer ging aan hem voorbij en riep, De Heer, De Here God, barmhartig en genadig, lankmoedig en groot van weldadigheid en waarheid."

Zoals [Asaf] zich deze beloften en voorrechten toe-eigende voor zichzelf besloot hij dat hij niet meer haastig zou zijn in oordeel, en niet worden ontmoedigd, en hij vernederde zich in hulpeloze wanhoop. Zijn ziel kreeg moed als hij het karakter van God overwoog zoals weergegeven in Zijn onderwijs, Zijn verdraagzaamheid, Zijn overtreffende grootheid en genade, en hij zag dat de werken en wonderen van God niet als gering uitgelegd mochten worden. —Ellen G. White Comments, *SDA Bible Commentary*, vol. 3, p. 1149.

Vrijdag 25 oktober: Voor zelfstudie

Ellen White, "De Tabernakel en zijn diensten" in Patriarchen en profeten.

5. 26 okt – 1 nov: Verzoening: Reinigingsoffer

Sabbatmiddag, 26 oktober

De zonden van het volk werden in figuurlijke zin op de dienstdoende priester overgedragen, die een middelaar voor het volk was. De priester zelf kon geen offer voor zonden worden, en een verzoening met zijn leven doen, want hij was ook een zondaar. Daarom, in plaats van zelf de dood te lijden, doodde hij een lam zonder vlek of smet; de straf van zonde werd op het onschuldige beest overgedragen, welke zo zijn onmiddellijke plaatsvervanger werd en daarmee het volmaakte offer van Jezus Christus voorstelde. Door het bloed van dit offerdier keek men door geloof vooruit naar het bloed van Christus, die voor de zonden van de wereld boete zou doen. —*Selected Messages*, bk. 1, p. 230.

Type ontmoette anti type in de dood van Christus, het lam voor de zonden van deze wereld geslacht. Onze grote Hogepriester heeft het enige offer gebracht dat van enige waarde voor onze redding is. Toen hij Zichzelf aan het kruis offerde, werd er een volmaakte verzoening gedaan voor de zonden van de mensen. We staan nu in de voorhof, wachtend en zoekend naar die gezegende hoop, de heerlijke verschijning van onze Heer en Redder Jezus Christus. Buiten moeten geen offers worden aangeboden, want de grote Hogepriester voert Zijn werk in het Heilige der Heiligen uit. In Zijn bemiddeling als onze Advocaat heeft Christus geen verdienste, geen voorbede van de mens nodig. Hij is de enige zonedrager, het enige zondoffer. Gebed en belijdenis moeten alleen aan Hem geofferd worden, die eens voor altijd het Heilige der Heiligen is binnengegaan. Hij zal volkomen redden allen die in geloof tot Hem komen. Hij leeft eeuwig om voorspraak voor ons te doen. —*The Bible Echo*, May 1, 1899.

Zondag, 27 oktober: Zonde en genade

Welk een waarheid, in verband met het kruis van Golgotha, is geopenbaard als we op Jezus zien; als we deze Wonderbaarlijke Middelaar, dit geheimzinnig slachtoffer zien, gebukt gaande onder de verbazingwekkende last van ons geslacht. Dat de zondaar een nieuwe kans mag hebben, dat mensen in genade tot de Vader kunnen worden gebracht; de eeuwige Zoon van God komt zelf tussenbeide om de straf van de overtreder te dragen. God bekleedt met menselijkheid, die toch één was met de Godheid, was ons losgeld. De hele aarde schudde en wankelde tijdens het schouwspel toen Gods dierbare Zoon voor de overtredingen van de mensen onder Gods toorn leed. De hemelen waren in rouwgewaad gekleed om het aanblik van het goddelijke slachtoffer te ontwijken. Het was de overtreding van Gods wet die dit lijden nodig maakte. En toch koesteren velen de gedachten, en geven diegene die Gods wet met voeten treden, uitdrukking aan de suggesties van satan, dat al dit lijden de wet buiten werking moest stellen. Misleid en verblind door de grote overtreder, vertellen zij de mensen dat er geen wet is, of dat, als zij de geboden van God in deze Nieuw Testamentische bedeling houden, zij uit genade zouden vallen. Wat een bedrog heeft satan in de menselijke gedachten vastgelegd! —*Review and Herald*, February 8, 1898.

Hoe weinigen hebben enig begrip van de angst die het hart van Gods Zoon verscheurde gedurende zijn dertig jaar van leven op aarde. Het pad van de kribbe tot Golgotha was

overschaduwd door zorgen en verdriet. Hij was de man van smarten, en verdroeg zo'n hartenleed als geen menselijke taal kan uitdrukken. Hij kon in waarheid zeggen: "Aanschouw en ziet, of er een smart is als de smart die mij werd aangedaan"(Klaagliederen 1:12). Zijn lijden was de diepste angst die de ziel kan doormaken; en welk mens kon meevoelen met de zielenangst van de Zoon van de oneindige God? Hij haatte de zonde met een volkomen haat, toch had Hij op zijn ziel de zonden van de hele wereld verzameld toen hij het pad naar Golgotha betrad, en leed onder de straf voor de overtreder. Onschuldig droeg Hij de straf van de schuldigen; hoewel onschuldig, toch offerde Hij zichzelf om de straf van de overtreding van Gods wet te dragen. De straf van de zonden van elke ziel werd door de Zoon van de oneindige God gedragen. De schuld van elke zonde drukte zijn gewicht op de goddelijke ziel van werelds Verlosser. Hij die geen zonde kende, werd zonde voor ons, zodat wij door Hem in God gerechtvaardigd zouden worden. Door het aannemen van de menselijke natuur, plaatste Hij zichzelf waar Hij voor onze overtredingen verwond werd, gekneusd voor onze misdaden, zodat wij door zijn striemen genezen zouden worden. — *Review and Herald*, December 20, 1892

Maandag, 28 oktober: De handen opleggen

Door het offer naar het heiligdom te brengen, gaf de persoon toe dat hij een zondaar was, de toorn van God verdiende, en bekende hij zijn berouw en geloof in Jezus Christus, wiens bloed de schuld van de overtreder zou verwijderen. Door zijn handen op de kop van het slachtoffer te plaatsen, werd de zonde van de persoon overgedragen op het slachtoffer, en in het lijden van het offerdier zag de zondaar Christus uitgebeeld, wanneer Hij zich als een offer voor onze zonden zou geven. De Heer duidde Zijn aanvaarding van het offer aan, door het op het altaar te laten verteren.

Het systeem van offers en gaven was heel kostbaar voor het oude Israël. Er moesten voortdurend offers worden gebracht. Maar God eiste niets minder dan dat van hen en toch deden zij het vrijwillig. Mensen in onze dagen, die belijden volgelingen van Christus te zijn, en die toch kiezen zichzelf voldoening te schenken en liever hebben dat hun bezittingen toenemen, dan God terug te geven wat Hij van hen verlangt in tienden, in offers en gaven, in geschenken en in zichzelf aan zijn dienst te wijden, zijn niet te verontschuldigen. Hoe meer we voor de zaak van onze Meester doen, hoe meer we ermee te doen hebben, en hoe groter zal onze gewilligheid en plezier in het doen ervan zijn. — *Signs of the Times*, July 15, 1880

De bediening van het aardse heiligdom bestond uit twee afdelingen; de priesters verrichten dagelijks de dienst in het Heilige, terwijl de hogepriester één keer per jaar een speciaal werk van verzoening in het Heilige der Heilige verrichte, voor het reinigen van het heiligdom. Dag na dag brachten de zondaars hun offers aan de poort van de tabernakel. En door hun hand op de kop van het slachtoffer te plaatsen, beleden zij hun zonden, zo droegen zij in figuurlijke zin hun zonden op het onschuldige slachtoffer over. Het dier werd dan geslacht. "En zonder bloedstorting geschiedt er geen vergeving", zegt de apostel. "Want de ziel van het vlees is in het bloed." (Leviticus 17:11). De verbroken wet van God eist het leven van de overtreder. Het bloed, dat het verspeelde leven van de zondaar vertegenwoordigt, wiens schuld het slachtoffer droeg, werd door de priester in het Heilige gedragen en vóór het voorhangsel gesprenkeld, waarachter de ark met de wet was die de zondaar had overtreden. Door deze ceremonie werd, door het bloed, de zonde in figuurlijke zin in het heiligdom gebracht. In sommige gevallen werd het bloed niet in het Heilige gebracht, maar het vlees werd dan door de priester gegeten, zoals Mozes de zonen van Aäron had voorgeschreven, zeggende: "God gaf u dit om de ongerechtigheid der vergadering weg te doen en over hen verzoening te doen"(Leviticus 10:17). Beide ceremonies symboliseerden op gelijke wijze de overdracht van de zonde van de boeteling naar het heiligdom.

Zodanig was door het jaar heen het werk, dag na dag. De zonden van Israël werden zo naar het heiligdom overgebracht, en een speciaal werk was nodig voor hun verwijdering. God beval dat er een verzoening voor elk van de heilige afdelingen gemaakt zou worden. "Zo zal hij verzoening doen over het heiligdom om de onreinheden der Israëlieten en om hun overtredingen in al hun zonden; aldus zal hij doen voor de tent der samenkomst, die bij hen

verblijf houdt te midden van hun onreinheden” (Leviticus 16:16). Een verzoening moest ook voor het altaar gedaan worden, om het te “reinigen, en te heiligen van de onreinheden van de kinderen van Israël” (Leviticus 16:16,19). — *The Great Controversy*, pp. 418, 419

Dinsdag, 29 oktober: Het overdragen van zonde

De heilige tent bevatte een open ruimte die de voorhof genoemd werd, welke door een omheining of kleden van fijn linnen, opgehangen aan pilaren van brons afgeschermd werd. De ingang van deze afsluiting was aan de oostzijde. Het was afgesloten door gordijnen van kostbaar materiaal en prachtig borduurwerk, maar minder mooi dan die van het heiligdom. De voorhangels van de voorhof waren slechts half zo hoog als de wanden van de tabernakel, het gebouw kon door de mensen buiten duidelijk gezien worden. In de voorhof en naast de ingang, stond het bronzen altaar voor de brandoffers. Op dit altaar werden al de slachtoffers voor de Heer door het vuur verteerd, en de horens ervan werden besprenkeld met het verzoenende bloed. Tussen het altaar en de ingang van de tabernakel was het wasvat, dat ook van brons was, gemaakt van de spiegels die de vrouwen van Israël vrijwillig hadden gegeven. Bij dit wasvat moesten de priesters hun handen en voeten wassen als zij in de heilige afdelingen gingen, of het altaar naderden om een brandoffer voor de Heer te brengen. . .

Net voor het voorhangsel dat het Heilige van het Heilige der Heilige en de onmiddellijke aanwezigheid van God scheidde, stond het gouden wierookaltaar. Op dit altaar moest de priester elke ochtend en avond wierook branden; aan de horens ervan werd het bloed van het zondeoffer gesmeerd, en het werd op Grote Verzoendag met bloed besprenkeld. Het vuur op dit altaar was door God zelf brandende gehouden en werd heilig gekoesterd. Dag en nacht verspreidde de heilige wierook overal in de geheiligde appartementen en buiten zijn geur, ver rondom de tabernakel. — *Patriarchs and Prophets*, pp. 347, 348.

Aan het volk werden belangrijke waarheden over de verzoening in deze jaarlijkse dienst onderwezen. In de zondoffers die in de loop van het jaar werden gebracht, werd een vervanger aanvaard in plaats van de zondaar; maar het bloed van het slachtoffer kon niet geheel verzoening doen voor de zonde. Het was slechts een middel waardoor de zonde op het heiligdom was overgebracht. Door het offer van het bloed erkende de zondaar het gezag van de wet, beleed hij de schuld van zijn overtreding, en uitte zijn geloof in Hem, die de zonde der wereld zou wegnemen; maar hij was nog niet volkomen vrij van de veroordeling der wet. Op de Grote Verzoendag ging de hogepriester, nadat hij een offer had gebracht voor de gemeente, in het Heilige der Heilige met het bloed en sprenkelde dit op het verzoendeksel boven de tafelen der wet. Op deze wijze werden de aanspraken van de wet, die het leven eiste van de zondaar, voldaan. Dan nam de priester in zijn hoedanigheid als middelaar de zonden op zich, en bij het verlaten van het heiligdom droeg hij de schuld van Israëls zonden. Aan de ingang van de tabernakel legde hij zijn handen op de kop van de zondebok en beleed op hem “alle ongerechtigheden van de kinderen Israëls en al hun overtredingen waarmee ze gezondigd hadden, die hij aldus op de kop van de bok legde.” En wanneer de bok die deze zonden droeg, werd weggezonden, werd dit beschouwd alsof de zonden van het volk voor altijd waren verdwenen. Dusdanig was de dienst, die “een afbeelding en schaduw van het hemelse” was. Zoals reeds gezegd, werd de aardse tabernakel door Mozes gebouwd naar het voorbeeld dat hem op de berg getoond was. Het was een “zinnebeeld voor de tegenwoordige tijd, in zoverre gaven en offers gebracht werden; beide afdelingen waren “afbeeldingen van de hemelse dingen”, Christus, onze grote Hogepriester is Bedienaar “in het heiligdom, in de ware tabernakel, die de Here opgericht heeft, en niet door een mens.” Toen Johannes een visioen van de tempel Gods in de hemel had, zag hij “zeven vurige fakkels” branden “voor de troon.” Hij zag een engel “met een goeden wierookvat; ... en hem werd veel reukwerk gegeven, dat hij met de gebeden van alle heiligen op het gouden altaar voor de troon zou offeren” (Openbaring 4:5; 8:3). Hier mocht de profeet een blik werpen in het eerste deel van het hemels heiligdom; hier zag hij de zeven vurige fakkels en het gouden altaar, voorgesteld door de gouden kandelaar en het wierookaltaar in het aardse heiligdom. Weer werd “de tempel Gods” geopend (Openbaring

11:19) en hij zag nu achter het binnenste voorhangsel in het Heilige der Heiligen. Hier zag hij “de ark van zijn testament (Openbaring 11:19)”, voorgesteld door de heilige kist die Mozes gemaakt had voor Gods wet. —*Patriarchs and Prophets*, pp. 355, 356.

Woensdag 30 oktober: Zondendrager

Door de gehoorzaamheid van Gods Zoon, door zijn onderdanigheid om de doodstraf voor menselijke overtredingen te dragen, is de wet verheerlijkt en eervol gemaakt voor het universum. Engelen, cherubijnen, serafijnen en de ongevallen werelden zien de eer van de wet van blaam gezuiverd en verheerlijkt. Door het openbaren van de volmaaktheid van de goddelijke natuur zien zij het beeld van God voor de mens hersteld en de eer van het goddelijke bestuur gehandhaafd. De wijsheid van God is in overvloed aanwezig voor de zonen en dochters van Adam. Christus legde zijn leven af, vergoot zijn bloed, onderging de doodstraf voor de zondaar en werd de Zondedrager voor elke berouwvolle, gelovige ziel. We zien zonden volledig bestraft in de Plaatsvervanger en de zondaar volledig gered door zijn verdienste. We zien de wet van God hoog verheven, met geen jota of tittel van zijn gezag terzijde geschoven, terwijl de overtreder, die een beroep doet op de verdienste van de Plaatsvervanger, door de wet wordt gerechtvaardigd. Door het plan van redding zien we genade en waarheid elkaar ontmoeten, gerechtigheid en vrede elkaar omhelzen. Er is geen weifeling in de principes van Gods geboden, maar zij worden door de hemelse engelen, door de inwoners van ongevallen werelden verkondigd, en door zielen als “heilig, juist en goed” verdedigd. —*Sabbath School Worker*, December 1, 1895

Christus is volkomen in staat allen die door Hem tot God komen, te redden. Hij leeft in eeuwig om voor ons voorbede te doen. In ernst doet het kruis een voortdurend beroep de zondaar volledige boetedoening aan te bieden. In een liefdevolle uitnodiging verheft Christus zijn stem, zeggende: “En wie wil neme het water des levens om niet”. Als u het kruis van Golgotha nadert, ziet u dat liefde zonder weerga is. Door geloof ziet u zo de betekenis van het offer dat aan dat kruis gedaan is, ziet u uzelf als zondaar, veroordeeld door een gebroken wet. Dit is berouw. Wanneer u met een nederig hart komt, zult u vergeving ontvangen, want Jezus staat voor de Vader, voortdurend Zijn offer offerend voor de zonde van de wereld. Hij is de priester van de ware tabernakel, welke God opgericht heeft en niet door mensen. De typische offers van de joodse tabernakel beschikken niet langer over enige kracht. Een dagelijkse en jaarlijkse verzoening is niet langer noodzakelijk. Maar vanwege het voortdurend begaan van zonde, is het verzoenende offer van een hemelse Middelaar volstrekt noodzakelijk. Jezus, onze grote Hogepriester, doet in de tegenwoordigheid van God dienst en offert in ons belang Zijn vergoten bloed. —*The Youth's Instructor*, April 16, 1903

Het is een heel moeilijke zaak tegenover de listige vijand te staan en zijn onwaarheden te onderscheiden. Om dit te kunnen, vereist meer dan de grootste verstandelijke kwaliteiten. Het is door Christus' offer dat mensen in bezit kunnen komen van de kracht om dit te doen. Gooi de deur van de verborgen kamer van de gedachten en het hart open, zodat uw zonden in het licht van Gods aangezicht geplaatst mogen worden. Hij neemt uw trillende hand van geloof en legt hem op het hoofd van het verzoenende offer. Zo mag elke zonde beleden en vergeven worden. Bezit daarom, door het bloed van Christus, vrijmoedigheid om het heiligdom binnen te gaan en een hogepriester over het huis Gods te hebben; laten wij toetreden in volle verzekerdheid des geloofs. [zie Hebrëen 10:19-22] —*Manuscript Releases*, vol. 12, p. 404

Donderdag 31 oktober: Vergeving

Velen hebben zich uitdrukkelijk verwonderd dat God zoveel slachtoffers eiste, die in het offersysteem van het joodse volk gebracht moesten worden; maar het moest in hun gedachten de grote waarheid vastklinken dat zonder bloedvergieten er geen vergiffenis van zonde is. Elke offerande belichaamt een les, uitgebeeld in elke ceremonie, plechtig gepredikt door de priester in zijn heilig dienstwerk en ingeprent door God zelf----dat er alleen door het bloed van Jezus Christus vergeving van zonden is. Hoe weinig voelen we als

mensen de noodzaak van deze grote waarheid! Hoe zelden brengen wij, door levend, werkend geloof deze grote waarheid in ons leven, dat er vergeving is voor de kleinste zonde, vergeving voor de grootste zonde!

Ik wens dat ik het onderwerp zoals het mij voorkomt kon overbrengen. Rechtvaardigheid eist het lijden van een mens. Christus, gelijk aan God, gaf het lijden van een God. Hij had geen verzoening nodig. Zijn lijden was niet voor enige zonde die Hij had gedaan; het was voor de mens - alles voor de mens; en Zijn vrijwillige vergeving is voor iedereen toegankelijk. Het lijden van Christus was in overeenstemming met zijn vlekkeloze zuiverheid; zijn diepste doodstrijd in verhouding tot de waardigheid en grootheid van zijn karakter. Nooit kunnen we de diepe angst van het vlekkeloze Lam van God bevatten, totdat wij realiseren hoe diep de afgrond is waaruit we gered zijn; hoe zwaar de zonde waaraan het mensdom schuldig is, en hoe hij door geloof de volle en volkomen genade kan grijpen. Hier is waarin duizenden te kort schieten. Zij geloven niet echt dat Jezus hen persoonlijk, individueel vergeeft. Ze schieten te kort om God op zijn woord te vertrouwen. Hij heeft ons verzekerd, dat Hij, die ons beloofd heeft te vergeven, getrouw is, maar toch zal hij rechtvaardig zijn aan zijn eigen wet. Aan Zijn genade ontbreekt niets. Was één schakel in de ketting gebrekkig, dan waren wij in onze zonden hopeloos in het verderf gestort. Maar de ketting is volmaakt, geen onderdeel vertoont een breuk, geen schakel ontbreekt.

Ik wilde dat ik de blijde mare in de meest afgelegene gebieden van de aarde mocht laten horen. "En als iemand gezondigd heeft, wij hebben een voorspraak bij de Vader, Jezus Christus, de rechtvaardige." (1 Johannes 2:1) Oh, kostbare redding! Hoe breed is deze grote genade - dat God om Christus' wil, ons op het moment dat wij er in levend geloof om vragen, vergeeft, als wij geloven dat Hij er volledig toe in staat is. Als wij onze zonden belijden, is Hij getrouw en waarachtig om ons onze zonden te vergeven, en ons te reinigen van alle ongerechtigheden. "Glorierijke verlossing! Rechtvaardig aan Zijn eigen wet en toch de verdediger van allen die dat geloven! We mogen wel met de profeet uitroepen: "Wie is een God als gij, die de ongerechtigheden vergeeft en de overtreding van het overblijfsel van zijn erfdeel voorbijgaat, die zijn toorn niet voor eeuwig behoudt, maar een welbehagen heeft in goedertierenheid." (Micha 7:18). —*Review and Herald*, September 21, 1886.

In het licht van goddelijke openbaring, door het verzoenende Offer, mogen we het heerlijke plan van redding zien waarbij onze zonden worden vergeven, en we dichter tot het hart van goddelijke liefde worden getrokken. We zien hoe God al zijn rechtvaardigheid kan behouden, en toch de overtreder van zijn wet vergeeft. En we worden niet alleen vergeven, maar we worden door God aangenomen door de Geliefde. Het plan van redding is niet enkel een weg tot ontsnapping aan de straf van overtreding, maar daardoor worden de zonden van de zondaar vergeven en zal hij uiteindelijk in de hemel ontvangen worden, niet als een vergeven boosdoener en van gevangenschap verlost, maar toch met achterdocht bekeken en niet in staat tot vriendschap en vertrouwen; maar verwelkomd als een kind, en in het volste vertrouwen terug aangenomen. Het offer van onze Verlosser heeft overvloedig voorzien voor elke berouwvolle, gelovige ziel. We zijn gered omdat God de aankoop van het bloed van Christus liefheeft; en niet slechts zal Hij de berouwvolle zondaar vergeven, niet alleen zal Hij hem toestaan de hemel binnen te gaan, maar Hij, de Vader van genade, zal aan de hemelpoort wachten om ons hartelijk te verwelkomen, om ons een overvloedige intocht tot de woning van de gezegenden te geven. Oh, wat een liefde, wat een wonderlijke liefde heeft de Vader ons getoond in het geschenk van Zijn geliefde Zoon voor het gevallen ras. En dit Offer is het waardoor Hij Zijn eeuwige liefde over ons uitstort, opdat allen die in Jezus Christus geloven, net als de verloren zoon, volledig en vrij hersteld de gunst van de Hemel zullen ontvangen. —*Review and Herald*, September 21, 1886.

Vrijdag 1 november: Voor verdere studie

"De tabernakel en zijn dienst," p. 343-358, in Patriarchen en Profeten

6. 2 nov – 7 nov: Grote Verzoendag

Sabbatmiddag, 2 november

Wie is een God als Gij, die de ongerechtigheid vergeeft en de overtreding van het overblijfsel van zijn erfdeel voorbijgaat, die zijn toorn niet voor eeuwig behoudt, maar een welbehagen heeft in goedertierenheid! (Micha 7:18).

Gods vergeving is niet alleen een rechtsdaad waardoor Hij ons vrijspreekt van vernietiging. Het is niet alleen vergeving van zonde, maar ons terug opeisen van de zonde. Het is de uitkomst van verlossende liefde die het hart verandert. David had een juist begrip van vergeving, toen hij bad: "Schep in mij een rein hart O Here, en vernieuw in mij en vaste geest" (Psalm 51:12).

Als u in berouw een stap in Zijn richting doet, zal Hij zich haasten om u in Zijn armen van oneindige liefde te sluiten. Zijn oor is open voor de roep van het gebroken hart. Hij kent het eerste teken van het hart dat zich naar Hem toe wendt. Nooit wordt een stamelend gebed opgezonden, nooit vloeit er een geheime traan, nooit wordt er een zwak, maar oprecht verlangen naar God gekoesterd, of de Geest van God gaat op weg en komt het tegemoet. Zelfs voordat het gebed wordt geuit, of het verlangen van het hart bekend wordt gemaakt, gaat de genade van Christus op weg om de genade die werkt aan het menselijk hart tegemoet te komen. — *The Faith I Live By*, p. 129

Zondag 3 november: De jaarlijkse reiniging

Eenmaal per jaar, op de Grote Verzoendag, ging de priester in het heilige der heilige om het heiligdom te reinigen. De dienst die dan werd verricht, sloot de jaarlijkse cyclus van de bediening af. Op de Grote Verzoendag werden er twee bokken aan de ingang van de tabernakel gebracht en werd het lot over hen geworpen: "één lot voor de Here en één lot voor Azazel." De bok waarop "het lot voor de Here" viel, moest als zondoffer voor het volk worden geslacht. De priester moest zijn bloed in het heilige der heiligen brengen, het óp en vóór het verzoendeksel sprenkelen. Het bloed moest ook op het reukofferaltaar, dat vóór het voorhangsel stond worden gesprenkeld....

Deze inzetting moest de Israëlieten een idee geven van Gods heiligheid en van zijn afkeer van de zonde. Ze moesten leren dat ze niet met de zonde in aanraking konden komen zonder zich te verontreinigen. Iedereen moest zich verootmoedigen terwijl het verzoeningswerk plaatsvond.

De Israëlieten mochten niet werken en moesten de dag doorbrengen in plechtige verootmoediging voor God, met gebed, vasten en een grondig gewetensonderzoek.

De zinnebeeldige dienst leert ons belangrijke waarheden over de verzoening. Er was een plaatsvervanger voor de zondaar, maar de zonde werd niet ongedaan gemaakt door het bloed van het zondoffer. Er was dus wel een middel om de zonde naar het heiligdom over te brengen. Door het offeren van bloed erkende de zondaar het gezag van de wet, beleed hij zijn schuld en drukte hij zijn verlangen uit om vergiffenis te ontvangen op grond van zijn geloof in een Verlosser die nog moest komen. Maar hij was nog niet helemaal vrijgesproken van de veroordeling van de wet. Op de Grote Verzoendag ging de hogepriester nadat hij het offer van de vergadering had aangenomen, in het heilige der heiligen met het bloed van het offerdier en sprenkelde het op het verzoendeksel. Dat vlak boven de wet lag, om aan de eis van die wet (de dood van de overtreder) te voldoen. — *De Grote Strijd*. Pp.392, 393.

Maandag 4 November: Na de vergeving

"En Aäron zal zijn beide handen op de kop van de levende bok leggen en over hem al de ongerechtigheden der Israëlieten en al hun zonden, belijden; hij zal die op de kop van de bok leggen en die door iemand, die daarvoor gereed staat, naar de woestijn laten brengen. Zo zal de bok al hun ongerechtigheden op zich dragen naar een onvruchtbaar land." Pas wanneer de bok was weggezonden, beschouwde het volk zich als vrij van de zonde. Ieder moest zich onderzoeken terwijl het verzoeningswerk plaatsvond. Alle zaken moesten blijven

rusten, en de hele vergadering van Israël bracht de dag door in ootmoed voor het aangezicht van God, onder bidden, vasten en zelfonderzoek des harten.

Aan het volk werden belangrijke waarheden betreffende de verzoening onderwezen in deze jaarlijkse dienst. In de zondoffers die in de loop van het jaar werden gebracht, werd een vervanger aanvaard in plaats van de zondaar; maar het bloed van het slachtoffer had niet geheel verzoening gedaan voor de zonde. Het was slechts een middel waardoor de zonde op het heiligdom was overgebracht. Door het offer van het bloed erkende de zondaar het gezag van de wet, beleed de schuld van de overtreding, en uitte zijn geloof in Hem die de zonde der wereld zou wegnemen; maar hij was nog niet volkomen vrij van de veroordeling der wet.

Op de Grote Verzoendag ging de hogepriester, nadat hij een offer had gebracht voor de gemeente, in het heilige der heilige met het bloed (van de bok voor de Here) en sprenkelde dit op het verzoendeksel boven de tafelen der wet. Op deze wijze werden de aanspraken van de wet, die het leven eiste van de zondaar, voldaan. Dan nam de priester als middelaar de zonden op zich, en bij het verlaten van het heiligdom droeg hij de schuld van Israëls zonden. Aan de deur van de tabernakel legde hij zijn handen op de kop van de zondebok en beleed op hem alle ongerechtigheden van de kinderen Israëls en al hun overtredingen waarmee ze gezondigd hadden, die hij aldus op de kop van de bok legde. En wanneer de bok die deze zonden droeg, werd weggezonden, werd dit beschouwd alsof de zonden van het volk voor altijd werden uitgedelgd. Dusdanig was de dienst die “een afbeelding en schaduw van het hemelse,” (wanneer Jezus als onze Hogepriester de zonden eens en voor altijd uitdelgt) Hebr. 8:5 – *Patriarchen en profeten*, pp. 319,320.

Zij zagen ook in dat het zondoffer Christus symboliseerde. Dat de hogepriester Christus als middelaar voorstelde en dat de zondebok een beeld was van Satan, de aanstichter van de zonde, op wie de zonden van de oprechte boetvaardigen uiteindelijk zullen neerkomen. Wanneer de hogepriester door het bloed van het zondoffer de zonden uit het heiligdom verwijderde, plaatste hij ze op de zondebok. Wanneer Christus door zijn eigen bloed de zonden van het volk uit het hemelse heiligdom wegdoet, zal Hij ze leggen op Satan, die bij de voltrekking van het vonnis de straf zal moeten dragen. De zondebok werd naar “een onvruchtbaar land” weggestuurd en mocht nooit meer terugkeren in de legerplaats van de Israëlieten. Op dezelfde wijze zal Satan voor eeuwig worden verbannen uit de tegenwoordigheid van God en zijn volk en zal hij worden uitgeroeid bij de definitieve vernietiging van de zonde en de zondaren. – *De Grote Strijd*, p. 395.

Dinsdag 5 November: Azazel

In de zinnebeeldige dienst trad de hogepriester nadat hij verzoening had gedaan voor Israël, naar buiten en zegende de vergadering. Zo zal Christus aan het einde van zijn middelaarschap verschijnen en “zonder zonde aanschouwd worden door hen, die Hem tot hun heil verwachten” (Hebr. 9:28) om zijn wachtend volk te belonen met het eeuwige leven. Zoals de priester de zonden op de kop van de zondebok overbracht nadat hij ze uit het heiligdom had verwijderd, zal Christus alle zonden op Satan leggen daar hij de oorsprong en de aanstichter van de zonde is. De zondebok die de zonden van Israël droeg, werd weggezonden “naar een onvruchtbaar land,” (Lev.16:12) zo zal Satan, die de schuldenlast van alle zonden zal dragen waartoe hij Gods volk heeft aangezet, gedurende “de duizend jaren” gebonden zijn op aarde, die dan een woestijn zal zijn zonder inwoners, en zal hij ten slotte de volledige straf voor de zonde ondergaan in “de poel des vuurs,” waarin al de goddelozen zullen worden vernietigd zo zal het verlossingsplan helemaal in vervulling gaan bij de definitieve uitroeiing van de zonde en de verlossing van allen die uit vrije wil het kwaad hebben verworpen. -*De Grote Strijd*, p. 448.

Het meest treffende van het verbond van vrede dat de Heer met de mens heeft gemaakt, is de uitmuntende rijkdom van de vergevende genade, geschonken aan de zondaar die berouw heeft en zich van de zonde afkeert. “Ik wil genadig zijn aan hun ongerechtigheid,” verklaart de Here aan hen die berouw hebben, “en hun zonden en

ongerechtigheden wil Ik niet meer gedenken.” Keert God zich af van het recht door aan de zondaar genade te tonen? Nee, God kan nooit zijn wet ontorenen door de overtreder straffeloos te laten.

Onder het nieuwe verbond, is volkomen gehoorzaamheid de conditie voor het leven. Als de zondaar berouw toont, en zijn zonden belijdt, zal hij genade vinden. Vergeving is verzekerd voor hem door het offer van Christus ten behoeve van hem. Christus heeft de eis van de wet betaald voor iedere berouwvolle zondaar. “Allen die Hem aangenomen hebben, hun heeft Hij macht gegeven om kinderen Gods te worden, hun, die in zijn naam geloven.” “Het Woord is vlees geworden en het heeft onder ons gewoond...vol van genade en waarheid...uit zijn volheid hebben wij allen ontvangen, zelfs genade op genade.” De verzoening die door Christus voor ons is gedaan, is volledig bevredigend voor de Vader. God kan het recht handhaven, en tevens de rechtvaardigmaker zijn van hen die geloven. - *Signs of the Times*, 28 juni 1905

Woensdag 6 November: Op Grote Verzoendag

Bij de dienst in het heiligdom op aarde, dat aldus een afbeelding was van het hemelse, kwam er een eind aan de diensten in het eerste deel wanneer de hogepriester op de Grote Verzoendag in het heilige der heilige binnenging. God had uitdrukkelijk gezegd: “Geen mens zal in de tent der samenkomst zijn, wanneer hij daar binnengaat om in het heiligdom verzoening te doen, totdat hij naar buiten komt.”

(Lev. 16:17). Toen Christus dus het heilige der heilige binnenging om het verzoeningswerk af te sluiten, kwam er ook een eind aan zijn dienst in de eerste afdeling, maar op het ogenblik dat er een eind was gekomen aan de dienst in het heilige, begon zijn dienst in het heilige der heilige. Wanneer de hogepriester op de Grote Verzoendag het heilige verliet, kwam hij met het bloed van het zondoffer voor God ten behoeve van alle Israëlieten die oprecht berouw hadden over hun zonden. Christus had dus pas één deel van zijn hogepriesterlijk werk gedaan en begon aan het tweede deel en Hij bleef met zijn bloed pleiten voor de Vader ten behoeve van de zondaren. – *De Grote Strijd*, p. 400.

De toestand van de ongelovige joden lijkt erg veel op die van de onverschillige en ongelovige christenen: ze willen vrijwillig onwetend blijven over het werk van onze barmhartige hogepriester. In de oudtestamentische heiligdomsdienst moesten de Israëlieten samenkomen rond het heiligdom en “hun ziel voor God verootmoedigen” wanneer de hogepriester het heilige der heilige binnenging, opdat ze vergiffenis zouden krijgen en opdat ze niet zouden worden uitgesloten uit de gemeenschap. Het is in deze tijd, de tijd van het tegenbeeld van de Grote Verzoendag op aarde, dan ook des te belangrijker dat wij het werk van onze hogepriester begrijpen en weten welke verplichtingen er op ons rusten.

De mens kan de waarschuwingen die God hem in genade zendt niet ongestraft verwerpen. In de tijd van Noach werd er een boodschap uit de hemel naar de aarde gezonden. De redding van de mensen hing af van de manier waarop zij op die boodschap reageerden. Toen ze die waarschuwingsboodschap hadden verworpen, werd Gods Geest van hen weggenomen en verdronken ze in het water van de zondvloed. In de tijd van Abraham wilde God niet langer pleiten met de schuldige inwoners van Sodom, en allen – met uitzondering van Lot, zijn vrouw en zijn twee dochters – werden verteerd door het vuur dat uit de hemel kwam. Zo was het ook in de tijd van Christus. Gods Zoon sprak tot de ongelovige joden van zijn tijd: “Zie uw huis wordt aan u overgelaten.” (Math. 23:38) Dezelfde oneindige Macht verklaart over degenen die in de eindtijd leven en “de liefde tot de waarheid niet aanvaart hebben”: “Daarom zendt God hun een dwaling, die bewerkt dat zij de leugen geloven, opdat allen worden geoordeeld, die de waarheid niet geloofd hebben, doch een welgevallen hebben gehad in ongerechtigheid.” (2 Thess. 2:10-12) Wanneer ze de leer van zijn Woord verwerpen, trekt Hij zijn Geest terug en geeft hen over aan de dwalingen die zij liefhebben.- *De Grote Strijd*, p 402

We leven nu in de Grote Verzoendag. In de zinnebeeldige dienst moesten de Israëlieten hun ziel verootmoedigen door hun zonden te belijden en zich te verootmoedigen voor God

op het ogenblik dat de hogepriester verzoening deed voor Israël, want anders zouden zij van het volk worden afgesneden. Zo moeten allen die willen dat hun naam in het boek des levens blijft nú, in de korte genade tijd die ons nu nog gegund is, hun ziel verootmoedigen voor God door hun zonden te belijden en door oprecht berouw te tonen. Ze moeten een nauwkeurig en grondig gewetensonderzoek instellen. Ze moeten breken met de lichtzinnigheid waar zoveel mensen die zich christenen noemen van getuigen. Iedereen die niet wil dat de slechte neigingen, die de overhand willen hebben, overheersen, moet er ernstig tegen strijden. Deze voorbereiding is een persoonlijke zaak. Wij worden niet collectief gered. De reinheid en de toewijding van de ene kunnen het tekort aan deze eigenschappen bij de ander niet goedmaken. Hoewel alle volken voor Gods rechterstoel moeten verschijnen, zal Hij elk geval toch even nauwkeurig onderzoeken als wanneer er maar één mens op aarde was. Iedereen moet worden getoetst en “zonder vlek of rimpel of iets dergelijks” worden bevonden. – *De Grote Strijd*, pp. 451,452.

Het bloed van Christus zou, terwijl het de zondaar zou verlossen van de veroordeling van de wet, niet de zonde teniet doen. Dat zou vermeld blijven staan in de boeken in het heiligdom tot de uiteindelijke verzoening is volbracht. Evenzo nam in de schaduwdienst het bloed van het zondoffer de zonde van de boetvaardige weg, maar bleef deze op het heiligdom rusten tot de Grote Verzoendag.

Op de dag van de afrekening zullen de doden “geoordeeld worden op grond van hetgeen in de boeken geschreven” staat, “naar hun werken.” (Opb. 20:12) Dan zullen krachtens het verzoenend bloed van Christus de zonden van allen die oprecht berouw gehad hebben, uit de boeken des hemels worden weggedaan. Zo zal het heiligdom bevrijd of geheiligd worden van het verslag van de zonde. In de schaduwdienst werd dit grote verzoeningswerk, of de uitdelging der zonden, voorgesteld door de dienst op de Grote Verzoendag – de reiniging van het aardse heiligdom, die tot stand kwam door het wegdoen van de zonden die het verontreinigd hadden, zulks op grond van het bloed van het zondoffer.

Zoals in het laatste oordeel de zonden van de boetvaardigen uit de boeken des hemels worden gewist, om nooit meer herinnerd te worden, zo werden ze in de schaduwdienst weggevoerd naar de woeste plaats, en voor altijd verwijderd uit de vergadering.

Patriarchen en Profeten, pp. 321,322.

Donderdag 7 November: Jesaja's persoonlijke Yom Kippur

Toen God, door middel van Jesaja, een boodschap wilde zenden aan zijn volk, kreeg de profeet eerst het voorrecht om in een visioen binnen in het heilige der heilige in het hemels heiligdom te kijken. Plotseling leek het of de ingang en het binnenste gordijn geopend of weggeschoven werd en hij toestemming kreeg om een blik te werpen in het heilige der heilige, waar de profeet zelf geen toegang toe had. Daar zag hij in een visioen Jehova zitten op een hoog en verheven troon, terwijl het spoor van Zijn Glorie de tempel vulde. Rondom de troon waren serafs, als wachters voor de grote Koning, en ze weerkaatsten de glorie die Hem omringde. Terwijl hun lofzangen weerklonken in diepe aanbidding, trilden de pilaren van de tempel, alsof ze geschud werden door een aardbeving. Met lippen die niet aangeraakt zijn door de zonde, uiten deze engelen hun lofzang aan God. “Heilig, heilig, heilig, is de Heer der heerscharen,” roepen ze uit “ de ganse aarde is van zijn heerlijkheid vol.” (Jes. 6:1-8)

De engelen rondom de troon zijn zo vervuld met eerbiedig ontzag als ze de glorie van God zien, dat ze zelfs voor geen ogenblik met bewondering op zichzelf zien. Hun lofzang is voor de Heer der heerscharen. Als ze een blik in de toekomst werpen, wanneer de hele aarde vervuld zal zijn met Zijn glorie, echoën de triomferende gezangen van de één naar de ander in melodieuze klanken, “Heilig, heilig, heilig is de Heer der heerscharen.” Zijn ze volkomen bevredigd om God de glorie te geven; in zijn nabijheid, met zijn glimlach van erkenning, wensen ze niets anders voor zichzelf. In het dragen van Zijn beeld, in het doen van Zijn wil, om Hem te dienen, hebben ze de hoogste ambitie bereikt.

Toen de profeet luisterde naar de glorie, de macht en de majesteit van de Heer die aan hem werd geopenbaard in zijn visioen, werd hem in het licht van deze openbaring met een

ontstellende helderheid zijn eigen innerlijke onreinheid zichtbaar. Zijn eigen woorden schenen verachtelijk voor hem. In diepe vernedering riep hij uit: “Wee mij, ik ga ten onder; want ik ben een man, onrein van lippen....en mijn ogen hebben de Koning de Heer der heerscharen gezien.”

Jesaja's ootmoet was oprecht. Als contrast tussen het menselijke en het Goddelijke was het hem duidelijk, dat hij in alles onbekwaam en onwaardig was. Hoe kon hij aan het volk de heilige eisen van Jehova overbrengen? - *Gospel Workers*, pp. 21, 22.

Deze verzekering van de volledige vervulling van Gods plan bemoedigde het hart van Jesaja. Wat deed het ertoe dat de aardse machten zich tegen Juda zouden keren? Wat deed het ertoe dat Gods boodschapper tegenstand en verzet zou ontmoeten? Jesaja had de Koning, de Here de heerscharen, gezien; hij had het lied van de serafs gehoord: “De ganse aarde is van zijn heerlijkheid vol,” hij had de belofte dat Gods boodschappen tot het afgedwaalde Juda gepaard zouden gaan met de overtuigende macht van de Heilige Geest; en de profeet was bemoedigd het werk te doen dat voor hem lag. Heel zijn lange en inspirerende zending bleef de herinnering aan dit visioen hem bij. Ruim zestig jaar stond hij voor de kinderen van Juda als een profeet van hoop, terwijl hij steeds vrijmoediger werd in zijn voorspellingen aangaande de toekomstige overwinning van de kerk. – *Profeten en Koningen*, p. 192

7. 9 nov – 15 nov: Christus, ons Offer

Sabbatmiddag, 9 november

Wanneer de zondaar opziet naar de Verlosser, stervende op Golgotha, en zich realiseert dat Hij die lijdt van goddelijke afkomst is, vraagt hij waarom dit grote offer gebracht is en wijst het kruis hem op de wet van God die overtreden is. De dood van Christus is een onweerlegbaar argument voor de onveranderlijkheid en rechtvaardigheid van de wet. Jesaja profeteerde van Jezus toen hij zei: ‘Hij maakte hem groot door de wet, en luisterrijk’ (Jesaja 42:21, HSV). De wet heeft geen kracht om de boosdoener te vergeven. Het werk van de wet is om zijn fouten aan het licht te brengen, zodat hij zich zal realiseren dat hij iemand nodig heeft die machtig is om te redden. Dat hij iemand nodig heeft die zijn plaatsvervanger, zijn borg, zijn gerechtigheid zou zijn. Jezus komt de noden van de zondaar tegemoet, daar Hij de zonden van de overtreder op Zich genomen heeft. ‘Maar om onze overtredingen werd Hij doorboord, om onze ongerechtigheden verbrijzeld; de straf die ons de vrede aanbrengt, was op Hem, en door Zijn striemen is ons genezing geworden’ (Jesaja 53:5). De Heer had de zondaar kunnen verwerpen en volledig kunnen vernietigen; maar het duurdere plan werd verkozen. In Zijn grote liefde verschaft Hij hoop aan de wanhopigen en geeft Hij Zijn eniggeboren Zoon om de zonden van de wereld te dragen. En omdat Hij de gehele hemel heeft uitgegoten in die ene gave, zal Hij van niemand de hulp weerhouden die nodig is om de beker van gerechtigheid te drinken en een erfgenaam van God te worden, en mede-erfgenaam van Christus.—*Selected Messages*, bk. 1, p. 323.

Bedenk wat Christus bewerkstelligd heeft tijdens zijn aardse bediening. Hoe oprecht, hoe onvermoeibaar waren Zijn inspanningen! Hij liet niets Zich ervan weerhouden het werk te doen dat Hem gegeven was. Volgen wij in Zijn voetspoor? Hij gaf alles op om Gods genadeplan voor het gevallen mensdom uit te voeren. In de vervulling van het doel van de hemel werd Hij gehoorzaam tot in de dood, ja, tot de kruisdood. Hij had geen omgang gehad met de zonde, had niets ervan gekend; maar Hij kwam naar deze wereld en nam op Zijn zondeloze ziel de schuld van de zondige mens, zodat zondaren gerechtvaardigd voor God mogen staan. Hij worstelde met verleidingen en overwon ten behoeve van ons. De Zoon van God, puur en onbezoedeld, droeg de straf van de zonde en ontving de slag van de dood die verlossing bracht aan de mensheid.—*Review and Herald*, January 20, 1903.

Zondag 10 november: Jezus in Jesaja 53

Denk aan de vernedering van Christus. Hij nam de gevallen, lijdende menselijke natuur op Zich, verlaagd en verontreinigd door de zonde. Hij nam onze smart, droeg ons verdriet en onze schaamte. Hij verdroeg alle verleidingen waarmee de mens omringd wordt. Hij verenigde menselijkheid met goddelijkheid: een goddelijke geest woonde in een tempel van vlees. Hij verenigde Zichzelf met de tempel. 'Het Woord is vlees geworden en het heeft onder ons gewoond,' omdat door dat te doen, Hij Zich kon verbinden met de zondige, lijdende zonen en dochters van Adam.—*The Youth's Instructor*, December 20, 1900.

De minderbedeelden, de armen, zij op wie zware zorgen drukken, zij die zware lasten dragen, konden in Zijn leven en voorbeeld geen reden vinden die hen ertoe zou leiden te denken dat Jezus niet bekend was met hun beproevingen, dat Hij de druk van hun omstandigheden niet kende, en niet met hen kon meevoelen in hun tekorten en verdriet. De bescheidenheid van Zijn eenvoudig leven was in overeenstemming met Zijn bescheiden geboorte en omstandigheden. De Zoon van de oneindige God, de Heer van leven en glorie, daalde af in nederigheid naar een leven van de allerzwakste, zodat niemand zich uitgesloten zou voelen van Zijn aanwezigheid. Hij maakte Zichzelf voor iedereen bereikbaar. Het was niet zo dat Hij een paar favorieten uitkoos, met wie Hij zich associeerde en daarbij alle anderen negeerde. Het doet de Geest van God verdriet wanneer conservatisme de mens afsluit van zijn medemens, in het bijzonder wanneer dit gevonden wordt onder hen die beweren Zijn kinderen te zijn.

Christus kwam om de wereld een voorbeeld te geven van hoe de mensheid perfect zou kunnen zijn wanneer zij verenigd is met goddelijkheid. Hij presenteerde aan de wereld een nieuwe fase van grootheid in Zijn vertoning van genade, medeleven en liefde. Hij gaf aan de mens een nieuwe begrip van God. Als hoofd van de mensheid, leerde Hij de mens lessen in de wetenschap van een goddelijke regering, waarbij Hij de rechtschapenheid van verzoening van genade en gerechtigheid openbaarde. De verzoening van genade en rechtvaardigheid bevatte geen compromis met de zonde, en negeerde geen enkele schuldeis van gerechtigheid; maar door aan elk goddelijke verdienste de juiste toegeschreven plek te geven, kon genade worden uitgeoefend in het straffen van de zondige, onboetvaardige mens, zonder haar goedertierenheid of haar medelevende karakter te verliezen, en gerechtigheid kon worden uitgeoefend in het vergeven van de berouwvolle overtreder zonder haar integriteit geweld aan te doen.

Wie kan de liefde die hier getoond wordt bevatten! De engelenschaar aanschouwde met verwondering en droefheid hoe Hij die de Majesteit van de hemel was geweest en die de kroon der heerlijkheid had gedragen, nu een kroon van dorens droeg, een bloedend slachtoffer vanwege de woede van een razende menigte, die werd opgezweept tot krankzinnige waanzin door de toorn van Satan. Aanschouw de geduldige Lijder! Op Zijn hoofd is de doornenkroon. Zijn levensbloed stroomt uit elke gescheurde ader. Dit alles is het gevolg van de zonde! Niets anders dan eeuwige, reddende genade, die voor altijd een geheimenis zal blijven, kon Christus ertoe hebben bewogen Zijn eer en majesteit in de hemel te verlaten en naar een zondige wereld te komen, om verwaarloosd, veracht en verworpen te worden door hen voor wiens redding Hij was gekomen, om uiteindelijk aan het kruis te lijden.—*Testimonies*, vol. 2, p. 207.

Maandag 11 november: Voldoende in de plaats gesteld

"... Wij zien Jezus, die voor een korte tijd beneden de engelen gesteld was vanwege het lijden des doods, opdat Hij door de genade Gods voor een ieder de dood zou smaken, met heerlijkheid en eer gekroond" (Hebreeën 2:9). Door de bemiddeling van de Heilige Geest werd een nieuw principe van mentale en geestelijke kracht tot de mens gebracht, die, door de associatie met goddelijkheid, één met God diende te worden. Christus, de verlosser en hersteller, diende de gedachten van de mens te heiligen en reinigen, zodat het een kracht zou worden om de gedachten van anderen tot Zichzelf te leiden. Het is Zijn doel, door de verheffende, heiligende kracht van de waarheid, mensen eer en waardigheid te geven. Hij

verlangt ernaar dat Zijn kinderen Zijn karakter onthullen, Zijn invloed uitoefenen, zodat de gedachten van anderen ertoe geleid worden een eenheid te vormen met Zijn gedachten. “Nu gij Christus Jezus, de Here, aanvaard hebt, wandelt in Hem, geworteld en dan opgebouwd wordend in Hem, bevestigd wordend in het geloof, zoals u geleerd is, overvloeiende in dankzegging. ... want in Hem woont al de volheid der godheid lichamenlijk; en gij hebt de volheid verkregen in Hem, die het hoofd is van alle overheid en macht” (Colossenzen 2:6,7,9,10).

Christus had, vanwege onze schuld, ver bij ons vandaan kunnen blijven. Maar in plaats daarvan is Hij gekomen en heeft onder ons gewoond, vervuld van de goedheid van de Godheid, om één met ons te zijn, opdat wij door Zijn genade perfectie kunnen bereiken. Door een dood en lijden in schande, heeft Hij onze losprijs betaald. Van de hoogste majesteit is Hij gekomen, Zijn goddelijkheid bekleed met menselijkheid, en is Hij stap voor stap afgedaald tot de diepste afgrond van vernedering. Niets kan de diepte van Zijn liefde meten.

Christus heeft ons laten zien hoeveel onze God kan liefhebben en lijden om ons herstel volkomen te verzekeren. De Zoon van God, in wie absolute perfectie huisde, werd aan de zonde gelijk voor een gevallen mensheid. Hij kende de zonde niet door de ervaring van het zondigen, maar Hij droeg de verschrikkelijke last van de schuld van de gehele wereld. Hij werd onze verzoening, zodat een ieder die Hem ontvangt zoon van God kan worden. Het kruis werd opgeheven om de mens te redden. Christus, verhoogd aan het kruis, was het middel dat in de hemel bedacht werd om de menselijke ziel bewust te maken van de zondigheid van de zonde. Door middel van het kruis trachtte Christus allen tot Zich te trekken. Hij stierf als de enige hoop om hen te redden die door de zonde tot een gal van bitterheid gekomen waren (Handelingen 8:23).—*Signs of the Times*, September 24, 1902.

Door Zijn dood, zou Jezus velen vrijkopen en hem vernietigen die de macht van de dood bezat. Hij zou het koninkrijk herwinnen die de mens verloren was en de verlost en zouden het met Hem erven en er voor eeuwig in wonen. Zonde en zondaren zouden uitgewist worden, om nooit meer de vrede van hemel of aarde te verstoren.—*Signs of the Times*, November 4, 1908.

Dinsdag 12 november: Het bloed van Christus

Wanneer u zich afkeert van de gebroken bakken, die geen water kunnen houden, en u in de naam van Jezus, uw Advocaat, direct tot God komt, en vraagt voor de dingen die u nodig heeft, zal de gerechtigheid van Christus onthuld worden als uw gerechtigheid, de deugd van Christus als uw deugd. U zult dan begrijpen dat rechtvaardigheid alleen door geloof in Christus zal komen, daar in Christus de perfectie van het karakter van God geopenbaard wordt; in Zijn leven is de uitwerking van de principes van heiligheid gemanifesteerd. Door het verzoenende bloed van Christus wordt de zondaar vrijgesteld van gevangenschap en veroordeling; door de perfectie van de zondeloze Plaatsvervanger en Borg, mag hij de wedloop rennen in nederige gehoorzaamheid aan al Gods geboden. Zonder Christus is hij onder de veroordeling van de wet, altijd een zondaar, maar door geloof in Christus wordt hij rechtvaardig gemaakt voor God.—*Selected Messages*, bk. 1, p. 330.

Dank God dat Hij die Zijn bloed voor ons vergoten heeft, ook leeft om ervoor te pleiten, leeft om te bemiddelen voor elke ziel die Hem ontvangt. “Indien wij onze zonden belijden, Hij is getrouw en rechtvaardig, om ons de zonden te vergeven en ons te reinigen van alle ongerechtigheid” (1 Johannes 1:9). Het bloed van Jezus Christus reinigt ons van alle zonden ...

Wij dienen onszelf de krachtigheid van het bloed van Jezus ten alle tijden voor te houden. Dat leven reinigende, levensreddende bloed, toegeëigend door levend geloof, is onze hoop. Wij dienen te groeien in waardering van de onschatbare waarde van dit bloed, daar het alleen voor ons spreekt wanneer wij aanspraak maken op de deugd ervan en het geweten vrij en in vrede met God houden. Dit wordt voorgesteld als het verzoenende bloed, onafscheidelijk verbonden met de opstanding en het leven van onze Verlosser, geïllustreerd door de altijd vloeiende stroom die voortkomt uit de troon van God, het water van de rivier des levens. ...

Wij dienen vrije toegang te hebben tot het verzoenende bloed van Christus. Dit dienen wij te beschouwen als het meest kostbare voorrecht, de grootste zegen, die altijd verleend wordt aan de zondige mens. ... Hoe diep, hoe breed en onafgebroken is deze stroom! Voor elke ziel die dorst naar gerechtigheid is er stilte, is er rust, is er de levengevende invloed van de Heilige Geest, en vervolgens de heilige, blijde, vredige wandel en kostbare gemeenschap met Christus.—*Sons and Daughters of God*, p. 226.

Christus kwam niet naar deze aarde om enkel de wet uit te leven, en zo het karakter van God te openbaren in Zijn vlekkeloos leven waarvan degene die Hem veroordeelde zei: "Ik vind geen schuld in Hem" (Johannes 18:38). Het werk van Christus moest diep en grondig zijn. "Zonder het vergieten van bloed vindt er geen vergeving plaats" (Hebreeën 9:22, HSV). Hij moest de doodstrijd van een openbare dood ondergaan, zodat er getuigen zouden zijn zonder enige twijfel.—*Manuscript Releases*, vol. 12, p. 396.

Woensdag 13 november: Vlekkeloos offer

Jezus was een ernstige, ijverige man. Nooit heeft er onder de mensen iemand geleefd, die zo belast was met verantwoordelijkheden. Nooit heeft iemand zo'n zware last gedragen voor de zorgen en de zonden van de wereld. Nooit heeft iemand met zo'n zelfopofferende ijver voor het welzijn van de mensheid gewerkt. Toch leefde Hij een gezond leven. Lichamelijk zowel als geestelijk werd Hij gesymboliseerd door het offerlam, "onberispelijk en vlekkeloos" (1 Petrus 1:19). Naar lichaam en ziel was Hij een voorbeeld van Gods bedoeling dat de gehele mensheid door gehoorzaamheid aan Zijn wetten zou leven.—*The Ministry of Healing*, p. 51.

Jezus is ons verzoeningsoffer. Wij kunnen geen verzoening doen voor onszelf, maar door geloof aanvaarden wij de verzoening die gedaan is. "Want ook Christus is eenmaal om de zonden gestorven als rechtvaardige voor onrechtvaardigen, opdat Hij u tot God zou brengen" (1 Petrus 3:18). U bent "niet met vergankelijke dingen ... vrijgekocht, ... maar met het kostbare bloed van Christus, als van een onberispelijk en vlekkeloos lam" (1 Petrus 1:18,19). Het was door een oneindig offer en onuitsprekbaar lijden dat onze Verlosser redding binnen ons bereik heeft gebracht. Hij was in deze wereld ongeëerd en ongekend, zodat Hij, door Zijn wonderbare neerdaling en vernedering, de mens kon verhogen om eeuwige eer en onvergankelijke vreugde te ontvangen in de hemelse hoven. Tijdens Zijn leven van dertig jaar op aarde werd Zijn hart met ondoorgrondelijke smart gekweld. Het pad van de kribbe naar Golgotha werd overschaduwd door verdriet en leed. Hij was een Man van smarten, bekend met ziekte, die zoveel hartenpijn gekend heeft dat geen mensentaal het zou kunnen uitdrukken. Hij had naar waarheid kunnen zeggen: "Aanschouw en zie of er leed is als mijn leed" (Klaagliederen 1:12). Hij haatte de zonde met een volkomen haat, en toch laadde Hij op Zijn ziel de zonden van de gehele wereld. Zondeloos, droeg Hij de straf van de schuldigen. Hoewel onschuldig, toch offerde Hij Zichzelf op als plaatsvervanger voor de overtreder. De schuld van elke zonde drukte zijn gewicht op de goddelijke ziel van de Verlosser van de wereld. De kwade gedachten, de kwade woorden, de kwade daden van elke zoon en dochter van Adam, riep om vergelding bij Hem, daar Hij de plaatsvervanger van de mens was geworden. Hoewel de schuld der zonde niet van Hem was, werd Zijn geest verscheurd en verwond door de overtredingen van de mens en "Hem, die geen zonde gekend heeft, heeft Hij voor ons tot zonde gemaakt, opdat wij zouden worden gerechtigheid Gods in Hem" (2 Korintiërs 5:21).—*Selected Messages*, bk. 1, pp. 321, 322.

Wij dienen het feit te overdenken dat onze natuur voor Christus een mantel van vernedering en leed was. Hij vernederde Zichzelf om een mens te worden, zodat er een lichaam gevonden kon worden, een Lam zonder gebrek dat gegeven diende te worden als zondeloos offer, zodat God rechtvaardig kon zijn en de Rechtvaardiger van een ieder die in Jezus gelooft. De mensheid werd verenigd met goddelijkheid. Wat was het buitengewone leed dat Hij droeg, toen Hij, de zondeloze, de volledige schuld van de wereld op Zich nam? Wanneer wij stilstaan en opzien naar Zijn kruis en het wonderlijke offer van de eniggeboren

van de Vader overdenken, wanneer wij opzien naar de heilige Lijder, realiseren we ons iets van het weerzinwekkende karakter van de zonde, en op hetzelfde moment krijgen wij lichtelijk een begrip van de liefde van God voor een gevallen, afvallig mensdom.—*Signs of the Times*, June 18, 1896.

Het mensdom van Christus wordt “het heilige” genoemd (Lucas 1:35). Het geïnspireerde verslag zegt van Christus dat Hij “geen zonde gedaan heeft,” en “in Hem is geen zonde” (1 Petrus 2:22, 1 Johannes 3:5). Hij was “heilig, zonder schuld of smet, gescheiden van de zondaren” (Hebreeën 7:26). Hij woonde onder de mensen. Dit getuigenis over Christus laat duidelijk zien dat Hij de zonde in het vlees veroordeeld heeft. Geen mens kan zeggen dat Hij hopeloos onderworpen is aan de banden van de zonde en Satan. Christus heeft de verantwoordelijkheden van het menselijk ras aangenomen en de zonden van allen die geloven werden bij Hem in rekening gebracht. Hij heeft Zich ertoe gezet voor hen aansprakelijk te zijn. Hij heeft elke jota en tittel van de wet gehoorzaamd, om voor de ongevallen werelden te getuigen, dat zij die in Hem geloven, die Hem accepteren als hun zondeoffer, die op Hem vertrouwen als hun persoonlijke Verlosser, bevoordeeld zullen worden door Zijn gerechtigheid en deelgenoten zullen worden van Zijn goddelijke natuur. Hij getuigt ervan dat door Zijn toegeschreven gerechtigheid de gelovige zielen de geboden van God zullen gehoorzamen.—*Signs of the Times*, January 16, 1896.

Donderdag 14 november: Een groot gevaar

Zij die de Geest van God weerstaan en Hem ertoe aanzetten hen te verlaten, weten niet waartoe Satan hen zal leiden. Wanneer de Heilige Geest de mens verlaat, zal hij onmerkbaar die dingen doen die hij eerst, in het juiste licht, beslist als zonde beschouwde. Tenzij hij de waarschuwingen in acht neemt, zal hij zichzelf in een misleiding wikkelen die, in het geval van Judas, hem ertoe zal leiden een bedrieger en een blinde te worden. Hij zal stap voor stap in de voetsporen van Satan treden. Wie dan, kan tot enig doel met hem strijden? Zullen de predikanten met en voor hem pleiten? Al hun woorden zullen als nutteloze fabeltjes zijn. Zulke zielen hebben Satan als hun gekozen compagnon, om de gesproken woorden te miskennen en ze tot hun verstand te brengen als een ontaard licht.

Wanneer de Geest van God bedroefd wordt tot Hij weggaat, zal elke oproep die door de dienaren van de Heer gedaan wordt, door hen als betekenisloos worden aanschouwd. Zij zullen de meest plechtige woorden van de Schrift belachelijk maken en bespotten, juist die woorden, die, als zij niet door satanische agentschappen betoverd waren, hen zouden doen huiveren. Elke oproep die aan hen gedaan wordt, is tevergeefs. Zij zullen berisping of advies niet horen. Zij verachten alle dringende verzoeken van de Geest en zijn ongehoorzaam aan de geboden van God, welke zij eens verdedigden en verhoogden. De woorden van de apostel zijn goed van toepassing op zulke zielen: “wie heeft u betoverd om de waarheid niet te gehoorzamen” (Galaten 3:1, HSV). Zij volgen de raad van hun eigen hart tot de waarheid voor hen geen waarheid meer is. Barabbas wordt verkozen, Christus afgewezen.

Het is essentieel te leven bij elk woord van God, anders zal onze oude natuur zichzelf constant weer doen gelden. Het is de Heilige Geest, de verlossende genade van de waarheid in de ziel, die de volgelingen van Christus één maakt met elkaar en één met God. Hij alleen kan vijandigheid, jaloezie en ongeloof uitbannen. Hij heiligt de gehele genegenheid. Hij herstelt de gewillige, verlangende ziel van de macht van Satan naar de macht van God. Dat is de kracht van genade. Het is goddelijke kracht. Onder haar invloed is er verandering van oude gewoonten, gebruiken en bezigheden die, toen ze gekoesterd werden, de ziel van God scheidde; en het werk van heiligmaking zet zich voort in de ziel en verbreid en vergroot zich voortdurend.—*Review and Herald*, October 12, 1897.

Wanneer de ziel zich aan Christus overgeeft, neemt een nieuwe macht bezit van het nieuwe hart. Er wordt een verandering teweeggebracht die de mens nooit zelf kan bewerken. Het is een bovennatuurlijk werk, dat een bovennatuurlijk element brengt in de menselijke natuur. De ziel die aan Christus is overgegeven, wordt Zijn eigen burcht, die Hij bezet houdt in een opstandige wereld, en het is Zijn bedoeling dat deze ziel geen ander gezag zal

kennen dan het Zijne. Een ziel die op deze wijze in het bezit is van de hemelse machten, is onaantastbaar voor de aanvallen van Satan. Maar, tenzij wij ons aan de heerschappij van Christus overgeven, zullen wij geregeerd worden door de boze. Het is onvermijdelijk dat wij in de macht zijn van één van de beide grote machten die strijden om de oppermacht in deze wereld. Het is niet nodig dat wij opzettelijk moeten kiezen voor het koninkrijk der duisternis om onder de heerschappij daarvan te komen. We hoeven slechts na te laten ons te verbinden met het koninkrijk des lichts. Indien wij niet samenwerken met de hemelse machten, zal Satan bezit nemen van het hart en het tot zijn woonplaats maken. De enige verdediging tegen de boze is het wonen van Christus in het hart, door het geloof in Zijn gerechtigheid. Indien we niet volkomen verbonden worden met God, kunnen we nooit de onheilige gevolgen van eigenliefde, genotzucht en verleiding tot zondigen weerstaan. We laten misschien vele verkeerde gewoonten na, een tijd lang verlaten we misschien het gezelschap van Satan; maar zonder levengevende band met God door overgave van onszelf aan Hem, van ogenblik tot ogenblik, zullen we overwonnen worden. Zonder persoonlijke kennis van Christus en zonder een voortdurende gemeenschap, zijn we overgeleverd aan de genade van de vijand en zullen we ten slotte doen wat hij zegt.— *The Desire of Ages*, p. 324.

8. 16 nov – 22 nov: Christus, onze Priester

Sabbatmiddag, 16 november

“En als iemand gezondigd heeft, wij hebben een voorspraak bij de Vader, Jezus Christus, de rechtvaardige” (1 Johannes 2:1). Hoe zorgvuldig is de Heer Jezus om de mens geen enkele reden te geven om te wanhopen. Hoe Hij de mens van Satans felle aanvallen afschermt. Als wij door vele verleidingen verrast of misleid worden tot zonden, keert Hij Zich niet van ons af en laat Hij ons niet vergaan. Nee, nee, zo is onze Verlosser niet. Christus bidt voor ons. Hij werd op gelijke wijze als wij verzocht; en daar Hij verzocht werd, weet Hij hoe Hij hen die verleid worden, kan bijstaan. Onze gekruisigde Heer pleit voor ons in de aanwezigheid van Zijn Vader bij de troon der genade. Wij mogen op Zijn verzoenend offer pleiten voor onze vergeving, onze rechtvaardigmaking en onze heiliging. Het Lam dat geslacht is, is onze enige hoop. Ons geloof ziet naar Hem op, grijpt Hem aan als de enige die volkomen zalig kan maken, en de geur van het genoegzaam offer wordt door de Vader aanvaard. Christus is alle macht gegeven in de hemel en op de aarde, en alle dingen zijn mogelijk voor hem die gelooft. Christus' glorie bekommert zich om ons succes. Hij heeft een gemeenschappelijk belang in de gehele mensheid. Hij is onze medelevende Verlosser.— *Review and Herald*, September 1, 1891.

Zondag 17 november, Onze Hogepriester

Het was Christus die door Melchisedek sprak, de priester van de allerhoogste God. Melchisedek was niet Christus, maar hij was de stem van God in de wereld, de vertegenwoordiger van de Vader. En door alle generaties van het verleden heen, heeft Christus gesproken; Christus heeft Zijn volk geleid, en is het licht van de wereld geweest.— *The Ellen G. White 1888 Materials*, p. 533.

In de tempeldienst, wanneer het dier dat gebracht was als offer was geslacht, ving de hogepriester, gekleed in witte gewaden, in zijn hand het bloed op dat vloeide, en wierp het in de richting van de tabernakel of Tempel. Dit werd zeven maal gedaan, als een uitdrukking van perfectie. Zo wierp ook Jezus, het grote tegenbeeld, Zichzelf zowel Hogepriester als Slachtoffer, gekleed met Zijn eigen vlekkeloze gewaad der gerechtigheid, de deugd van Zijn offer, een scharlakenrode stroom in de richting van het heilige, om zo de mens met God te verzoenen door het bloed van het kruis.

Christus had in de hemelse hoven kunnen blijven, gekleed in een gewaad witter dan het witste wit, gezeten als een prins aan Gods rechterhand. Hij werd niet gedwongen van de troon af te stappen, Zijn Koninklijke kleed en kroon af te leggen en naar deze aarde te komen om haat, mishandeling, verwerping, geseling en een doornenkroon te ontvangen. De

vernedering die Hij doorstond, doorstond Hij vrijwillig, om een wereld van eeuwige verdoemenis te redden.

Christus heeft Zijn kleed niet gescheurd zoals Kajafas dat deed. Hij gaf Zijn *lichaam* om te worden verscheurd, gekneusd, verwond voor de overtredingen van de wereld. Door Zijn eigen keuze stierf Hij in de aanwezigheid van een samengekomen natie van aanbidders, type ontmoette antitype. Priester en slachtoffer samengevoegd, trad Hij de Tempel binnen als een offerplaats. Christus ons Pascha werd voor ons geslacht. Hij was het Lam dat geslacht is, van de grondlegging van de wereld af. Hij is de ware Hogepriester, want na het doorstaan van de vernedering, schande en afkeuring, nadat Hij gekruisigd en begraven was, stond Hij op uit het graf en heeft Hij de dood overwonnen. Hij is voor eeuwig een priester, naar de ordening van Melchisedek.—*Manuscript Releases*, vol. 12, pp. 397, 398.

In Zijn gebed tot Zijn Vader zei Christus: “Ik heb U verheerlijkt op de aarde door het werk te voleindigen, dat Gij Mij te doen gegeven hebt. En nu, verheerlijk Gij Mij, Vader, bij Uzelf met de heerlijkheid, die Ik bij U had, eer de wereld was” (Johannes 17:5,6). Toen Christus stierf aan het kruis, riep Hij met luide stem: “Het is volbracht!” (Johannes 19:30). Zijn werk was voltooid. De weg was nu opengelegd, het voorhangsel was in tweeën gescheurd. De mens kon God naderen zonder offers, zonder de dienst van aardse priesters. Christus Zelf was voor eeuwig een priester naar de ordening van Melchisedek. De hemel was Zijn thuis. Hij kwam naar deze wereld om de Vader te openbaren. Zijn werk in het veld van Zijn vernedering en strijd was nu gedaan. Hij steeg op naar de hemel en is voor eeuwig gezeten aan de rechterhand van God.—*Signs of the Times*, August 16, 1899.

Maandag 18 november: Advocaat en Middelaar

De religieuze diensten, de gebeden, de aanbedding, de berouwvolle belijdenis van zonden stijgen als wierook op van de ware gelovigen naar het hemelse heiligdom; maar doordat deze via de corrupte menselijke kanalen komen, zijn ze zo vervuild dat tenzij ze gereinigd worden door bloed, ze nooit van waarde kunnen zijn voor God. Ze stijgen niet op in smetteloze reinheid, en tenzij de Middelaar, die aan Gods rechterhand gezeten is, alles voorlegt en reinigt door Zijn gerechtigheid, is het niet aanvaardbaar voor God. Alle wierook van de aardse tabernakels moet bevochtigd worden met de reinigende druppels van het bloed van Christus. Hij houdt de Vader een wierookvat van Zijn eigen verdiensten voor, waarin geen smet van aardse corruptie is. Hij verzamelt in dit wierookvat de gebeden, de lofprijzingen en de belijdenissen van Zijn volk, en voegt Zijn eigen smetteloze gerechtigheid eraan toe. Dan, geparfumeerd met de verdiensten van de verzoening van Christus, komt het reukoffer volledig en compleet aanvaardbaar bij God. Dan worden genadige antwoorden teruggegeven.—*Ellen G. White Comments, SDA Bible Commentary*, vol. 6, p. 1078.

“Alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een ieder, die in Hem gelooft, niet verloren ga, maar eeuwig leven hebbe” (Johannes 3:16). Jehova achtte het verlossingsplan niet compleet terwijl het alleen bekleed was met Zijn liefde. Hij plaatste aan Zijn altaar een Advocaat die bekleed was met onze natuur. Als onze Middelaar is het het dienstwerk van Christus ons aan God te introduceren als Zijn zonen en dochters. Hij bemiddelt ten behoeve van hen die Hem ontvangen. Met Zijn eigen bloed heeft Hij hun borgsom betaald. Op grond van Zijn verdiensten, geeft Hij hen de kracht om leden te worden van de Koninklijke familie, kinderen van de hemelse Koning. En de Vader toont Zijn oneindige liefde voor de Gezalfde door Christus' vrienden als Zijn vrienden te ontvangen en welkom te heten. Hij is voldaan met de verzoening die gedaan is. Hij wordt verheerlijkt door de menswording, dood en bemiddeling van Zijn Zoon. ...

Christus is de verbindende link tussen God en de mens. Hij heeft Zijn persoonlijke bemiddeling beloofd. Hij plaatst de volledige deugd van Zijn gerechtigheid aan de kant van degene die vraagt. Hij pleit voor de mens; en de mens, die goddelijke hulp nodig heeft, pleit voor zichzelf in de aanwezigheid van God, waarbij hij gebruik maakt van de verdiensten van Degene die Zijn leven gegeven heeft voor het leven van de wereld. Wanneer wij voor God onze waardering voor de verdiensten van Christus erkennen, wordt reukwerk toegevoegd

aan onze smeekbede. Wanneer wij God benaderen door de deugd van de verdiensten van de Verlosser, plaatst Christus ons dicht bij Zijn zijde, omarmt ons met Zijn menselijke arm, terwijl Hij met Zijn goddelijke arm de troon van de Oneindige vastgrijpt. Hij legt Zijn verdiensten, als zoet reukwerk, in het wierookvat dat wij vasthouden, om ons aan te moedigen onze smeekbeden op te zenden. Hij belooft onze smeekbeden te horen en te verhoren.—*Signs of the Times*, April 14, 1909.

In de gekruisigde Christus aanschouwen wij de openbaring van de wijsheid en kracht van God, die dagelijks zorgen voor de bekering van zielen en goddelijk toegerust zijn om alle obstakels en beproevingen die wij allen tegenkomen in ons dagelijks leven, tegemoet te treden. Er is zeer weinig oprecht geloof in een persoonlijke Verlosser die de ziel in elk noodlot zal helpen. Christus werd gekruisigd om onze zonden weg te nemen. Uit de dood opgestaan is Hij onze Plaatsvervanger en Zekerheid in Gods aanwezigheid. Door Zijn bloed kan elke ziel toegang hebben tot God. In Hem zijn menselijkheid en goddelijkheid verenigd. Het is genoeg; voor elke ziel wordt in alles wat nodig is voorzien. De volgeling van Christus wordt toegerust voor elk werk en elke beproeving. In zijn verlangen naar deugd en heiligheid wordt hij bij elke stap tegengewerkt door de synagoge van Satan en moet hij in een persoonlijk, geestelijk conflict de strijd aanbinden. “Want wij hebben niet te worstelen tegen bloed en vlees, maar tegen de overheden, tegen de machten, tegen de wereldbeheersers dezer duisternis, tegen de boze geesten in de hemelse gewesten” (Efeziërs 6:12) —*The Ellen G. White 1888 Materials*, p. 1224.

Dinsdag 19 november: Bemiddelaar

Zelfs de hoogste engel in de hemel had niet de macht om het losgeld voor één verloren ziel te betalen. Cherubijnen en serafs hebben als schepselen enkel de glorie waarmee zij begenadigd zijn door de Schepper, en de verzoening van de mens kon enkel en alleen voldaan worden door een bemiddelaar die gelijk was aan God, vervuld met de attributen die Hem konden verheffen en Hem waardig konden verklaren om met de Oneindige God te onderhandelen ten behoeve van de mens, en die ook God kon voorstellen aan een gevallen wereld. De plaatsvervanger en borg van de mens moest een menselijke natuur hebben, een connectie met de mensenfamilie die Hij zou vertegenwoordigen en, als Gods ambassadeur, moest Hij deelnemer zijn aan de goddelijke natuur, een connectie hebben met de Oneindige, om God te openbaren aan de wereld en bemiddelaar te zijn tussen God en de mens. Deze eigenschappen werden alleen in Christus gevonden. In Zijn goddelijkheid bekleed met menselijkheid, kwam Hij naar de aarde om de Zoon des mensen en de Zoon van God genoemd te worden. Hij was de zekerheid van de mens, de ambassadeur van God—de borg voor de mens om door Zijn rechtvaardigheid ten behoeve van de mens aan de eis van de wet te voldoen, en de vertegenwoordiger van God om Zijn karakter aan het gevallen mensdom te openbaren.

De Verlosser van de wereld bezat de kracht om mensen tot Zichzelf te trekken, hun angsten te bedaren, hun duisternis te verdrijven, hen met hoop en moed te inspireren, hen in staat te stellen te geloven in de bereidwilligheid van God om hen te ontvangen door de diensten van de goddelijke Plaatsvervanger. Als onderdanen van de liefde van God dienen wij altijd dankbaar te zijn dat wij een bemiddelaar, een advocaat, in de hemelse hoven hebben, die ten behoeve van ons pleit voor de Vader.—*Review and Herald*, December 22, 1891.

Christus Jezus wordt voorgesteld als Hij die bestendig voor het altaar staat en op dit ogenblik de offerande offert voor de zonde van de wereld. Hij is de Dienaar in de ware tabernakel, die de Heere heeft opgericht en niet een mens. De typische voorafschaduwingen van de Joodse tabernakel zijn niet langer van kracht. Een dagelijkse en jaarlijkse typische verzoening wordt niet langer gedaan, maar het verzoenende offer door een bemiddelaar is essentieel vanwege het voortduren van de zonde. Jezus doet dienst in de aanwezigheid van God, en offert Zijn vergoten bloed, als van een lam dat geslacht is. Jezus presenteert de offerande voor elke overtreding en tekortkoming van de zondaar.

Christus, onze Bemiddelaar, en de Heilige Geest doen voortdurend voorspraak ten behoeve

van de mens, maar de Geest pleit niet voor ons zoals Christus dat doet, Die Zijn bloed presenteert, dat vergoten is vanaf de grondlegging van de wereld; de Geest werkt aan onze harten, onttrekt daaraan gebeden en boetedoening, aanbidding en dankzegging. De dankbaarheid die van onze lippen komt, is het resultaat van de Geest die de snaren van de ziel raakt in heilige herinneringen, en zo de muziek in het hart opwekt.—Ellen G. White Comments, *SDA Bible Commentary*, vol. 6, pp. 1077, 1078.

God wordt genaderd in Jezus Christus, de Bemiddelaar, de enige weg waardoor Hij zonden vergeeft. God kan zonden niet vergeven ten koste van Zijn rechtvaardigheid, Zijn heiligheid en Zijn waarheid. Toch vergeeft Hij zonden, en Hij doet dat volledig. Er zijn geen zonden die Hij niet zal vergeven in en door de Heer Jezus Christus. Dit is de enige hoop van de zondaar en als hij hier in oprecht geloof rust, is hij verzekerd van vergeving, volledig en voor niets. Er is slechts één kanaal en die is voor iedereen toegankelijk en door dat kanaal wacht er een rijke en overvloedige vergeving voor de berouwvolle, boetvaardige ziel en zelfs de meest duistere zonden worden vergeven.

Deze lessen werden duizenden jaren geleden geleerd aan het uitverkoren volk van God en herhaald in verscheidene symbolen en figuren, zodat het werk der waarheid vastgelegd kon worden in elk hart, dat er zonder het vergieten van bloed, geen vergeving van zonden mogelijk is. De grootste les die elk bloedend slachtoffer belichaamde, en in elke ceremonie benadrukt werd, door God Zelf ingeprent, was dat er enkel door het bloed van Christus vergeving van zonden is. ...

Rechtvaardigheid eiste het lijden van de mens; maar Christus gaf het lijden van een God. Hij hoefde geen verzoening voor Zichzelf te doen; al Zijn lijden was voor ons; al Zijn verdiensten en heiligheid waren beschikbaar voor de gevallen mens, voorgelegd als een geschenk.—Ellen G. White Comments, *SDA Bible Commentary*, vol. 7, pp. 912, 913.

Woensdag 20 november: Grote Hogepriester

Het priesterlijke bemiddelen van Christus is nu bezig ten behoeve van ons in het heiligdom boven. Maar hoe weinigen hebben een waar begrip van het feit dat onze Hogepriester voor de Vader Zijn eigen bloed presenteert, en voor de zondaar die Hem als zijn persoonlijke Verlosser heeft ontvangen, aanspraak doet op de genadegaven die Zijn verbond omarmt als het loon van Zijn offer. Dit offer maakt Hem meer dan bekwaam om volkomen te “behouden, wie door Hem tot God gaan, daar Hij altijd leeft om voor hen te pleiten” (Hebreeën 7:25).—Ellen G. White Comments, *SDA Bible Commentary*, vol. 7, p. 932.

Jezus staat voor de Vader en brengt voortdurend offers voor de zonden van de wereld. Hij is de Dienaar in de ware tabernakel, die de Heere heeft opgericht en niet een mens. De typische offers van de Joodse tabernakel zijn niet langer van kracht. Een dagelijkse en jaarlijkse typische verzoening is niet langer nodig. Maar vanwege de voortdurende zonden, is het verzoenende offer door de hemelse Bemiddelaar essentieel. Jezus, onze grote Hogepriester doet voor ons dienst in Gods aanwezigheid en offert ten behoeve van ons Zijn vergoten bloed.—*The Youth's Instructor*, April 16, 1903.

Wat houdt bemiddeling in? Het is de gouden ketting die de sterfelijke mens verbindt aan de troon van de onsterfelijke God. De mens voor wie Christus gestorven is, doet een dringend beroep op de troon van God en zijn smeekbede wordt opgenomen door Jezus die hem gekocht heeft met Zijn eigen bloed. Onze grote Hogepriester plaatst Zijn rechtvaardigheid aan de kant van de oprechte ontvanger en het gebed van Christus mengt zich met dat van de menselijke vrager.—*Sabbath School Worker*, February 1, 1896.

Dank God dat wij een grote Hogepriester hebben, die de hemelen is doorgegaan, Jezus, de Zoon van God. Christus is niet het heiligdom ingegaan dat door handen gemaakt is, maar in de hemel zelf, om nu voor God te verschijnen voor ons. Door middel van Zijn eigen bloed

is Hij voor eens en voor altijd het heilige in de hemel binnengegaan en heeft eeuwige overwinning voor ons behaald.—*The General Conference Bulletin*, October 1, 1899.

De zonden van Adam en Eva zorgden voor een vreselijke scheiding tussen God en de mens. En hier stapt Jezus tussen de gevallen mens en God en zegt tot de mens: “Nu mag je tot de Vader komen, er is een plan ontworpen waardoor God met de mens verzoend kan worden en de mens met God; en door een middelaar mag je God nu benaderen.” En hier staat Hij om voor u te bemiddelen. Hij is de grote Hogepriester die ten behoeve van u pleit; en het is aan u om te komen en uw zaak aan God voor te leggen door Jezus Christus. Zo kunt u toegang vinden tot God; en als u zondigt, is uw zaak niet hopeloos. “En als iemand gezondigd heeft, wij hebben een voorspraak bij de Vader, Jezus Christus, de rechtvaardige;” (1 Johannes 2:1).—*Review and Herald*, May 31, 1870.

Donderdag 21 november: Het enige offer

Onze verlossing is compleet, omdat het gefundeerd is in de voltooiing van een plan dat gemaakt was vóór de grondlegging van de wereld. Vóór Christus kwam, kon een ceremoniële heiligheid behaald worden door het offeren van het bloed van stieren en bokken; maar deze offers konden het geweten niet reinigen. Zij waren slechts een voorstelling van Christus, het grote Offer. Als verwezenlijking van al de offerandes kwam Hij naar deze wereld om de wil van God te doen door Zichzelf te offeren. Hij kwam als de Verlosser van de wereld, om aan het hoofd van de mensheid te staan. De Heilige Geest komt tot de mens door Christus. Ons wordt een duidelijk getuigenis gegeven aangaande de waarde van het offer van Christus. Gods woord zegt: “Krachtens die wil zijn wij eens voor altijd geheiligd door het offer van het lichaam van Jezus Christus” (Hebreeën 10:10). Het is een volledig en compleet offer dat voor ons is gebracht.—*Review and Herald*, July 25, 1899.

Jezus is onze Advocaat, onze Hogepriester, onze Bemiddelaar. Onze positie is als die van de Israëlieten op Grote Verzoendag. Wanneer de hogepriester het heilige der heilige in ging, die een vertegenwoordiging was van de plaats waar onze Hogepriester nu pleit, en het verzoenende bloed op de genadetroon sprenkelde, werden er buiten geen verzoenende offers meer gebracht. Terwijl de hogepriester bemiddelde met God, was elk hart in boetvaardigheid gebogen, pleitend voor de vergeving van zonden.

Type en antitype kwamen samen in de dood van Christus, het Lam dat geslacht werd voor de zonden van de wereld. Onze grote Hogepriester werd gemaakt tot het enige offer dat van enige waarde kan zijn in onze verlossing. Toen Hij Zichzelf aan het kruis offerde, werd dat de volledige verzoening voor de zonden van de mensen. Wij staan nu in de buitenste voorhof, en wachten en zien uit naar de zalige hoop, de verschijning van de heerlijkheid van de grote God en onze Zaligmaker, Jezus Christus. Geen enkel offer dient daarbuiten gemaakt te worden, daar de grote Hogepriester het werk aan het volbrengen is in het Heilige der Heilige. Hij is de enige zonedrager, het enige zondoffer. Gebed en belijdenis dienen gebracht te worden aan Hem, die voor eens en voor altijd het Heilige der Heilige binnen is gegaan. Hij zal volkomen behouden wie in geloof tot Hem komen. Hij leeft altijd om voor ons te pleiten.—*Signs of the Times*, June 28, 1899.

Volledige gerechtigheid werd gedaan in de verzoening. In plaats van de zondaar, ontving de vlekkeloze Zoon van God de straf en de zondaar ging vrijuit zolang hij Christus ontvangt en behoudt als zijn persoonlijke Verlosser. Hoewel schuldig, wordt hij gezien als onschuldig. Christus heeft voldaan aan elke eis die het recht stelde. Gods karakter als een God van heiligheid, een God van goedheid, medeleven en liefde samen, werd geopenbaard in Zijn Zoon. In het kruis van Christus gaf God aan de wereld een machtige belofte van Zijn rechtvaardigheid en liefde. “Want als (reeds) het bloed van bokken en stieren en de besprenging met de as der vaars hen, die verontreinigd zijn, heiligt, zodat zij naar het vlees gereinigd worden, hoeveel te meer zal het bloed van Christus, die door de eeuwige Geest Zichzelf als een smetteloos offer aan God gebracht heeft, ons bewustzijn reinigen van dode werken, om de levende God te dienen?” (Hebreeën 9:13,14).

Toen Christus Zijn hoofd boog en stierf, droeg Hij de pilaren van Satans koninkrijk met Zich mee naar de aarde. Hij overwon Satan in dezelfde natuur waarover Satan in Eden de overwinning had behaald. De vijand werd overwonnen door Christus in Zijn menselijke natuur. De macht van de Godheid van de Verlosser was verborgen. Hij overwon in menselijke natuur, van God afhankelijk voor kracht. Dit is het voorrecht van allen. In overeenstemming met ons geloof zal onze overwinning zijn.—*The Youth's Instructor*, April 25, 1901

9. 23 nov – 29 nov: Het onderzoekend oordeel

Sabbatmiddag, 23 november

In de rechtszaal in de hemel, pleit Christus voor zijn kerk, pleitend voor hen voor wie hij de losprijs heeft betaald met zijn bloed. Eeuwen, tijdperken, kunnen nooit de kracht van Zijn verzoenend bloed verminderen. Noch leven of dood, hoogte noch diepte kan ons scheiden van de liefde van God welke is in Jezus Christus; niet omdat wij Hem zo stevig vasthouden, maar omdat Hij ons vasthoudt. Als onze verlossing van onze eigen prestaties zou afhangen, konden we niet gered worden, maar het hangt af van de Ene die achter al de beloften staat. Onze greep op Hem mag dan zeer teer schijnen, maar Zijn liefde is die van een oudere broeder; zolang we onze verbinding met Hem vasthouden, kan niemand ons uit Zijn hand rukken.

Jezus, dierbare Jezus, “barmhartig en genadig, lankmoedig, groot van goedertierenheid en trouw, die goedertierenheid bestendigt aan duizenden, die ongerechtigheid, overtreding en zonde vergeeft; maar de schuldige niet onschuldig houdt” (Ex. 34:6,7). O, wat een voorrecht hebben we dat we tot Jezus mogen komen zoals we zijn en we mogen ons aan Zijn liefde overgeven. Zonder Jezus hebben geen hoop. Hij alleen kan ons met Zijn hand opheffen uit de diepte van ontmoediging en hopeloosheid en onze voeten te plaatsen op de Rots. Alhoewel de ziel op Jezus mag leunen in de hopeloze zin van zijn grote nood, zo zal Jezus de ziel die Hij met Zijn eigen bloed heeft gekocht met een sterkere greep vasthouden, dan dat de zondaar Hem vasthoudt. – *That I May Know Him*, p.80.

Zondag, 24 november: Het visioen en het vonnis

Terwijl ik bleef toekijken, werden tronen opgesteld, een oude van dagen zette Zich neder; zijn kleed was wit als sneeuw en zijn hoofdhaar blank als wol; zijn troon bestond uit vuur vlammen en de raderen daarvan uit laaiend vuur; en een stroom van vuur welke op vloeide over hem uit; duizend maal duizend dienden en hem tienduizend maal tienduizenden stonden vóór hem. De vierschaar zette zich neder en de boeken werden geopend. (Daniël 7:9, 10)

Zo zag de profeet in een visioen de grote, plechtige dag waarop het karakter en het leven van de mensen zullen worden onderzocht door de Rechter der gehele aarde en iedereen “naar zijn werken “ zal ontvangen. De Oude van dagen is God de Vader. De dichter van de Psalmen zegt: “Eer de bergen geboren waren, en Gij aarde en wereld had voortgebracht, ja, van eeuwigheid tot eeuwigheid zijt Gij God” (Ps.90:2) Hij de bron van alle leven en de oorsprong van alle wetten, zal de oordeel zitting leiden en engelen,

“duizendmaal duizenden en tienduizend maal tienduizenden,” zullen als gerechtsdienaren en getuigen aanwezig zijn op deze grote rechtszitting.

- *De Grote Strijd*, p. 443.

Het vonnis zal worden uitgesproken aan de hand van de boeken in de hemel, waarin de namen en werken van de mensen zijn opgetekend. De profeet Daniël zegt: “De vierschaar zette zich neder en de boeken werden geopend.” Johannes de ziener van Patmos, heeft dit thema ook beschreven en voegt er nog aan toe: “Nog een ander boek werd geopend, het (boek) des levens; en de doden werden geoordeeld op grond van hetgeen in de boeken geschreven stond, naar hun werken.” Opb. 20:12.

In het boek des levens staan de namen van allen die God hebben gediend. Jezus zei aan zijn discipelen: "Verheugt u, dat uw namen staan opgetekend in de hemelen." Luk. 10:20. Paulus spreekt over zijn trouwe medewerkers, "wier namen staan in het boek des levens." Filip 4:3. Daniël die de eeuwen overzag en "een tijd van grote benauwdheid, zoals die niet geweest is sinds er volken bestaan" voorzegde dat Gods volk zal ontkomen: "al wie in het boek geschreven wordt bevonden." Johannes zegt in de Openbaring dat "alleen zij, die geschreven zijn in het boek des levens van het Lam," de stad Gods mogen betreden. Dan. 12:1; Opb. 21:27.

Er is een "gedenkboek" voor God geschreven, waarin de goede werken staan opgetekend van hen "die de Here vrezen en zijn naam in ere houden." Mal. 3:16. Hun woorden van geloof en hun daden van liefde staan in de hemel opgetekend. Ook Nehemia verwijst daarnaar wanneer hij zegt: "Gedenk mij, mijn God, hierom en wis de weldaden niet uit, die ik aan het huis van mijn God en aan de instellingen bewezen heb." Neh. 13:14 In Gods gedenkboek staat elke goede daad voor eeuwig opgetekend. Elke verleiding die is weerstaan, elk kwaad dat is overwonnen, elk woord van medeleven dat is uitgesproken, wordt er getrouw in opgenomen. Elk offer, alle moeite en verdriet die men ter wille van Christus heeft doorstaan, zijn opgeschreven. De Psalmist zegt in dit verband: "Mijn omzwerfing hebt Gij te boek gesteld, doe mijn tranen in uw kruik; zijn zij niet in uw boek?" Ps. 56:9.

Er is ook een boek met zonden van de mensen. "Want God zal elke daad doen komen in het gericht over al het verborgene, hetzij goed, hetzij kwaad." "Van elk ijdel woord, dat de mensen zullen spreken, zullen zij rekenschap geven op de dag des oordeels." De Heiland zei ook: "Want naar uw woorden zult gij gerechtvaardigd worden, en naar uw woorden zult gij veroordeeld worden." Pred. 12:14.

Math. 12: 36,37. De geheime bedoelingen en beweegredenen zijn opgeschreven in het feilloze register, want God zal "hetgeen in de duisternis verborgen is, aan het licht brengen en de raadslagen des harten openbaar maken. 1 Kor. 4:5. "Zie het staat vóór Mij geschreven,... uw ongerechtigheden en de ongerechtigheden uwer vaderen tezamen, zegt de Here. Jes. 65:6,7. – *De Grote Strijd*, pp. 444,445.

Maandag, 25 November: Patroon van het Oordeel

Het onderzoek van de gasten aan de maaltijd, door de koning, heeft betrekking op het oordeelswerk. De gasten bij het evangeliefeest zijn mensen die zeggen dat zij God dienen, van wie de namen geschreven staan in het boek des levens. Maar niet allen die zich christenen noemen, zijn echte discipelen. Eer tenslotte het loon wordt gegeven, moet worden bepaald wie geschikt is om te delen in de erfenis van de rechtvaardigen. Deze beslissing moet plaatsvinden vóór de wederkomst van Christus op de wolken des hemels, want wanneer Hij komt, is zijn loon met Hem, "om een ieder te geven naarmate zijn werk zal zijn." Opb. 22:12. Voor Zijn komst moet dus het karakter van ieders werk zijn bepaald en ieder van Christus volgelingen zal worden beloond overeenkomstig hetgeen hij heeft gedaan.

Terwijl de mensen nog op aarde leven vindt in de hemel het werk van het onderzoekend oordeel plaats. De levens van al Gods volgelingen gaan aan Gods oog voorbij. Allen worden onderzocht aan de hand van wat in de hemelse boeken wordt vermeld en op grond van zijn daden wordt het lot van iedereen voor altijd vastgesteld. - *Lessen uit het Leven van Alledag*, p. 190

In het oordeel zal het gebruik dat men van elk talent heeft gemaakt nauwkeurig worden nagegaan. Hoe hebben wij het kapitaal dat God ons heeft geleend, gebruikt? Zal Christus bij zijn komst alles wat Hij ons heeft geleend met rente terugkrijgen? Hebben wij alle vermogen die God ons heeft geschonken, gebruikt tot eer van God en tot zegen van de wereld? Op welke manier hebben we onze tijd, onze pen, onze stem, ons geld, onze invloed gebruikt? Wat hebben wij voor Christus gedaan in de persoon van de behoeftige en lijdende medemens, de wees of de weduwe? God heeft ons aangesteld tot bewaarders van zijn heilig Woord. Wat hebben wij gedaan met het licht en de waarheid die Hij ons geschonken heeft om de mensen kennis ter zaligheid bij te brengen? Er wordt geen enkele waarde gehecht

aan geloof in Christus zonder meer. Alleen de liefde die tot uiting komt in de werken wordt als echt beschouwd. Alleen liefde maakt een daad waardevol voor God. Alles wat uit liefde wordt gedaan – hoe gering het in de ogen van de mensen ook is – wordt door God aangenomen en beloond. – *De Grote Strijd*, pp. 449, 450.

In 1844 ging onze Hoge Priester het heilige der heilige in de hemel binnen, om het werk van het onderzoekend oordeel te beginnen. De zaken van de rechtvaardige doden hebben de revue gepasseerd voor God. Als dat werk voltooid zal zijn, zal het oordeel overgaan op de levenden. Hoe kostbaar, hoe belangrijk zijn deze plechtige momenten! Een ieder van ons heeft een zaak die voorkomt in de rechtszaal in de hemel. We moeten individueel beoordeeld worden in overeenstemming met de daden die we gedaan hebben in ons leven. In de schaduwdienst, toen het werk in het heilige der heilige van het aardse heiligdom, verricht werd door de hogepriester, om verzoening te doen, moest het volk zich verootmoedigen voor God, en hun zonden belijden, zodat ze verzoend werden en de zonden werden weggedaan. Zal iemand van ons minder nodig hebben in deze anti typische dag van verzoening, als Christus in het hemelse heiligdom pleit ten behoeve van zijn volk, en de uiteindelijke, onherroepelijke beslissing is uitgesproken over iedere zaak? – *Selected Message*, bk.1, p. 125.

Dinsdag, 26 november: Tijd van het oordeel

Het onderzoekend oordeel en de uitdelging van de zonden moet vóór de wederkomst zijn voltooid. Daar de doden moeten worden geoordeeld op grond van hetgeen in de boeken geschreven staat, is het uitgesloten dat de zonden worden uitgewist vóór het oordeel, waarop hun geval wordt onderzocht. De apostel Petrus verklaart heel duidelijk dat de zonden van de gelovigen zullen worden uitgedelgd “opdat er tijden van verademing mogen komen van het aangezicht des Heren, en Hij de Christus, die voor u tevoren bestemd was, Jezus zende.” Hand. 3:19,20. Wanneer het onderzoekend oordeel heeft plaats gehad, Zal Christus terug komen en “Hij zal zijn loon bij Zich hebben om een ieder te vergelden, nadat zijn werk is. - *De Grote Strijd*. pp. 447,448.

Zoals de zonden van het volk vroeger op het zondoffer werden overgedragen en door zijn bloed zinnebeeldig naar het heiligdom op aarde werden overgebracht, worden de zonden van de gelovigen die hun schuld belijden op Christus overgedragen en naar het heiligdom in de hemel overgebracht. Zoals de zinnebeeldige reiniging van het heiligdom op aarde plaatsvond door het wegdoen van de zonden die het verontreinigden, wordt het hemelse heiligdom gereinigd door het verwijderen van de zonden die daar zijn opgetekend. Maar voor dat dit kan gebeuren, moeten de boeken waarin de zonden zijn opgetekend, worden onderzocht om uit te maken wie door berouw over zijn zonden en door geloof in Christus in aanmerking komt voor de voorrechten van Christus verzoening. Het reinigen van het heiligdom in de hemel impliceert een onderzoeken oordeel. Dit werk moet worden gedaan voordat Christus terugkomt om zijn volk te verlossen, want wanneer Hij terugkeert, heeft Hij zijn loon bij zich “om ieder te vergelden, naardat zijn werk is.” Opb. 22:12. - *De Grote strijd*, pp. 394,395.

In het laatste oordeel zal iedereen die verloren is, de aard van zijn verwerping van de waarheid begrijpen. Het kruis zal getoond worden en de ware betekenis ervan zal gezien worden door iedereen, die door de zondeverblind was. Voor het beeld van Golgota met zijn geheimzinnige slachtoffer zullen zondaars staan als veroordeelden. Iedere leugenachtige verontschuldiging zal worden weggevaagd. De menselijke afval zal in zijn afschuwelijke aard openbaar zijn. De mensen zullen zien wat het gevolg is van hun keus. Elke vraag over waarheid en dwaling in die lange strijd zal dan beantwoord worden. In dit oordeel ten aanschouwe van het heelal zal God van elke blaam gezuiverd worden. Men zal zien, dat Gods geboden geen aanleiding zijn geweest om te zondigen. Gods bestuur is volmaakt en biedt geen aanleiding tot ontevredenheid. Als de gedachten van ieder hart openbaar zullen zijn, zullen zowel de getrouwen als de opstandelingen eenstemmig uitroepen: “Rechtvaardig

en waarachtig zijn uw wegen. Gij Koning der volkeren. Wie zou niet vrezen, Here, en uw naam niet verheerlijken?... omdat uw gerichten openbaar zijn geworden?" - *Wens der Eeuwen*, pp.39,40.

Woensdag, 27 november: Als het oordeel eindigt

"En zie, met de wolken des hemels kwam iemand gelijk een mensenzoon; hij begaf zich tot de Oude van dagen, en men leidde hem voor deze; en hem werd heerschappij gegeven en eer en koninklijke macht, en alle volken, natiën en talen dienden hem. Zijn heerschappij is een eeuwige heerschappij, die niet zal vergaan, en zijn koningschap is één dat onverderfelijk is. Dan.7:13,14. De "komst van Christus" die in deze tekst wordt beschreven is niet de wederkomst naar deze aarde. Hij begaf zich naar de Oude van dagen in de hemel om de "heerschappij en eer en koninklijke macht" te ontvangen die Hem zullen worden gegeven aan het eind van zijn optreden als Middelaar. Deze komst – en niet de wederkomst naar deze aarde – was voorzegt in de profetie die in vervulling zou gaan aan het eind van de 2300 avonden en morgens in 1844.

Onze Hoge priester gaat vergezeld van engelen het heilige der heilige binnen en verschijnt vóór God om zijn bemiddeling ten gunste van de mens af te sluiten – om het onderzoekend oordeel te doen plaatsvinden en verzoening te doen voor allen die "waardig geacht worden." - *De Grote Strijd*, pp.443,444.

En de Here zal koning worden over de gehele aarde; te dien dage zal de Here de enige zijn, en zijn naam de enige. Zach. 14:9

Het grote plan van de verlossing resulteert in het volledig terug brengen van de wereld in Gods gunst. Alles wat verloren is gegaan door de zonde is hersteld. Niet alleen de mens, maar ook de aarde is verlost, om voor eeuwig het verblijf van de gehoorzamen te zijn. Zes duizend jaar heeft Satan geworsteld om de positie van de aarde te bemachtigen. Nu is Gods oorspronkelijke doel van zijn schepping voltooid.

"Daarna zullen de heiligen des Allerhoogste het koningschap ontvangen, en zij zullen het koningschap bezitten tot in eeuwigheid, ja, tot in eeuwigheid der eeuwigheden." (Dan. 7:18)

"Vanwaar de zon opgaat tot waar zij ondergaat, zij de naam des Heren geloofd" (Ps. 113:3) "Te dien dage zal de Here de enige zijn, Zijn naam de enige. En de Here zal koning worden over de gehele aarde." (Zach. 14:9) "Al zijn bevelen zijn betrouwbaar, vastgesteld voor immer en altoos" (Ps. 111: 7,8) De heilige verordeningen die Satan gehaat heeft, en die hij zocht te vernietigen, zullen geëerd worden door een zondeloos universum.

Door het verlossingswerk van Christus staat Gods regering gerechtvaardigd. De Almachtige Ene is bekend geworden als de God van liefde. Satans beschuldigingen zijn weerlegt, en zijn karakter ontmaskert. Opstand kan nooit opnieuw opkomen. Zonde kan het universum nooit weer betreden. Door de eeuwigheden heen is alles veilig voor afvalligheid. Door liefdes zelfopoffering, zijn de inwoners van aarde en hemel verbonden met hun schepper in een verbond van onverbreekelijke eenheid. - *Maranatha*, p.372

Het koninkrijk van genade wordt nu opgericht, als dag aan dag harten die vervuld waren met zonde en opstand zich overgeven aan de soevereiniteit van zijn liefde. Maar de vervulling van het vestigen van het koninkrijk van zijn glorie zal niet plaatsvinden tot aan de wederkomst van Christus naar deze wereld. "Het koninkrijk en de heerschappij, en de grootheid van het koninkrijk onder de hele hemel" zal "gegeven worden aan het volk van de heiligen des Allerhoogste." Ze zullen het koninkrijk beërven dat voor hen bereid is vanaf de grondlegging der wereld. En Christus zal voor zichzelf zijn grote macht opnemen en regeren. - *Review and Herald*, 14 Nov. 1912.

Het uiteindelijke oordeel is een meest plechtige, ontzagwekkende gebeurtenis. Dit moet plaatsvinden voor het universum. De Vader heeft het hele oordeel overgedragen aan de Here Jezus. Hij zal de beloning van de getrouwen bekendmaken, van al degenen die gehoorzaam waren aan de wet van Jehova. God zal geëerd worden en zijn bestuur

gerechtvaardigd en verheerlijkt, en dat in de tegenwoordigheid van de inwoners van de ongevallen werelden. Met de grootst mogelijke duidelijkheid zal de regering van God gerechtvaardigd en verhoogd worden.

Het is niet het oordeel van één individu of van één natie maar van de gehele wereld. O, wat een verandering zal er dan gemaakt worden in het begrip van de geschapen wezens. Dan zullen allen de waarde van het eeuwige leven zien. - *Manuscript Releases*, vol.21, p. 349.

Donderdag, 28 november: Verantwoordelijke zekerheid

Onze dierbare Redder staat voor de Vader als onze voorspraak, en is bezig woningen te bereiden voor al degenen die in Hem geloven als hun persoonlijke Verlosser. Laat degenen die de goddelijke standaard willen bereiken, de schrift onderzoeken voor zichzelf, zodat ze een kennis hebben van het leven van Christus, zodat ze zijn zendingswerk begrijpen. Laten ze Hem zien als hun Advocaat, staande bij de voorhang van de tempel, met in zijn hand het gouden wierrookvat, waarvan de heilige wierook van de verdienste van zijn gerechtigheid opstijgt tot God ten behoeve van hen die tot Hem bidden. Als ze Hem zo konden zien, zouden ze met zekerheid voelen dat ze een krachtige, invloedrijke Advocaat in het hemelse gerechtshof hebben, en dat hun kleren geschonken zijn door de troon van God. Wat een ervaring mag er ontvangen worden bij de genadetron, het enige veilige toevluchtsoord. U mag de werkelijkheid zien dat God achter Zijn beloften staat. U hoeft niet bevreesd te zijn voor de resultaten van uw gebeden, of twijfelen dat Jezus er staat als uw borg en plaatsvervanger. Als u uw zonden belijdt, als u berouw heeft over uw ongerechtigheid, neemt Christus uw schuld op Zichzelf, en schrijft aan u zijn eigen gerechtigheid en kracht toe. Aan hen die berouwvol van geest zijn, geeft Hij de goede olie van liefde en de rijke schatten van zijn genade. Dan ziet u het offer dat God zelf gebracht heeft door de verdienste van Christus, het maakt u van onschatbare waarde; want bekleed met het kleed van Christus gerechtigheid, wordt u zonen en dochters van God.

Zij die...vergeving vragen in de naam van Jezus, zullen het gevraagde ontvangen. Vanaf de eerste ware uitdrukking van berouw, brengt Christus het nederig smekende verzoek voor de troon als zijn eigen wens ten behoeve van de zondaar. Hij zegt: "Ik zal de Vader bidden voor u."

Jezus, onze dierbare Redder, kon niet aanzien dat we kwetsbaar waren voor de fatale strikken van Satan, en trad op door Zijn oneindige offer ten behoeve van ons. Hij plaatste zichzelf tussen Satan en de verzochte ziel, en zei: "Ga achter mij Satan. Laat mij dicht bij deze verzochte ziel." Hij heeft medelijden en liefde voor iedere nederige, bevende smekeling. - *The Youth's Instructor*, 16 Januari, 1896.

Wat is voorspraak? Het is de gouden ketting die de eindige mens verbindt met de troon van de oneindige God. De menselijke vertegenwoordiger die Christus heeft gered door Zijn dood, treedt nader tot de troon van God, en Zijn smeekbede is opgepakt door Jezus, die hem heeft gekocht met zijn eigen bloed. Onze grote Hogepriester plaatst zijn gerechtigheid aan de zijde van de oprechte smekeling, en de gebeden van Christus vloeien tezamen met die van de vrager. Christus heeft zijn volk aangespoord om te bidden zonder ophouden. Dit betekent niet dat we altijd op onze knieën moeten liggen, maar dat gebeden moeten zijn als de adem. Onze stille verzoeken, waar we ook mogen zijn, worden opgezonden tot God, en Jezus, onze Advocaat, die pleit ten behoeve van ons, onze verzoeken aan de Vader opdragende met de wierook van zijn gerechtigheid. De Here Jezus heeft zijn volk lief en als ze hun vertrouwen aan hem schenken, zich volledig aan hem overgeven, versterkt hij hen. Hij zal leven door hen, en geeft hen de inspiratie van zijn heiligende Geest, en plant in de ziel een leven gevende transfusie van Hemzelf. Hij werkt door hun gaven, en geeft hen een reden om voor zijn wil te kiezen en te handelen naar zijn karakter. Met de apostel Paulus kunnen ze zeggen: "Met Christus ben ik gekruisigd, en toch leef ik, niet meer mijn ik, maar Christus leeft in mij. En voor zover ik nu nog in het vlees leef, leef ik door het geloof in de Zoon van God, die mij heeft liefgehad en Zich voor mij heeft overgegeven." - *Sabbath School Worker*, 1 Februari, 1896.

10. 30 nov – 6 dec: De leer van Grote Verzoendag

Sabbatmiddag, 30 november

Zij die in het oordeel “waardig gekeurd” worden, zullen deel hebben aan de opstanding van de rechtvaardigen. Jezus zei: “Maar die waardig gekeurd zijn deel te verkrijgen aan die eeuw en aan de opstanding uit de doden... zijn aan de engelen gelijk en zij zijn kinderen Gods, omdat zij kinderen der opstanding zijn” Luc. 20:35,36. En Hij zei ook: “Zij zullen uitgaan, wie het goede gedaan hebben, tot de opstanding ten leven” Joh. 5:29. De rechtvaardige doden zullen pas worden opgewekt na het oordeel, waarop zij “waardig gekeurd” zijn om deel te hebben aan “de opstanding ten leven.” Daarom zullen zij niet persoonlijk aanwezig zijn bij de rechtszitting, wanneer hun leven zal worden onderzocht en er over hun geval wordt beslist.

Jezus zal daar optreden als hun voorspraak om voor God te pleiten voor hun zaak. “Als iemand gezondigd heeft, wij hebben een voorspraak bij de Vader, Jezus Christus, de rechtvaardige.” 1 Joh. 2:1. “Want Christus is niet binnengegaan in een heiligdom met handen gemaakt, een afbeelding van het ware, maar in de hemel zelf, om thans, ons ten goede, voor het aangezicht Gods te verschijnen.” Daarom kan Hij ook volkomen behouden, die door Hem tot God gaan, daar Hij altijd leeft om voor hen te pleiten.” Hebr. 9:24; 7:25.

Wanneer de boeken in het oordeel worden geopend, gaat het leven van allen die in Christus hebben geloofd aan Gods oog voorbij. Eerst komen de eerste mensen die op aarde hebben geleefd aan de beurt. Daarna zal onze voorspraak de gevallen van alle geslachten die na hen zijn gekomen stuk voor stuk in behandeling nemen en Hij eindigt met de mensen die nog in leven zijn. Elke naam wordt opgeroepen en elk geval wordt nauwkeurig onderzocht. Bepaalde namen worden aangenomen, andere worden verworpen. Wanneer in de boeken des hemels nog zonden staan opgetekend van mensen die hun zonden niet hebben beleden en waarvoor geen vergiffenis is geschonken, zullen hun namen uit het boek des levens worden weggedaan en zullen hun goede werken die zijn opgeschreven in het gedenboek, worden uitgewist. God zei aan Mozes: “Wie tegen Mij gezondigd heeft, zal Ik uit mijn boek delgen.” Ex.32:33. De profeet Ezechiël zegt hierover: “Wanneer een rechtvaardige zich afkeert van zijn rechtvaardige wandel en onrecht doet...met geen van de rechtvaardige daden zal rekening gehouden worden.” Ezech. 18:24.

Bij de namen van allen die hun zonden hebben beleden en het verzoenend bloed van Christus hebben aangenomen, staat in de boeken des hemels genoteerd dat ze vergiffenis hebben ontvangen. Daar zij met Christus gerechtigheid zijn bekleed en hun karakter in harmonie is met Gods wet, zullen hun zonden worden uitgewist en zullen ze “waardig geacht worden” om het eeuwige leven te krijgen. God heeft bij monde van de profeet Jesaja gezegd: “Ik, Ik ben het, die uw overtredingen uitdelg om Mijnentwil en Ik gedenk uw zonden niet. Jes. 43:25. Jezus zei: “Wie overwint, zal aldus bekleed worden met witte klederen; en Ik zal zijn naam geenszins uitwissen uit het boek des levens, maar Ik zal zijn naam belijden voor mijn Vader en voor de engelen.” “Een ieder dan, die Mij belijden zal voor de mensen, hem zal Ik ook belijden voor mijn Vader, die in de hemelen is; maar wie Mij verloochenen zal voor de mensen, die zal Ik ook verloochenen voor mijn Vader die in de hemelen is.” Opb.3:5; Math. 10:32,33. – *De Grote Strijd*, pp. 445,446.

Zondag 1 december: De aanval van de kleine hoorn

Na de waarschuwing tegen de aanbedding van het beest en zijn beeld verklaart de profetie: “Hier blijkt de volharding der heiligen, die de geboden Gods en het geloof in Jezus bewaren.” Aangezien “de heiligen Gods geboden bewaren” worden ze geplaatst tegenover degenen die het beest en zijn beeld aanbidden en zijn merkteken ontvangen, is het logisch dat het onderhouden van Gods wet, enerzijds en de overtreding daarvan anderzijds, de scheidslijn zal vormen tussen degenen die God aanbidden en zij die het beest aanbidden.

Het overtreden van Gods geboden is het speciale kenmerk van het beest, en dus ook van zijn beeld. Daniël zegt, over de kleine hore, het pausdom, het volgende: “Hij zal er op uit zijn tijden en wet te veranderen.” Dan. 7:25. En Paulus noemde dezelfde macht “de mens

der wetteloosheid ...die zich verheft tegen al wat God of voorwerp van verering heet." De ene profetie vult de andere aan. Het pausdom kon zich alleen boven God verheffen door Gods wet te veranderen. Als men weet dat Gods wet is veranderd en men houdt zich tóch aan de gewijzigde vorm, bewijst men de hoogste eer aan de macht die de verandering heeft ingesteld. Gehoorzaamheid aan pauselijke wetten is een bewijs van trouw aan de paus, in plaats van aan God. - *De Grote Strijd*, p. 414.

Het beest met de lamshorens beveelt: "En het maakt, dat aan allen de kleinen en de groten, de rijken en de armen, de vrijen en de slaven, een merkteken gegeven wordt op hun rechterhand of op hun voorhoofd, en dat niemand kan kopen of verkopen, dan wie het merkteken, de naam van het beest, of het getal van zijn naam heeft." Opb. 13:16,17. Dit is het merkteken waarvoor de derde engel de mensen waarschuwt. Het is het merkteken van het eerste beest, of wel het pausdom, en daarom moet er worden gezocht naar de bijzondere karakteristieken van deze macht. - *The Story of Redemption*, p.382.

Volgens de profetie zou het pausdom "er op zijn tijden en wet te veranderen." Dan. 7:25. Dit werk werd onmiddellijk ondernomen. Om de bekeerlingen uit het heidendom iets in de plaats te geven voor de verering van hun afgoden en zodoende hun zogenaamde aanvaarding van het christendom te vergemakkelijken, werd het aanbidden van beelden en relikwieën langzamerhand in de christelijke godsdienst opgenomen. Een decreet van een algemene concilie keurde uiteindelijk deze afgodendienst goed. Om het godslasterlijke werk af te ronden, heeft Rome zich het recht toegeëigend het tweede gebod, dat de beeldendienst verbiedt, uit Gods wet te schrappen en het tiende gebod te splitsen om toch het juiste aantal te behouden.

De geest van toegeven aan het heidendom baande de weg voor een nog grotere aanslag op het gezag van de Hemel. Satan bediende zich van oneerlijke leiders in de gemeente om ook het vierde gebod te veranderen en hij probeerde de eeuwenoude sabbat, de dag die door God was gezegend en geheiligd, opzij te schuiven. (Gen2:2,3). - *De Grote Strijd*, p.47.

Maandag, 2 december: "Hoe lang?"

In een ander gezicht werd verder licht gegeven op de gebeurtenissen die komen zouden, en het was aan het slot van het gezicht, dat Daniël een heilige hoorde spreken met een andere heilige, en de vraag werd gehoord: "Hoe lang zal dit gezicht gelden?" Dan. 8:13. Het antwoord luidde: "Tweeduizend driehonderd avonden en morgens, dan zal het heiligdom in rechten hersteld worden." (vers 14) Dit antwoord vervulde hem met verwarring. Ernstig zocht hij de betekenis van dit gezicht. Hij begreep niet in welke verhouding de zeventigjarige ballingschap, waarover Jeremia had gesproken, stond ten opzichte van de drieëntwintig honderd jaar die, volgens de hemelse bode, zouden verlopen eer Gods heiligdom gereinigd kon worden. De engel Gabriël gaf hem een gedeeltelijke verklaring, toen de profeet echter de woorden hoorde: "Het gezicht...ziet op een verre toekomst" werd hij ziek. "Ik Daniël was uitgeput en was enige dagen ziek" schrijft hij. "Daarna stond ik op en verrichte de dienst bij de koning. En ik was verbijsterd over het gezicht, maar niemand merkte het" vers 26, 27.

Terwijl hij nog steeds zorg droeg over Israël, bestudeerde Daniël opnieuw de profetieën van Jeremia. Deze waren heel duidelijk – zo duidelijk, dat hij het getuigenis van het geschrift, dat het getal van de jaren, waarover het Woord des Heren tot de profeet Jeremia gekomen was, dat Hij over de puinhopen van Jeruzalem zeventig jaar zou doen verlopen, begreep." Dan. 9:2.

Vol geloof in het vaste woord der profetie smeekte Daniël de Here om een spoedige vervulling van deze beloften. Hij smeekte dat Gods eer zou worden gespaard. In zijn smeekbede vereenzelvigde hij zich met hen die niet aan Gods plan hadden beantwoord, en beleed hun zonden als de zijne.....

God luisterde naar de ernstige smeekbede van de profeet. Nog vóór hij zijn gebed onvergiffenis en herstel had geëindigd, verscheen de machtige engel Gabriël opnieuw bij hem, en vestigde zijn aandacht op het gezicht, dat hij gezien had vóór Babel was gevallen en Belsassar was gedood. Toen schetste de engel hem in bijzonderheden de periode van

zeventig weken, die zouden beginnen, vanaf het ogenblik, “dat het woord uitging om Jeruzalem te herstellen en te herbouwen.” vers 25.

Daniëls gebed was opgezonden, “in het eerste jaar van Darius” (vers 1), de vorst der Meden, wiens generaal, Cyrus, Babel had ingenomen. God eerde de regering van Darius. De engel Gabriël werd tot hem gezonden om hem te helpen en te sterken. - Dan. 11:1. Na zijn dood, omstreeks twee jaar na de inneming van Babel, volgde Kores of Cyrus hem op, en het begin van zijn regering vormde het eind van de zeventig jaren die verstreken waren sinds de eerste Hebreëen door Nebukadnessar uit het land Juda naar Babel waren gebracht. De bevrijding van Daniël uit de leeuwenkuil was door God gebruikt om een gunstige indruk te maken op de geest van Cyrus de grote. De degelijke eigenschappen van de Godsman als staatsman met een ruime blik bracht de Perzische vorst er toe hem te eerbiedigen en ontzag te hebben voor zijn oordeel. En nu, op het tijdstip, door God vastgesteld om de tempel in Jeruzalem te herbouwen, bewoog Hij Cyrus als zijn werktuig om de profetieën te aanvaarden die op hem betrekking hadden en die Daniël zo goed kende, zodat hij het joodse volk hun vrijheid zou schenken. - *Profeten en Koningen*, pp.339.340.

Dinsdag, 3 december: Herstel van het heilige

Als Gods volk, zouden we ernstig de profetieën moeten bestuderen; we zullen niet rusten totdat we het onderwerp, dat betrekking heeft op het heiligdom, die in visioenen gegeven zijn aan Daniël en Johannes, zullen begrijpen. Dit onderwerp werpt een groot licht op onze huidige positie en werk, en geeft ons een onmiskenbaar bewijs dat God ons heeft geleid in onze ervaringen in het verleden. Het verklaart onze teleurstelling in 1844, het laat ons zien dat het heiligdom dat gereinigd moet worden, niet de aarde was, zoals we gedacht hadden, maar dat Christus in het heilige der heilige in het hemelse heiligdom binnen gegaan is, en daar het afsluitingswerk van Zijn priesterlijke dienst verricht. Dit als vervulling van de woorden van de engel tot de profeet Daniël, “Tot tweeduizend driehonderd avonden en morgens; dan zal het heiligdom gereinigd worden.” Ons geloof met betrekking tot de boodschappen van de eerste, de tweede, en de derde engel was juist. De grote wegwijzers die we passeerden waren onwrikbaar. Ofschoon het leger der duisternis, zal proberen hen van hun fundament te stoten, en triomfantelijk denken dat ze succes hebben, hebben ze toch geen succes. Deze pilaren van de waarheid staan stevig als de eeuwige heuvelen, onbeweeglijk bij al de pogingen van mensen, verbonden met die van Satan en zijn engelen. We kunnen veel leren, en we zouden constant de schrift moeten bestuderen om te zien of de dingen alzo zijn. Gods volk moet nu zijn ogen gefixeerd hebben op het hemelse heiligdom, waar de laatste dienst van onze grote Hoge Priester in het werk van het oordeel gaande is – waar Hij tussenbeide komt voor zijn volk. - *Review and Herald*, 27 November, 1883.

Woensdag, 4 december: De dag van verzoening in Daniël 8

God zal iedere trouwhartige, ernstig zoekende ziel eren en steunen, diegene die er naar streeft in juistheid voor Hem te wandelen door Christus genade. Hij zal nooit een nederige, bevende ziel verlaten of begeven. Geloven we dat Hij zal werken in onze harten? Dat als wij Hem dat toestaan, Hij ons zuiver en rein zal maken, en door zijn rijke genade ons bekwaamd om medewerkers met Hem te zijn? Kunnen wij met begrip, de geheiligde grootheid van zijn beloften waarderen en waarnemen, en deze aannemen, niet omdat we dat waardig zijn, maar omdat we door het levende geloof aanspraak maken op Christus gerechtigheid?

Zij die God eren en zijn geboden houden, zijn onderwerp van de beschuldigingen van Satan. De vijand werkt met al zijn energie om de mens tot zonde te verleiden. Dan voert hij aan dat op grond van hun zonden in het verleden, hem het recht wordt verleend om zijn gruwelen aan hen te voltrekken, omdat ze zijn eigendom zijn. Over dit werk heeft Zacharia geschreven, “En hij toonde mij Jozua de hoge priester” – als vertegenwoordiger van hen die de geboden van God bewaren – “staande vóór de Engel des Heren, terwijl Satan aan zijn rechterhand stond om hem aan te klagen” Christus is onze Hoge Priester. Satan staat voor Hem nacht en dag als de aanklager der broederen. Met meesterlijke listigheid presenteert hij hun afkeurenswaardige karakterfouten

als voldoende reden voor het terugtrekken van Christus beschermende macht, om zo Satan toestemming te geven te ontmoedigen en te vernietigen zij die hij verleid heeft om te zondigen. Maar Christus heeft verzoening gedaan voor iedere zondaar. Wij mogen door het geloof onze Advocaat horen zeggen, "De Here bestraffe u, Satan, ja de Here, die Jeruzalem verkiest, bestraffe u, is deze niet een brandhoud uit het vuur gerukt?" - *Sermons and Talks*, vol. 2, pp. 210,211.

We hebben behoefte aan een diepere geloofsbeleving. Het is noodzakelijk dat we de heilige olie van de twee olijftakken ontvangen, "die door de twee gouden pijpen zelf de gouden olie legen." We moeten het werk dat in de hemel gedaan wordt, begrijpen. Hierin ligt de grote antitype van de grote verzoendag. We moeten in perfecte harmonie handelen met het werk dat in de hemel plaatsvindt. We moeten berouw tonen en onze zonden belijden. "Belijd uw fouten de één aan de ander, en bid voor een ander, opdat we gezond mogen worden." Het is te laat voor ons om op onze eigen waardigheid te staan. Er zijn sommigen die denken dat het heel normaal is dat anderen hun zonden belijden, maar denken dat hun positie het hun onmogelijk maakt hun zonden te belijden. Mijn broeders, als u verwacht dat uw zonden uitgedelgd zullen worden door het bloed van Christus, moet u ze juist belijden. Als uw broeders kennis hebben van uw fouten, als uw positie van grote invloed is geweest, is het des te meer noodzakelijk dat u een volkomen belijdenis doet. "Indien wij in het licht wandelen zoals Hij in het licht is, hebben wij gemeenschap met elkander, en het bloed van Jezus zijn Zoon reinigt ons van alle zonde. Indien wij zeggen, dat wij geen zonde hebben, misleiden wij onszelf, en de waarheid is in ons niet. Indien wij onze zonden belijden, Hij is getrouw en rechtvaardig om ons de zonden te vergeven en ons te reinigen van alle ongerechtigheid." Laat onze zonden voor ons uitgaan in het gericht, zodat ze uitgedelgd zijn als de tijden der verkoeling zullen komen van de tegenwoordigheid van de Heer. - *The Ellen G. White 1888 Materials*, pp. 575,576.

Dan kunnen we de machten der duisternis terugdringen. Glorie aan God in de hoge! Ik heb Hem lief omdat Hij mij eerst heeft liefgehad. Ik zal Zijn naam verheerlijken. Ik verheug mij in Zijn liefde, en wanneer we door de poorten de stad binnen gaan, zal het mijn hoogste voorrecht zijn om mijn kroon aan Zijn voeten te leggen. Waarom? Omdat Hij mij de overwinning heeft gegeven. Omdat Hij het plan der verlossing heeft uitgewerkt. En als ik zie op de glorie, en op de verlostes heiligen, zal ik in een flits mijn kroon aan de voeten van mijn Verlosser leggen. Het is van Hem; Hij was het die mijn verlossing kocht. Glorie aan God in de Hoge. Laat ons Hem prijzen en spreken van Zijn almacht en wat Hij voor ons zal doen. Laat ons Zijn wet houden, dan kan Hij ons vertrouwen, want Hij heeft een wet en Hij beloont de gehoorzaamheid aan die wet; Hij zal ons een gloriekroon geven.

Welnu, broeders, we zijn bijna thuis; we zullen weldra de stem van onze Redder, rijker dan enige muziek, horen, als Hij zegt: uw strijd is ten einde. Kom in, in de vreugde van uw Heer. Gezegende, gezegende, zegenwens. Ik verlang ernaar het te horen van Zijn onsterfelijke lippen. Ik wil Hem prijzen; Ik wil Hem eren die op de troon zit. Ik wil dat mijn stem echoot en herechoot door het hemelse hof. Zal u er zijn? Dan moet u uw stem oefenen om Hem op aarde te prijzen, dan kan uw stem samensmelten met het hemelse koor en het lied van Mozes en het Lam zingen. God helpe ons en vervulle ons met al de volheid en kracht, en dan kunnen we de vreugde smaken van de wereld die komen gaat. - *The Ellen G. White 1888 Materials*, p 128.

Donderdag, 5 december: Daniël 8 en 9

De grootste belangstelling die de mensen kunnen tonen voor de vonnissen van de aardse rechtbanken is maar een zwakke afschaduwing van de belangstelling in de hemelse rechtbanken, wanneer de namen die in het boek des levens geschreven staan, worden beoordeeld door de Rechter der gehele aarde. De goddelijke Advocaat pleit dat allen die de overwinning door het geloof in zijn bloed hebben behaald, vergiffenis zouden krijgen voor hun overtredingen, weer een plaats in Eden zouden krijgen en gekroond zouden worden als mede erfgenamen met Hem om "de heerschappij van voorheen" weer uit te oefenen. Micha

4:8. Satan heeft met zijn pogingen om de mensheid te bedriegen en te verleiden Gods plan met de schepping van de mens willen vrijdelen, maar Christus vraagt nu dat dit plan wordt uitgevoerd alsof de mens nooit was gevallen. Hij vraagt niet alleen volledige vergeving en volkomen rechtvaardigmaking voor zijn volgelingen, maar ook een deel van zijn heerlijkheid en een plaats op zijn troon.

Terwijl Jezus pleit voor allen die zijn genade hebben aangenomen, klaagt Satan hen aan bij God. De aardsbedrieger wilde hen doen twifelen. Hij probeerde hun vertrouwen in God te ondermijnen. Hij trachtte hen te scheiden van zijn liefde en wilde hen zijn wet laten overtreden. Nu vestigt hij de aandacht op hun leven, op hun karakterfouten, op het grote verschil tussen hen en Christus, op het feit dat ze hun verlosser hebben beledigd en op al de zonden waartoe hij hen heeft proberen te verleiden. Dit is trouwens de reden waarom hij denkt dat zij zijn onderdanen zijn.

Jezus praat hun zonden niet goed, maar wijst op hun berouw en hun groot geloof. Terwijl Hij vergiffenis voor hen vraagt, laat Hij zijn doorboorde handen aan de Vader en aan de engelen zien en zegt: "Ik ken hen bij naam. Ik heb ze in mijn handpalm gegrift." "De offeranden Gods zijn een verbroken geest; een verbroken en verbrijzeld hart veracht Gij niet, o God." Ps. 51: 19. Tot de aanklager van zijn volgelingen zegt Hij: "De Here bestraffe u, satan, ja de Here, die Jeruzalem verkiest, bestraffe u; is deze niet een brandhout uit het vuur gerukt?" Zach.3:2. Christus zal zijn getrouwen bekleden met zijn gerechtigheid, zodat Hij hen voor de Vader kan plaatsen als een gemeente "stralend, zonder vlek of rimpel of iets dergelijks." Hun namen staan opgetekend in het boek des levens en over hen staat geschreven: "Zij zullen met Mij in witte klederen wandelen, omdat zij het waardig zijn." Opb.3:4.

Zo zal de belofte van het nieuwe verbond volledig in vervulling gaan; "Ik zal hun ongerechtigheid vergeven en hun zonde niet meer gedenken." "In die dagen en ten dien tijde, luid het woord des Heren, zal de ongerechtigheid van Israël gezocht worden maar ze is er niet, en de zonden van Juda, maar ze zijn niet te vinden." Jer. 31:34; 50:20. "Te dien dage zal wat de Here doet uitspruiten tot sieraad en heerlijkheid zijn, en de vrucht des lands tot glorie en luister voor de ontkomenen van Israël. En het zal geschieden, dat wie overgebleven is in Sion, overgelaten in Jeruzalem, heilig zal heten – ieder die in Jeruzalem ten leven is opgeschreven. Jes. 4:2,3. – *De Grote Strijd*, pp. 446,447.

Vrijdag, 6 december: Voor verdere studie: "Wat is het heiligdom." 384 – 395; "Het heilige der heiligen." pp. 396 – 403, in *De Grote Strijd*.

11. 7 dec – 13 dec: Onze profetische boodschap

Sabbatmiddag, 7 december

Niet één wolk is op de kerk gevallen, waarop God haar had voorbereid; niet één vijandige macht is opgekomen om Gods werk tegen te werken of Hij had het voorzien. Alles heeft plaatsgevonden zoals Hij het voorzegt had door Zijn profeten. Hij heeft Zijn kerk niet in duisternis gelaten, niet begeven, maar heeft in profetische bekendmakingen geschetst wat er zou gebeuren, en door Zijn voorziening. Het vond plaats in de door Hem bepaalde tijd in de wereldgeschiedenis en Hij heeft datgene gebracht wat Zijn Heilige Geest geïnspireerd heeft en wat door de profeten voorzegt is. Al Zijn bedoelingen zullen vervuld en tot stand gebracht worden. Zijn wet is verbonden met Zijn troon, en satanische vertegenwoordigers, gecombineerd met menselijke vertegenwoordigers, kunnen het niet vernietigen. Waarheid is geïnspireerd en beschermd door God; het zal leven, en zal slagen, alhoewel het van tijd tot tijd overschaduw kan zijn. Het evangelie van Christus is de wet in Zijn karakter toegelicht.

De misleiding in praktijk gebracht tegen de wet, ieder plan voor rechtvaardiging van leugen, iedere dwaling gesmeed door satanische vertegenwoordigers, zal uiteindelijk voor eeuwig verbroken worden, en de triomf van de waarheid zal zijn als het schijnen van de zon midden op de dag. De zon der gerechtigheid zal schijnen en er zal genezing zijn onder haar

vleugels, en de gehele aarde zal vervuld zijn van Zijn glorie. - *Selected Messages*, bk. 2, p. 108

Zondag, 8 december: Tijd van teleurstelling

De machtige engel die Johannes onderrichte, was niemand minder dan Jezus Christus. Het feit dat Hij zijn rechervoet op de zee en zijn linkervoet op de aarde zette, laat zien welk aandeel Hij heeft in de slottonelen van de grote strijd tegen Satan. Deze positie geeft zijn oppermacht en gezag over de gehele aarde te kennen. De strijd is van eeuw tot eeuw feller geworden en dat gaat zo door tot de slottonelen, als het meesterwerk van de machten der duisternis zijn hoogtepunt bereikt. Satan zal, tezamen met de goddeloze mensen, de hele wereld ook de kerken die de liefde tot de waarheid niet bezitten, verleiden. Maar de machtige engel vraagt de aandacht. Hij roept met luider stem. Hij zal de macht en het gezag van zijn stem tonen aan hen, die zich met Satan hebben verenigd om de waarheid tegen te staan.

Nadat de zeven donderslagen gesproken hadden, kreeg Johannes, net als eertijds Daniël, bevel met betrekking tot het boekje: "Verzegel hetgeen de zeven donderslagen gesproken hebben." Dit heeft betrekking op latere gebeurtenissen, die te zijner tijd ontsloten zullen worden. Daniël zal opstaan in zijn bestemming aan het einde der dagen. Johannes ziet hoe het boekje ontsloten wordt. Dan hebben de profetieën van Daniël hun juiste plaats in de boodschappen van de drie engelen, die aan de wereld gegeven zullen worden. Het openen van het boekje was de boodschap met betrekking tot de tijd.

De boeken van Daniël en Openbaring vormen één geheel.

Het eerste is een profetie, het tweede een openbaring; het ene is een verzegeld boek, het andere boek is geopend. Johannes hoorde de verborgenheden die de zeven donderslagen spraken, maar hem werd gezegd dit niet op te schrijven.

Het bijzondere licht dat Johannes kreeg en dat tot uiting kwam in de zeven donderslagen, was de schildering van gebeurtenissen, die zich zouden afspelen tijdens de boodschappen van de beide eerste engelen. Het was voor de mensen het beste om deze dingen niet te weten, want hun geloof moest beproefd worden. In opdracht van God moesten wondere en nieuwe waarheden verkondigd worden. De boodschappen van de eerste en de tweede engel moesten worden verkondigd, maar er werd geen verder licht gegeven eer deze boodschappen hun bijzondere werk hadden gedaan. Dit wordt voorgesteld door de engel, die met één voet op de zee staat, terwijl Hij onder het uiten van een plechtige eed verkondigde dat er geen tijd meer zou zijn. Deze tijd die de engel onder het uiten van een plechtige eed aankondigt, is niet het einde van deze wereld geschiedenis, of van de genadetijd, maar van de profetische tijd, die aan de wederkomst van onze Heer zou voorafgaan. Dat wil zeggen dat de mensen geen andere boodschap over een bepaalde tijd zullen krijgen. Na deze tijdsperiode, die van 1842 tot 1844 zou duren, is er geen bepaalde profetische tijd meer aangegeven. De langste tijdrekening reikt tot de herfst van 1844.

De positie van de engel, met de ene voet op de zee en de andere op de aarde, duidt de verbreiding aan, van de verkondiging van de boodschap. Deze zal grote zeeën oversteken en zal verkondigd worden in andere landen, ja, aan de gehele wereld. Het begrijpen van de waarheid, de blijde aanvaarding van de boodschap wordt voorgesteld door het eten van het boekje. De waarheid met betrekking tot de tijd van de wederkomst van onze Heer was voor ons een kostbare boodschap. – Ellen G. White Commentaren, *Z.D.A Bijbel Commentaar*, Ned. Ed. pp.661,662

Een groot werk moet gedaan worden, en zij die de waarheid kennen, moeten een machtige bemiddeling voor hulp scheppen. Hun eigen hart moet vervuld zijn met de liefde van Christus. De Geest van Christus moet op hen uitgestort zijn, en ze moeten voorbereid zijn om in het gericht te staan. Als ze zichzelf aan God wijden, zal een overtuigende kracht ontstaan om anderen te overtuigen van de tegenwoordige waarheid. We moeten niet langer slapen op Satans betoverde grond, maar roep de nodige hulpbronnen op, om ons over te geven aan iedere vaardigheid waarmee de Voorzienigheid ons toegerust heeft.

De laatste waarschuwing moet verkondigd worden aan: “vele volken, en natiën, en tongen, en koningen,” en de gegeven belofte luidt: “Zie Ik ben met u al de dagen tot aan de voleinding der wereld.” Opb.10:11; Math. 28:20. - *Testimonies*, vol. 9, p. 123.

Maandag, 9 december: Vrees God!

De eerste engel van Openbaring 14 voorzegde een grote godsdienstige opwekking tijdens de verkondiging van Christus spoedige wederkomst. Johannes zag “een engel vliegende in het midden des hemels en hij had een eeuwig evangelie, om dat te verkondigen aan hen die op de aarde gezeten zijn en aan alle volk en stam en taal en natie; en hij zei met luider stem: Vreest God en geeft Hem eer, want de ure van zijn oordeel is gekomen, en aanbid Hem, die de hemel en de aarde en de zee en de waterbronnen gemaakt heeft.” vers 6,7.

Het feit dat een engel deze waarschuwing verkondigt is belangrijk. Door de reinheid, heerlijkheid en kracht van de hemelse boodschapper heeft de goddelijke wijsheid het verheven karakter van het werk dat door deze boodschap moest worden volbracht en de kracht en de heerlijkheid die met dit werk gepaard zouden gaan, duidelijk willen maken.

En het vliegen van de engel “in het midden van des hemels,” de luide stem waarmee deze waarschuwingsboodschap wordt uitgesproken en de verkondiging “aan hen, die op de aarde gezeten zijn”- “aan alle volk en stam en taal en natie”- wijzen op de snelheid waarmee deze beweging zich zou uitbreiden en op haar wereld omvattend karakter.

De boodschap geeft zelf uitleg over de tijd wanneer deze beweging zou ontstaan. De tekst zegt dat ze een onderdeel is van “het eeuwige evangelie” en het begin van het oordeel aankondigt. De heilsboodschap is in alle eeuwen verkondigd, maar déze boodschap is een onderdeel van het evangelie dat alleen in de eindtijd zou worden gepredikt, want alleen dán zou de ure van zijn oordeel zijn gekomen.. De profetieën schetsen de opeenvolging van gebeurtenissen die reiken tot het begin van het oordeel. Dit geldt vooral voor het boek Daniël. Toch moest Daniël op Gods bevel zijn profetieën die betrekking hebben op “het laatste der dagen” verborgen houden en verzegelen “tot de eindtijd.” Pas in die tijd zou een boodschap over her oordeel worden verkondigd. Deze boodschap zou gebaseerd zijn op de vervulling van zijn profetieën. Over de eindtijd zegt de profeet Daniël: “Velen zullen onderzoek doen, en de kennis zal vermeerderen.” Dan. 12:4. - *De Grote Strijd*, pp.332,333.

Dinsdag, 10 december: De toorn van de Naties

Het was voor de zondaar onmogelijk om de wet van God, die heilig rechtvaardig en goed is, te houden; maar deze onmogelijkheid kon opgeheven worden door het verlenen van de gerechtigheid van Christus aan de berouwvolle, gelovige ziel. Het leven en de dood van Christus ten behoeve van de zondige mens had tot doel, de zondaar weer te herstellen in Gods gunst, door hem de gerechtigheid weer in te planten hervindt hij de eis van de wet terug en daardoor ook de aanvaarding van de Vader.

Maar het doel van Satan is om de wet van God waardeloos te maken en de ware bedoeling van het verlossingsplan te verdraaien. Daarvoor heeft hij de onwaarheid bedacht dat het offer van Christus op het kruis van Calvarie tot doel had om de mens te bevrijden van de plicht om de geboden van God te gehoorzamen. Hij heeft de wereld bedrogen met de misleiding dat God Zijn grondwet heeft afgeschaft, Zijn morele standaard aan de kant heeft gezet en Zijn heilige en perfecte wet ongeldig verklaard. Als Hij dat had gedaan, wat zou dat een verschrikkelijke chaos veroorzaakt hebben in de hemel! In plaats van te verklaren dat de wet afgeschaft is, verklaart het kruis van Golgota met de toon van de donder zijn onveranderlijke en eeuwige karakter. Had de wet afgeschaft kunnen worden en regering van hemel en aarde en de talloze werelden van God gehandhaafd blijven, dan zou Christus niet hoeven te sterven. De dood van Christus was om voor eeuwig de kwestie van de rechtsgeldigheid van de wet te bevestigen. Door de volledige straf voor een schuldige wereld te dragen, werd Jezus de Middelaar tussen God en de mens. Om de berouwvolle ziel terug te brengen in de gunst van God, en hem de genade te schenken voor het houden van de wet van de Allerhoogste. Christus kwam niet om de wet en de profeten te ontbinden, maar om ze te vervullen tot op iedere letter. De verzoening van Calvarie verdedigt Gods wet als

rechtvaardig heilig en goed, niet alleen voor de gevallen wereld maar ook voor de hemel en de ongevalen werelden. Christus kwam om de wet groot te maken en te eren.- *Fait and Works*, pp. 118,119.

Als Christus Zijn bemiddeling in het heiligdom beëindigt, zal de ongemengde toorn over degenen die het beest en zijn beeld aanbidden en zijn merkteken ontvangen uitgestort worden. De plagen op Egypte toen God Israël wilde bevrijden, waren gelijk in karakter tot deze meer vreselijke en uitgebreide oordelen die de wereld zullen treffen, juist voor de uiteindelijke bevrijding van Gods volk. De Openbaring zegt, in zijn beschrijving van deze verschrikkelijke plaag: "Er viel een stinkende en grievende pijn op de mensen met het merkteken van het beest en op hen die zijn beeld aanbaden." De zee "werd bloed als van een dode, en alle levende wezens, die in de zee waren stierven." En "de rivieren en de waterbronnen werden bloed."

Opb. 16:2-4 Hoe verschrikkelijk deze bezoeken ook zijn, Gods gerechtigheid staat volledig gerechtvaardigd. ...

Deze plagen zijn niet wereldwijd, de inwoners der aarde zouden dan volledig afgesneden worden. Nochtans zullen het de meest verschrikkelijke plagen zijn, van die er ooit gekend zijn door stervelingen. Al de oordelen over de mensen, voorafgaand aan de sluiten van de genadetijd, zijn gemengd met genade. Het pleitende bloed van Christus beschermde de zondaar tegen het ontvangen van de volle maat van zijn schuld. Maar in het uiteindelijke oordeel, wordt de ongemengde toorn uitgestort.

Het is onmogelijk om enig idee te geven over de ervaringen van het volk van God die op aarde zullen leven als deze rampen komen en de hemelse glorie gedooft is. Ze zullen wandelen in het licht dat komt van de troon van God. Door de dienst van de engelen zal er een voortdurende communicatie zijn tussen hemel en aarde.

Het volk van God zal niet vrij zijn van lijden, maar...ze zullen niet verlaten worden om te vergaan....Terwijl de zondaars zullen sterven door honger en pestilentie, zullen engelen een schild zijn voor de rechtvaardigen en voorzien in hun noden. Voor hem die "rechtvaardig wandelt" geldt de belofte: "Zijn brood is gewis, zijn water verzekerd." Jes.33:16. -*The Faith I Live By*, p. 340.

Wij staan aan de vooravond van grote en plechtige gebeurtenissen. Profetieën gaan in vervulling. Een eigenaardige, vreemde geschiedenis wordt opgetekend in de boeken des hemels. Alles in onze wereld is in beweging. Daar zijn oorlogen en geruchten van oorlogen. De volkeren zijn toornig, en de tijd der doden om geoordeeld te worden, is gekomen. Gebeurtenissen spitsen zich toe om de dag van God, die zeer aanstaande is, te doen aanbreken. Nochtans blijft er als het ware een ogenblik tijd over. Maar terwijl reeds het ene volk tegen het andere volk opstaat en het ene koninkrijk tegen het andere koninkrijk, is er nu nog niet een totale oorlog. Nog steeds worden de vier winden vastgehouden tot de dienstknechten Gods verzegeld zullen zijn aan hun voorhoofden. Dan zullen de machten der aarde hun legers in slagorde stellen voor de laatste grote slag. -*Schatkamer der getuigenissen*, deel 2 p. 389.

Woensdag, 11 december: Aanbid de Schepper

Het in acht nemen van de sabbat is de scheidslijn tussen hen die God dienen en hen die God niet dienen. Het is Gods grote gedenkteken van het feit dat Hij in zes dagen de hemel en de aarde geschapen heeft, en "op de zevende dag heeft Hij gerust en zich verfrist." Het is Zijn gedenkteken het dient om aan de naties een heldere, bepaalde, onmiskenbare kennis van de enige ware God te geven, een bewijs dat Hij een God is boven alle goden. Voor deze reden is hij apart gezet een dag waarop Hij rustte na de schepping van de wereld, een dag waarop geen gewoon werk verricht zou worden. God heeft de mens zes dagen in de week gegeven in welke hij al zijn werk kan doen; de ene dag waarop Hij rustte na het scheppen van de wereld en alle dingen die daar in zijn, moet Zijn heilige dag zijn, waarin de mensen Hem aanbidden, als de schepper van hemel en aarde. Dit gedeelte van de tijd is speciaal apart gezet voor rust en voor aanbidding, zodat de mens opziet naar de hemel en de aarde,

en eren, aanbidden, en prijzen en te recht God verhogen. die door Jezus alle dingen geschapen heeft.

Door het waarnemen van de sabbat, waarop God rustte, zou de kennis van God bewaard blijven. Het is een "teken tussen Mij en u ...dat Ik de Here ben die u heiligt" Degenen die de sabbat heiligen zoals de Heer die heeft gegeven, laten zien, dat ze een speciaal volk zijn, en dat Hij die de hemel en de aarde geschapen heeft, hun God is. - *Manuscript Releases*, Vol. 18, pp. 31,32.

"En ik zag een andere engel vliegen in het midden des hemels en hij had een eeuwig evangelie, om dat te verkondigen aan hen, die op de aarde gezeten zijn en aan alle stam en taal en natie; en hij zei met luider stem: Vreest God en geeft Hem eer, want de ure van zijn oordeel is gekomen, en aanbid Hem, die de hemel en de aarde en de zee en de waterbronnen gemaakt heeft." Openbaring 14:6,7.

Deze boodschap, als ze ter harte genomen worden, zal iedere natie stam en taal oproepen voor een ijverig onderzoek van het Woord, en tot het ware licht met betrekking tot de macht die de zevende-dags sabbat veranderde in een valse sabbat. De enige ware God hebben ze verlaten, Zijn wet is verworpen, de instelling van Zijn heilige sabbat is vertrappt in het stof, door de mens der zonde. Het vierde gebod, zo duidelijk en beslist, is genegeerd. De herinnering aan de sabbat, verklarende wie de levende God is, de Schepper van de hemel en de aarde, is vernederd en een valse sabbat is aan de wereld gegeven in haar plaats. Aldus is er een bres geslagen in de wet van God. Een valse sabbat kan niet de ware standaard zijn. In de boodschap van de eerste engel wordt de mens opgeroepen om God, onze Schepper, die de wereld gemaakt heeft en alles wat daarin is, te aanbidden.

Maar zij hebben hulde gebracht aan een instelling van het pausdom, waar door de wet van Jehova geen effect had. Maar de kennis over dit onderwerp moet vermeerderd worden. - *Manuscript Releases*, vol. 1, pp.43,44.

De sabbat zal de grote toets der getrouwheid zijn, want dat is het punt der waarheid waarover de opvattingen het meest uiteenlopen. Wanneer de mensen aan deze laatste toets zullen worden onderworpen, zal de scheidslijn worden getrokken tussen degenen die God wel en degenen die God niet dienen. Het vieren van de valse sabbat in overeenstemming met de wetten van de Staat, maar in strijd met het vierde gebod, zal een bewijs zijn van trouw aan de macht die zich tegen God verzet. Het heiligen van de ware sabbat, in gehoorzaamheid aan Gods wet, zal dan het bewijs zijn van trouw aan de Schepper. De ene groep zal door het aanvaarden van het teken van hun onderwerping aan de aardse machten het merkteken van het beest ontvangen. De andere groep die het teken van trouw aan Gods gezag verkiest, zal daarentegen het zegel Gods ontvangen. - *De Grote Strijd*, pp. 659.660.

Donderdag, 12 december: De "volharding" der Heiligen

In deze laatste dagen komt er een oproep van de hemel om u uit te nodigen om u aan de statuten en de verordeningen van de Heer te houden. De wereld heeft de wet van Jehova waardeloos verklaard, maar God zal niet verlaten worden zonder een getuige van Zijn gerechtigheid, of zonder volk op aarde die de waarheid verkondigt. De deur van het hemelse heiligdom is geopend en niemand kan deze sluiten, en het licht van het Heilige der Heilige schijnt in de wereld.

Het volk van God heeft haar roep om aandacht gericht op de ark des verbonds, en de wet die daarin is geopenbaard met zijn onveranderlijke voorschriften. In een heilig visioen zag Johannes de laatste gemeente op aarde, in een tijd van wetteloosheid, en hij zegt tot hen in een onmiskenbare taal: "Hier blijkt de volharding der heiligen, hier zijn zij die de geboden Gods bewaren en het geloof van Jezus hebben".

Ze leven in harmonie met die wet die rust in de ark in de meest heilige plaats van het hemelse heiligdom. De hele plicht van de mens is verwoord in zijn heilige voorschriften.

In het hart van de wet is het gebod dat aan de mens voorschrijft om de sabbat van Jehova in acht te nemen, die door de wereld en de kerk onder hun voeten vertrappt is.

Eeuwen lang heeft de mens in blindheid gewandeld betreffende de ware sabbat, en God ziet voorbij aan de tijden der onwetendheid. Maar nu is het de dag van de hervorming, en doet hij een oproep aan de mensheid vooral berouw te tonen. Toen het licht van Gods veronachtzaamde geboden op het pad scheen van hen die God oprecht liefhadden, stelden ze het niet uit om deze voorschriften na te leven. Ze realiseerden zich dat ze uit de wereld moesten komen en zich afscheiden, het onreine niet aan moeten raken, om beslag te leggen op de belofte: "Ik zal u ontvangen, en wil een Vader onder u zijn en u zult mijn zonen en dochters zijn, zegt de Heer de Almachtige." Zij werden de herstellende van de bressen die in de wet van God gemaakt waren, omdat ze hun voet van de sabbat haalden, van het doen van hun lust op Gods heilige dag en de sabbat een verlustiging noemden, de heiligheid van de Heer, om die te eren, en ze eerden Hem door niet hun eigen woorden te spreken of hun eigen plezier te zoeken. - *Signs of the Times*, 3 Februari, 1888.

"Hier blijkt de volharding der heiligen, die de geboden Gods bewaren en het geloof van Jezus hebben." Dit zijn degenen die de bres in de wet van God herstellen. In het zicht van een bittere oppositie, nemen ze hun standplaats in onder de banier van Prins Emanuel, en verkondigen dapper en onbevreesd, de boodschap die Hij hun heeft gegeven.

God waakt over deze gelovige getuigen, en beloont overvloedig hun vertrouwen. Het pad naar Zijn troon is altijd open voor hen. Hij ziet en vervult hun wensen. Ze vinden hun veiligheid door op Hem te zien. Als Jehova hun zijn bescherming biedt, en van hen zegt, u bent mijn medewerkers, zijn ze veilig te midden van het grootste gevaar. Satan verzoekt hen te verleiden, maar God verheft een standaard op voor hen, tegen de vijand. Zij die gerechtigheid werken, hebben een voortdurende hulp in tijden van gevaar.

Altijd als ze Hem nodig hebben is Hij nabij. Als ze verzocht worden, staat Hij daar als hun verdediger, en zegt: "Ik zal u leiden met mijn oog. Ik zal u bevrijden van verwarring, en ben een bedekking voor u in de strijd tegen laster."

De zaak is des Heren zaak, Hij is aan boord van het schip als de Kapitein. Hij zal ons veilig de haven in loodsen. Hij kan de winden en golven bevelen, en deze zullen Hem gehoorzamen. Als we Zijn bevelen opvolgen, hoeven we niet angstig of verontrust te zijn. In Hem mogen we gerust zijn. Hij schenkt Zijn rijkste gaven aan hen die Hem liefhebben en Zijn geboden houden. Hij zal hen die in Zijn lijn werken, nooit begeven. - *Review and Herald*, 16 Juli, 1901.

Vrijdag, 13 december: Voor verdere studie

Voor een studie van de drie engelenboodschappen door Ellen G. White, zie "Heralds of the Morning" pp. 299-316;

"An American Reformer," pp.317-342;

"Light Through Darkness," pp 343-374;

"A Great Religious Awakening," pp. 355-374;

In De Grote strijd, voor de eerste, en voor de tweede engel boodschap, zie "De profetie vervuld," pp.367-383;

"Wat is het heiligdom?" pp. 384-395;

"In het heilige der heilige" pp. 396-403.

Zie ook. "Gods wet onveranderlijk," p. 404-418.

En "Een werk van reformatie," pp.419-427.

12. 14 dec – 20 dec: Het kosmische conflict over Gods karakter

Sabbatmiddag, 14 december

[Ezechiël 28:1-26 geciteerd.] De eerste zondaar was één die God sterk had verhoogd. Hij wordt voorgesteld door de figuur van de Prins van Tyrus, bloeiende in macht en pracht. Beetje bij beetje begon satan toe te geven aan het verlangen naar zelfverheerlijking. De Schrift zegt: "Trots was uw hart op uw schoonheid – met uw luister hebt gij ook uw wijsheid teniet doen gaan ." " omdat uw hart hoogmoedig geworden is en gij zegt ... Ik zal ten hemel

opstijgen, boven de sterren Gods mijn troon oprichten; . . . mij aan de Allerhoogste gelijkstellen.” (Ezechiël 28, Jesaja 14:14). Hoewel al zijn glorie van God was, kwam deze machtige engel ertoe het te beschouwen als eigen verdienste. Niet tevreden met zijn positie, hoewel geëerd boven de hemelse heerscharen, waagde hij het de hulde te begeren die alleen de Schepper toebehoort. In plaats van te proberen God de hoogste te maken in de genegenheid en loyaliteit van alle geschapen wezens, bleek zijn inspanning om hun dienst en trouw aan zichzelf te verzekeren. En deze prins van engelen begeerde de heerlijkheid waarmee de oneindige Vader zijn Zoon heeft bekleed, en probeerde de macht te bereiken die het voorrecht van Christus alleen was. - Ellen G. White Comments, *SDA Bible Commentary*, vol. 4, p. 1162.

Verzet tegen de wet van God had zijn begin in de rechtbank van de hemel, met Lucifer, de overdekkende cherubijn. Lucifer had besloten de eerste in de raad van de hemel, en gelijk aan God te zijn. Hij begon zijn werk van opstand met de engelen onder zijn commando, en zocht de geest van ontevredenheid onder hen te willen verspreiden. En hij werkte zodanig misleidend dat veel van de engelen voor zijn trouw zijn gewonnen voordat zijn doeleinden volledig bekend werden. Zelfs de trouwe engelen konden niet volledig zijn karakter onderscheiden, of inzien waar naartoe zijn werk leidde. Toen Lucifer geslaagd was in het winnen van vele engelen aan zijn kant, bracht hij zijn zaak voor God, en gaf aan dat het de wens van de engelen was dat hij de plaats dat Christus zou bezetten.

Het kwaad is blijven werken totdat de geest van afvalligheid in een actieve opstand is gerijpt. Toen kwam er oorlog in de hemel, en Satan, met allen die met hem sympathiseerden, werden uitgeworpen. Satan had gevochten voor de heerschappij in de hemel, en had de slag verloren.

Zondag 15 december: Opstand in het hemels heiligdom

Zijn plaats in de directe aanwezigheid van de Vader verlatend, ging Lucifer door om de geest van ontevredenheid onder de engelen te verspreiden. Hij werkte met mysterieuze geheimhouding, en voor een tijd hield hij zijn echte doel verborgen onder een schijn van eerbied voor God. Hij begon twijfels over de wetten die hemelse wezens beheerst te insinueren, en liet doorschemeren dat hoewel wetten nodig zou kunnen zijn voor de bewoners van de werelden, engelen, meer verheven wezens zijnde, een dergelijke beperking niet nodig hebben, omdat hun eigen wijsheid een voldoende gids was. Ze waren geen wezens die oneer aan God konden brengen; al hun gedachten waren heilig; het was niet mogelijk voor hen als voor God zelf een fout te begaan. De verheerlijking van de Zoon van God als gelijke met de Vader werd door Lucifer voorgesteld als een onrecht aan hem begaan, die beweerde ook het recht te hebben op aanbidding en eer. Als deze prins der engelen zijn ware verheven positie bereiken kon, zou heel veel ten goede komen aan de gehele heerscharen van de hemel; want het was zijn doel om vrijheid voor iedereen veilig te stellen. Maar nu was zelfs de vrijheid die ze tot nu toe hadden genoten ten einde; want een absolute Heerser was over hen benoemd, en aan Zijn gezag moesten allen hulde geven. Zo waren de subtiele misleidingen die zich door de listen van Lucifer snel verspreiden in de hemelen.

Er was geen verandering in de positie of autoriteit van Christus. Lucifers jaloezie en onjuiste voorstelling van zaken en zijn aanspraken op gelijkheid met Christus had een verklaring van de ware positie van de Zoon van God nodig gemaakt; maar dit was vanaf het begin hetzelfde. Veel van de engelen waren echter verblind door Lucifers misleidingen.

Profiterend van het liefdevolle, loyale vertrouwen in hem geschonken door de heilige wezens onder zijn bevel, had hij zijn eigen wantrouwen en ontevredenheid zo kunstig ingeprent in hun gedachten dat zijn bedoelingen niet waargenomen werd. Lucifer had de doeleinden van God in een vals licht gesteld — verkeerd geïnterpreteerd en vervormd om meningsverschil en ontevredenheid te prikkelen. Listig overhaalde hij zijn toehoorders om uiting te geven aan hun gevoelens; vervolgens werden deze uitdrukkingen door hem herhaald om zijn doel te dienen als bewijs dat de engelen niet volledig tevreden met de regering van God waren. Terwijl hijzelf perfecte trouw aan God veinsde, drong hij erop aan

dat veranderingen in de orde en de wetten van de hemel nodig waren voor de stabiliteit van de goddelijke regering. Dus terwijl hij werkte om het verzet op te wekken tegen de wet van God en zijn eigen ontevredenheid in de hoofden van de engelen onder hem in te boezemen, was hij zogenaamd bezig met weghalen van ontevredenheid en de ontevreden engelen te verzoenen in de orde van de hemel. Terwijl hij in het geheim onenigheid en opstand stimuleerde, liet hij met volmaakte ambachtelijke schijn blijken dat het zijn enige doel is om loyaliteit en harmonie en vrede te behouden....

In grote barmhartigheid, volgens Zijn goddelijk karakter, had God erg veel geduld met Lucifer. De geest van ontevredenheid en ongenegenheid was nooit eerder gekend in de hemel. Het was een nieuw element, vreemd, geheimzinnig en onverklaarbaar. In eerste instantie was Lucifer zelfs niet bewust van de ware aard van zijn gevoelens; voor een tijd was hij bang de werking en de verbeelding van zijn geest te uiten; maar hij onderdrukte ze niet. Hij zag niet waarheen hij naartoe dwaalde. Maar dergelijke inspanningen zoals alleen oneindige liefde en wijsheid kunnen ontwikkelen, werden gemaakt om hem van zijn fout te overtuigen. Zijn onvrede bleek zonder oorzaak te zijn, en hij werd in de gelegenheid gesteld om te zien wat het resultaat van volharding in opstand zou zijn. Lucifer was ervan overtuigd dat hij in de fout was. Hij zag dat "De HERE is rechtvaardig in al zijn wegen, goedertieren in al zijn werken." (Psalm 145:17); dat de goddelijke statuten rechtvaardig zijn, en dat hij hen als zodanig diende te erkennen voor heel de hemel. Had hij dit gedaan, dan zou hij zichzelf en vele engelen gered kunnen hebben. Hij had op dat moment niet volledig zijn trouw aan God afgezworen. Hoewel hij zijn positie als overdekkende cherub verlaten had, kon hij, als hij bereid was terug te keren naar God, de wijsheid van de Schepper erkennen en tevreden zijn om de plaats te vervullen die aan hem toegewezen was in Gods grote plan, zou hij in zijn functie zijn hersteld. De tijd was gekomen voor een definitief besluit; Hij moest volledig toegeven aan de goddelijke soevereiniteit of zichzelf in de openlijke rebellie plaatsen. Bijna bereikte hij het besluit om terug te keren, maar trots weerhield hem. Het was een te groot offer voor iemand van zo een hoge aanzien te bekennen dat hij fout was geweest, dat zijn fantasieën onjuist waren, en zich neer te leggen bij de autoriteit waarvoor hij gewerkt had om te bewijzen dat die onrechtvaardig was. -- *Patriarchs and Prophets*, pp. 37–39.

Maandag 16 december: De beschuldigingen

[Satans] volgelingen waren op zoek naar hem, en hij werd opgewonden, gaf een uitdagende blik en informeerde hen van zijn plannen om de nobele Adam en zijn vrouw Eva van God los te rukken. Als hij op de een of andere manier hen kon verleiden tot ongehoorzaamheid, zou God een voorziening maken waarbij zij vergeven zou kunnen worden, en dan zou hij zelf en de gevallen engelen samen met hen op een eerlijke manier delen in Gods barmhartigheid. Als dit zou moeten mislukken, kunnen ze verenigd worden met Adam en Eva, want zodra ze de wet van God zullen overtreden, zijn ze net als zij onderworpen aan Gods toorn. Hun overtreding zou hen ook in een staat van opstand plaatsen, en zij kunnen zich verenigen met Adam en Eva, bezit nemen van Eden en het als hun thuis houden. En als ze toegang konden krijgen tot de boom des levens in het midden van de tuin, zou hun kracht, dachten ze, gelijk zijn aan die van de heilige engelen, en zelfs God kon hen niet verdrijven.

Satan hield overleg met zijn kwade engelen. Ze waren niet meteen unaniem om deel te nemen in dit gewaagd en vreselijk werk. Hij vertelde hen dat hij geen van hen zou toevertrouwen dit werk te doen, want hij dacht dat hij alleen voldoende wijsheid had om een zo belangrijke taak te volbrengen. Hij wilde dat zij het idee zouden overwegen terwijl hij hen achterliet om zich af te zonderen om zijn plannen verder te ontwikkelen. Hij wilde indruk op hen maken dat dit hun laatste en enige hoop was. Als ze hierin zouden falen, was alle uitzicht op het herwinnen van en controle uitoefenen op de hemel, of welke deel dan ook van Gods schepping, hopeloos.

Satan ging alleen weg om zijn plannen te ontwikkelen dat bijna zeker de zondeval van Adam en Eva zou verzekeren. Hij vreesde dat zijn doel verijdeld zou worden. En zelfs als hij succesvol zou zijn om Adam en Eva tot ongehoorzaamheid aan het gebod van God te leiden, en zij dus overtreders van Zijn wet zouden zijn en het voor hem niks ten goede zou

teweeg brengen, het zijn zaak er niet beter op zou maken; zijn schuld zou alleen groter worden.

Hij huiverde bij de gedachte hete heilige gelukkige paar te storten in de ellende en wroeging die hij zelf leed. Hij leek in een staat van besluiteloosheid: tegelijk krachtig en vastberaden, vervolgens aarzelend en weifelend. Zijn engelen waren op zoek naar hem, hun leider, om hem op de hoogte te stellen van hun besluit. Ze zouden zich met Satan verenigen in zijn plannen, en met hem de verantwoordelijkheid van de gevolgen dragen en delen.

Satan schudde zijn gevoelens van wanhoop en zwakte van zich af, en zich als hun leider hard te maken voor de zaak en alles te doen wat in zijn macht lag om het gezag van God en Zijn Zoon te trotseren. Hij maakte hen zijn plannen bekend. Als hij Adam en Eva brutaal zou overvallen met klachten over Gods Zoon, zouden zij geen moment naar hem luisteren, maar voorbereid zijn voor een dergelijke aanval. Zou hij hen proberen te intimideren door zijn macht, zo kort geleden een engel in hoge autoriteit, zou hij niets bereiken. Hij besloot dat sluwheid en misleiding zou doen wat macht, of kracht, niet kon. – *The Story of Redemption*, pp. 27–29.

Dinsdag 17 december: Gerechtvaardigd door het Kruis

De Verlosser van de wereld werd zonde voor het ras. Om plaatsvervanger van de mens te worden, heeft Christus Zijn macht als de Zoon van God niet laten zien, maar plaatste Hij zich tussen mensenkinderen. Hij moest de beproeving van verleiding als mens weerstaan, namens de mensheid, onder de meest moeilijke omstandigheden, en moest een voorbeeld van geloof en perfect vertrouwen in Zijn hemelse Vader laten zien. Christus wist dat zijn Vader hem voedsel zou leveren als het voor Zijn heerlijkheid zou zijn. Hij zou in deze zware beproeving, wanneer honger Hem mateloos zou drukken, niet voortijdig zelfs een deeltje van de proef aan Hem toegekend verminderen door Zijn goddelijke macht uit te oefenen.

De gevallen mens op het rechte pad gebracht, heeft geen macht om wonderen te laten gebeuren, zichzelf van pijn of angst te bevrijden, of zichzelf de overwinning te geven over zijn vijanden. Het was het doel van God om het mensenras te testen en beproeven, en hen een kans te geven om het karakter te ontwikkelen door hen vaak in moeilijke situaties te brengen om hun geloof en vertrouwen in Zijn liefde en macht te testen. Het leven van Christus was een perfect model. Hij zou altijd, door Zijn voorbeeld en leer, mensen leren dat ze van God afhankelijk waren, en dat in Hem hun geloof en vast vertrouwen moest zijn.

Christus wist dat Satan een leugenaar was vanaf het begin, en het vereiste een sterke zelfbeheersing om te luisteren naar de voorstellen van deze beledigende bedrieger en hem niet direct te berispen voor zijn brutale veronderstellingen. Satan had verwacht dat de Zoon van God in Zijn extreme zwakheid en lijdensangst hem een gelegenheid zou geven om voordeel te hebben over Hem door Hem te provoceren om een strijd met hem aan te gaan. Hij heeft gepland de woorden van Christus te verdraaien en deed aanspraak op privileges en riep zijn gevallen engelen op voor hulp om hun grootste macht te gebruiken om Hem te overweldigen en te overwinnen.

De Verlosser van de wereld had geen strijd met Satan, welke uit de hemel werd verbannen, te voeren omdat hij niet langer waardig was een plaats daar in te nemen. Hij die invloed kon hebben op de engelen van God tegen hun Opperste Heerser, en Zijn Zoon, hun geliefde Commandant, die hun sympathie voor zichzelf innam, was in staat tot allerlei misleiding. Vier duizend jaar was hij in strijd tegen de regering van God en verloor geen een van zijn vaardigheden of macht om te verleiden en bedriegen.

Omdat de gevallen mens Satan niet met zijn menselijke kracht kon overwinnen, kwam Christus van de Koninklijke hoven van de hemel om de mens te helpen met Zijn menselijke en goddelijke kracht gecombineerd. Christus wist dat Adam in Eden met zijn superieure voordelen de verleidingen van Satan zou hebben doorstaan en hem hebben overwonnen. Hij wist ook dat het niet mogelijk was voor de mens om buiten Eden, sinds de val gescheiden van het licht en de liefde van God, de verleiding van Satan op eigen kracht te weerstaan. Om hoop aan de mens te brengen en hem van de volledige ondergang te redden, vernederde Hij Zichzelf om de aard van de mens aan te nemen, opdat Hij met Zijn goddelijke macht gecombineerd met de menselijkheid de mens kon bereiken waar hij is. Hij behaalde voor de

gevallen zonen en dochters van Adam die kracht die onmogelijk is voor hen om voor zichzelf te verkrijgen, opdat in Zijn naam zij de verleidingen van Satan kunnen overwinnen.

Door de menselijke natuur aan te nemen, heeft de verheven Zoon van God zich dichter bij de mens gevestigd door als Plaatsvervanger op te treden voor de zondaar. Hij identificeert Zich met het lijden en de ellende van de mens. Hij was verleid in alle punten zoals de mens verleid wordt, zodat Hij kon weten hoe Hij degenen die verleid worden moet helpen. Christus overwon namens de zondaar. - *Confrotation*, pp. 44-46

Woensdag 18 december: Gerechvaardigd in het oordeel

Hij denkt aan de tijd toen hij nog onschuldig en rein was en aan de vrede en het geluk die hij kende voordat hij God voor van alles en nog wat begon te beschuldigen en jaloers werd op Jezus. Zijn beschuldigingen, zijn opstand, zijn bedrog om in de gunst bij de engelen te komen, zijn koppige weigering om tot inkeer te komen toen God hem wilde vergeven, komen hem nu duidelijk voor de geest. Hij denkt na over zijn activiteiten onder de mensen en aan de gevolgen - de vijandschap onder de mensen, de vreselijke verwoesting van mensenlevens, de opkomst en ondergang van koninkrijken, de omverwerping van tronen, de lange opeenvolging van oproer, strijd en revolutie. Hij denkt aan zijn onafgebroken inspanningen om het werk van Christus tegen te werken en de mens steeds dieper te laten wegzinken. Hij ziet dat zijn duivelse intriges niets hebben kunnen uitrichten tegen de gelovigen die hun vertrouwen in Jezus hadden gesteld. Wanneer Satan nadenkt over het rijk dat hij heeft opgericht, ziet hij alleen mislukkingen en puinhopen. Hij heeft de massa ingefluisterd dat ze de Stad Gods makkelijk zouden kunnen innemen, maar hij weet dat het een leugen is. In de grote strijd heeft hij steeds weer de nederlaag geleden en heeft hij altijd de aftocht moeten blazen. Hij kent de kracht en majesteit van de Eeuwige uit eigen ervaring.

De aartsrebel heeft er altijd naar gestreefd zichzelf wit te wassen en het bewijs willen leveren dat Gods heerschappij de oorzaak is van de opstand. Hij heeft er al zijn krachten voor ingezet. Hij heeft de zaak systematisch en met overleg aangepakt. Hij heeft met buitengewoon succes talloze mensen kunnen overtuigen van zijn versie van de grote strijd, die nu al zó lang duurt. Duizenden jaren lang heeft deze opstandelingenleider waarheid voor leugen laten doorgaan. Maar de tijd is aangebroken dat zijn opstand voorgoed zal worden neergeslagen. Nu zal de levensloop en het karakter van Satan aan het licht worden gebracht. De aartsbedrieger wordt volledig ontmaskerd door zijn laatste grote inspanning, die erop gericht is Christus van de troon te stoten, zijn volk te vernietigen en de Stad Gods in te nemen. Zij die zich bij hem hebben aangesloten, zien dat zijn zaak hopeloos is. Christus' volgelingen en de getrouwe engelen doorzien nu zijn complot tegen Gods heerschappij ten volle. Hij wordt door iedereen verafschuwd.

Satan ziet in dat er door zijn moedwillige opstand geen plaats voor hem is in de hemel. Hij heeft zijn krachten ingespannen om tegen God te strijden. De reinheid, vrede en harmonie in de hemel zouden voor hem de ergste kwelling zijn. Zijn beschuldigingen tegen de barmhartigheid en rechtvaardigheid van God blijken zinloos te zijn. Hij draagt de volle schuld die hij op God wilde schuiven. Ook Satan moet buigen. Hij erkent dat God rechtvaardig was in zijn oordeel.

“Wie zou niet vrezen, Here, en uw naam niet verheerlijken? Immers, Gij alleen zijt heilig. Want alle volken zullen komen en zullen voor U nedervallen in aanbidding, omdat uw gerichten openbaar zijn geworden.” (Openbaring 15: 4). Alle problemen in verband met waarheid en dwaling die in de eeuwenlange strijd zijn gerezen, zijn nu opgelost. De gevolgen van de opstand en van de overtreding van Gods geboden zijn aan het licht gebracht voor alle met rede begaafde schepselen. Het ganse heelal heeft de tegenstelling tussen de heerschappij van Satan en die van God kunnen zien. Satan wordt door zijn eigen werken veroordeeld. Gods wijsheid, rechtvaardigheid en goedheid zijn overduidelijk bewezen. Iedereen kan vaststellen dat Gods handelen in de grote strijd altijd bepaald is geweest door het eeuwige geluk van zijn kinderen en het welzijn van alle werelden die Hij heeft geschapen. “Al uw werken zullen U loven, HERE, uw gunstgenoten zullen U prijzen” (Psalm 145:10). De geschiedenis van de zonde zal in alle eeuwigheid bewijzen dat het geluk van al Gods schepselen onlosmakelijk verbonden is met het bestaan van zijn wet. Nu iedereen alle

feiten van de grote strijd kent, zal het ganse heelal, zowel Gods getrouwen als de opstandelingen in koor uitroepen: "Rechtvaardig en waarachtig zijn uw wegen, Gij, Koning der volkeren!"(Openbaring 15:3)---*De Grote Strijd*, pp.434-435

Donderdag 19 december : Het Kosmische Spektakel

Wanneer iemand volledig leeg is van de eigen-ik, wanneer elke valse god uit de ziel is uitgeworpen, wordt het vacuüm ingenomen door het instromen van de Geest van Christus. Zo iemand heeft het geloof die door liefde werkt en de ziel van iedere morele en spirituele bedoezeling zuivert. De Heilige Geest, de Trooster, kan op het hart werken, het beïnvloeden en leiden, zodat hij van de geestelijke dingen geniet. Hij is "volgens de geest," en hij let op de dingen van de Geest ...

Degenen die deze geest hebben, zullen serieuze arbeiders zijn met God; de hemelse intelligenties die werken samen met hen, en gaan gebukt onder het gewicht van de geest van de boodschap van waarheid die zij dragen. Ze zijn een schouwspel voor de wereld, voor de engelen, en de mensen. Ze zijn veredeld, verfijnd, door middel van de heiliging van de geest en geloof van de waarheid. Ze hebben geen hout, hooi, of stoppels gebracht naar de schatkamer van de ziel, maar goud, zilver en edelstenen. Ze spreken woorden van gezond verstand, en vanuit de schatten van het hart brengen ze zuivere en heilige dingen voort volgens het voorbeeld van Christus.—*The Home Missionary*, 1 november 1893

Aan iedere ziel geboren in het Koninkrijk van Christus is een plechtige taak gegeven, "Laat zo uw licht schijnen voor de mensen, opdat zij uw goede werken zien en uw Vader, die in de hemelen is, verheerlijken"(Matteus 5:16). Laat op uw burens de rijke stralen van licht schijnen die u ontvangen hebt van de Zon der Gerechtigheid; laat de heldere edelstenen van licht en waarheid, rijkelijk ontvangen van de troon van God, op uw vrienden flitsen. Dit is uitwisselen van de talenten aan u toevertrouwd. Ga vooruit van licht naar een groter licht, vang steeds meer van de heldere stralen van de Zon der Gerechtigheid op en schijn steeds meer tot de perfecte dag.

Jezus vraagt de christen niet te streven om te schitteren, maar gewoon om zijn lichtglans te laten schijnen in heldere en duidelijke stralen naar de wereld. Zet geen deken over uw licht. Houd uw licht niet tegen in zondigen. Laat niet de nevel en mist en de ziekte van de wereld uw licht doven. Verberg het niet onder een bed of onder een korenmaat, maar zet het op een kandelaar, dat het licht kan geven voor allen die in het huis zijn. ... God verzoekt u te schijnen, om de morele duisternis van de wereld binnen te dringen. —*Our High Calling*, p.297

Door het leven van de eerste moordenaar te sparen, heeft God voor heel het universum een les gepresenteerd die gepaard gaat met de grote strijd Het was Zijn doel, niet alleen om de opstand te laten zien, maar ook om aan het hele universum de aard van de opstand te laten zien. De heilige bewoners van andere werelden keken met de diepste belangstelling naar de evenementen die plaatsvonden op de aarde.... God draagt met Zich de sympathie en goedkeuring van heel het heelal naarmate Zijn grote plan stap voor stap vooruit gaat tot een complete vervulling.

De daad van Christus door te sterven voor het heil van de mens zou niet alleen de hemel toegankelijk maken voor de mens, maar voor het hele universum zou het God en Zijn Zoon rechtvaardigen in hun omgang met de opstand van Satan. Het hele universum kijkt met onuitsprekelijke belangstelling naar de laatste ontwikkelingen van de grote strijd tussen goed en kwaad. — *Last Day Events*, p. 30.

Vrijdag 20 december: Voor Verdere Studie

"Waarom werd de zonde toegestaan?" pp. 33-34 van *Patriarchs and Prophets*;

"De Karakter van God Geopenbaard in Christus," pp.737-746 in *Testimonies*, vol.5

13. 21 dec – 27 dec: Aansporingen uit het Heiligdom

Sabbatmiddag 21 december

Jezus zegt, "En zie, Ik ben met u al de dagen tot aan de voleinding der wereld." (Matteüs 28:20) Eens liep Hij als mens op de aarde, Zijn goddelijkheid gekleed met menselijkheid, een lijdend, verzocht man, bestookt door Satans listen. Hij was verzocht in alle punten zoals wij, en weet hoe Hij degenen die verleid worden, te hulp moet komen. Nu zit Hij aan de rechterhand van God, Hij is in de hemel als onze Advocaat, om voorbede voor ons te doen. We zouden altijd getroost en hoopvol moeten zijn als we hieraan denken. Hij denkt aan degenen die onderworpen zijn aan verleidingen in deze wereld. Hij denkt aan elk van ons afzonderlijk, en kent onze noden. Wanneer u in verleiding komt, zeg gewoon, Hij zorgt voor mij, Hij doet voorbede voor mij, Hij houdt van me en Hij is voor mij gestorven. Ik geef me zonder enig voorbehoud aan Hem. Wij maken het hart van Christus verdrietig wanneer we over onszelf gaan rouwen alsof we onze eigen verlosser zijn. Nee; Wij leggen het behoud van onze ziel in Gods handen als een trouwe Schepper. . Hij leeft voortdurend om voorbede te doen voor de beproefde en verleide. Open uw hart voor de heldere stralen van de Zon der Gerechtigheid, en laat niet een adem van twijfel, één woord van ongeloof aan uw lippen ontsnappen, opdat u niet de zaden van twijfel zaait. Er zijn rijke zegeningen voor ons; laten we die door het geloof vastgrijpen. Ik smeed u om moed te hebben in de Heer. Goddelijke kracht is reeds van ons; en laten we over moed en kracht en geloof praten. Lees het derde hoofdstuk van Efeziërs. Breng de daarin gegeven instructies in praktijk. Draag onder alle omstandigheden een levend getuigenis voor God uit. - *Testimonies to Ministers*, p.391

Zondag 22 december: Toegang tot het hemelse heiligdom

Gods afspraken en gaven voor ons zijn oneindig. De genadetroon heeft de hoogste aantrekkingskracht, omdat het bezet wordt door iemand die ons toelaat Hem Vader te noemen. Maar God achtte het principe van zaligheid niet compleet als Hij alleen Zijn eigen liefde investeerde. Op Zijn aanwijzing heeft Hij op Zijn altaar een Pleitbezorger gezet die bekleed is met onze aard. Als onze Bemiddelaar is het Zijn taak om ons voor te stellen aan God als Zijn zonen en dochters. Christus bemiddelt ten behoeve van degenen die Hem hebben ontvangen. Aan hen geeft Hij macht, door middel van Zijn eigen verdiensten, om lid te worden van de Koninklijke familie, kinderen van de hemelse Koning. En de Vader toont zijn oneindige liefde voor Christus, die ons losgeld met Zijn bloed heeft betaald, door de vrienden van Christus te ontvangen en welkom te heten als Zijn vrienden. Hij is tevreden met de gemaakte verzoening. Hij wordt verheerlijkt door de belichaming, leven, dood en bemiddeling van Zijn Zoon.

Zodra het kind van God de genadetroon nadert, wordt hij klant van de grote Verdediger. Op zijn eerste uiting van berouw en als hij een beroep doet op gratie, neemt Christus zijn zaak en maakt het Zijn eigen, en presenteert de smeekbede aan de Vader als Zijn eigen verzoek.

Terwijl Christus namens ons bemiddelt, opent de Vader alle schatten van Zijn genade voor ons bestemd, om ervan te genieten en aan anderen te vertellen. Christus zegt: "Te dien dage zult gij in mijn naam bidden en Ik zeg u niet, dat Ik de Vader voor u vragen zal; want de Vader zelf heeft u lief, omdat gij Mij hebt liefgehad." (Johannes 14:13;16:27). Maak gebruik van Mijn naam. Dit zal uw gebeden efficiënter maken, en de Vader zal u de rijkdom van Zijn genade geven; daarom, 'bidt en gij zult ontvangen, opdat uw blijdschap vervuld zij.' (Johannes 16:24). — *Testimonies*, vol.6, pp. 363,364

Christus is de verbindende schakel tussen God en de mens. Hij heeft Zijn persoonlijke voorbede beloofd. Hij plaatst de hele deugd van Zijn gerechtigheid aan de kant van de verzoeker. Hij smeekt voor de mens, en de mens die behoefte heeft aan goddelijke hulp, smeekt voor zichzelf in de aanwezigheid van God, met behulp van de invloed van Degene die Zijn leven gaf voor het leven van de wereld. Als we voor God onze waardering voor de verdiensten van Christus erkennen, wordt geur gegeven aan onze voorbeden. Als we God

naderen door de deugd van de Verlosser, plaatst Christus ons aan Zijn zijde, omringd ons met Zijn menselijke arm, terwijl Hij met Zijn goddelijke arm de troon van de Oneindige vastgrijpt. Als zoete wierook in het wierookvat in onze handen, zet Hij Zijn verdiensten, ter bevordering van onze verzoeken. Hij belooft onze smeekbeden te horen en te beantwoorden. - *Testimonies*, vol.8,pp.177,178

Maandag 23 december: Gereinigd en oprecht

Er zijn velen die het gevoel lijken te hebben dat zij zelf een groot werk moeten doen voordat ze tot Christus kunnen komen voor Zijn redding. Ze lijken te denken dat Jezus terug zal komen op het moment van hun allerlaatste strijd, en hen zal helpen door de laatste hand te leggen aan hun levenswerk. Het lijkt moeilijk voor hen om te begrijpen dat Christus een volledige Heiland is, en in staat om volkomen te redden, allen die tot God komen door Hem. Zij verliezen uit het oog dat Christus Zelf "de weg, de waarheid en het leven" is (Johannes 14:6). Wanneer we individueel op Christus vertrouwen, met volledige zekerheid van geloof en alleen vertrouwend op de krachtadigheid van Zijn bloed om ons van alle zonden te reinigen, zullen we vrede hebben in het geloof dat wat God heeft beloofd, Hij ook in staat is om uit te voeren.—*Selected Messages*,bk.3,p.181

Waarom hebben we niet het bewustzijn van vergeven zonden? Het is omdat wij ongelovig zijn. Wij spannen ons niet in om de leer van Christus en Zijn deugden in ons leven te brengen. Wanneer de vreugde en verheerlijking en hoop verleend door de Heer Jezus Christus ons deel is, dan draagt dat bij aan een gevoel van eigenwaarde en trots. Wanneer Jezus door geloof in het hart verblijft, zullen de lessen die Christus ons gegeven heeft, in praktijk worden gebracht. We zullen dergelijke verheven denkbeelden van Jezus Christus hebben, dat het eigen-ik zal worden beschaamd. Onze genegenheid zal in Jezus gecentreerd zijn, onze gedachten zullen sterk naar de hemel worden getrokken. Christus zal worden verhoogd, eigen-ik zal minder worden.

De geest moet worden geoefend om stil te staan bij hemelse dingen. Nederigheid zal komen als gevolg van de ontdekking van de lieflijkheid van Jezus Christus. Door stil te staan bij het excellente karakter van Christus, zullen we het weerzinwekkende karakter van de zonde zien en door geloof de gerechtigheid van Jezus Christus vastgrijpen. We zullen de deugden die deel van Jezus zijn, ontwikkelen, zodat we naar anderen een vertegenwoordiging van Zijn karakter kunnen weerspiegelen. Als we het Kruis van Golgotha aanschouwen, zullen wij het eigen-ik niet verheffen, maar voortdurend onze onwaardigheid zien en hoeveel onze zaligheid de hemel heeft gekost; We zullen de weergaloze liefde van Christus ontdekken.

Velen staan hun gedachten toe om te stil te staan bij hun onwaardigheid alsof dit een deugd is. Het is een belemmering voor hun komen tot Jezus in volledig vertrouwen van het geloof. Zij moeten hun onwaardigheid voelen, en hierdoor, vanwege hun zondigheid, de noodzaak voelen om tot de Verlosser te komen, die hun waardigheid is en hun gerechtigheid zal worden als zij zich bekeren en zich verootmoedigen. Hun onwaardigheid is een vanzelfsprekend feit. De waardigheid van Jezus Christus is zeker. Laat dan iedere twijfelende ziel hoop en moed nemen, want hij heeft iemand die waardig is zijn Verlosser te zijn. Zijn enige hoop op redding is door het geloof beslag te leggen op een waardigheid die hij heeft niet, maar die hem zal worden gegeven door Jezus Christus onze gerechtigheid. — *This Day With God*, p. 261.

De Heer Jezus heeft degenen die in Hem geloven, uitverkoren om erfgenamen te zijn van God en mede-erfgenamen met Hem tot een onvergankelijk en onbezoedeld erfdeel, dat niet vergaat. Laten we geloven in de boodschappen van aanmoediging die Hij ons stuurt. Laten we levens van hoop en vertrouwen leven. Christus heeft ons de sleutel gegeven die de hemelse schatkamer van zegen ontgrendelt. Hij verklaart: "en wat gij ook vraagt in Mijn naam, Ik zal het doen, opdat de Vader in de Zoon verheerlijkt worde."(Johannes 14:13). Christus belooft niet alleen onze verzoeken aan de Vader voor te leggen en namens ons te

bemiddelen, maar ook de verzochte zegeningen te schenken. — *Signs of the Times*, december 30, 1903.

Dinsdag 24 december: Geloof – wees vol vertrouwen

Geduldig voortgaan in het goede te doen zal u door deze wereld van verdriet en strijd leiden tot heerlijkheid en eer en het eeuwige leven. Heb God binnen in u en God over u en u hebt niets te vrezen. De Bijbel is een licht voor degenen die in de duisternis zijn. In het vooruitzicht van een zalige onsterfelijkheid voorgehouden aan hen die tot het einde stand houden, vindt u een verheffende macht, een kracht die u nodig hebt om het kwaad te weerstaan. Wees standvastig in het uur van de beproeving, en uiteindelijk ontvangt u een kroon die nooit zal nooit vergaan.

U hebt begeleiding van bovenaf nodig. Vertrouw in de Heer met geheel uw hart, en Hij zal uw vertrouwen nooit beschamen. Als u de hulp van God zal vragen, hoeft u niet tevergeefs te vragen. Om ons te bemoedigen om zekerheid en vertrouwen te hebben, komt Hij dichterbij ons door Zijn heilig Woord en Geest, en zoekt duizenden manieren om ons vertrouwen te winnen. . Maar in niets scheidt Hij meer vreugde dan in het ontvangen van de zwakke die tot Hem komt voor kracht. Als we hart en stem hebben om te bidden, zal Hij zeker een oor hebben om te horen en een arm om te verlossen.

Er is geen enkele moment waarin God Zijn gezicht heeft verborgen voor de smeekbeden van zijn volk. Wanneer alle andere middelen faalden, was Hij een betrouwbare hulp in elke nood. God zegent u, arme, getroffen, gewonde ziel. Houd vast aan Zijn hand; houd vast. Hij zal u, uw kinderen, en al uw smarten en lasten op Zich nemen als u maar alles op Hem werpt. — *This Day With God*, p. 194.

Onze dierbare Verlosser staat voor de Vader als onze bemiddelaar.... Laten degenen die de goddelijke standaard zullen ontmoeten, de Schriften voor zichzelf onderzoeken, dat ze kennis over het leven van Christus kunnen hebben en Zijn missie en werk kunnen begrijpen. Laat hen Hem zien als hun Advocaat, achter het gordijn staande met het gouden wierookvat in Zijn hand waaruit de heilige wierook van de verdiensten van Zijn gerechtigheid naar God opstijgen ten behoeve van degenen die tot Hem bidden. Konden ze Hem zien, dan zouden ze een zekerheid voelen dat ze een machtige, invloedrijke Advocaat in de hemelse rechtbanken hebben, en dat hun proces is gewonnen bij de troon van God.

Wat een ervaring kan worden bereikt op de voetbank van genade, die het enige toevluchtsoord is! U kunt het feit dat God Zijn beloften nakomt, waarnemen. Wees dus niet bang, want voor de zaak van uw gebeden en twijfels staat Jezus als uw plaatsvervanger en borg. Wanneer u uw zonden belijdt en u zich van uw ongerechtigheid bekeert, neemt Christus uw schuld op Zich en schrijft aan u Zijn eigen gerechtigheid en macht toe. Hij zal aan degenen die berouwvol in geest zijn de gouden olie van liefde en de rijke schatten van Zijn genade geven. Dan kunt u zien dat het offer van het eigen-ik aan God door de verdiensten van Christus u van oneindige waarde maakt, want gekleed in de mantel van de gerechtigheid van Christus wordt u zonen en dochters van God. Degenen die vergiffenis vragen in de naam van Jezus zullen hun verzoek ingewilligd krijgen. Op de allereerste uitdrukking van boetedoening presenteert Christus het verzoek van de nederige smekeling voor de troon als Zijn eigen wens namens de zondaar. Hij zegt "dat Ik de Vader voor u vragen zal" (Johannes 16:26).— *That I May Know Him*, p. 77.

Woensdag 25 december: Hoop –Wees standvastig en onwrikbaar

Geloof in Gods Woord, bestudeerd onder gebed en praktisch toegepast, zal onze schild zijn tegen Satans macht en zal ons als veroveraars door het bloed van Christus doen eindigen.

Wanneer zielen bekeerd worden, is hun zaligheid nog niet bereikt. Dan hebben ze een wedloop te lopen; de moeizame strijd staat voor hen om wat te doen? "Strijd de goede strijd des geloofs (1 Timotheüs 6:12), mij uitstreckende naar wat vóór mij ligt, jaag ik naar het doel, om de prijs der roeping Gods, die van boven is, in Christus Jezus." Er is geen verlot in deze oorlog; de strijd is levenslang en moet worden voortgezet met vastberaden energie naarmate

de waarde van het object dat u nastreeft, welke is het eeuwige leven. Enorme belangen staan op het spel. We zijn tot deelgenoot gemaakt van de zelfopoffering van Christus in dit leven, en daarom hebben we de zekerheid dat wij deelgenoot zijn van al de voordelen in het toekomstige onsterfelijk leven, als we het begin van ons vertrouwen standvastig tot aan het einde vasthouden. Denk hierover na.

De belofte is: "En God is getrouw, die niet zal gedogen, dat gij boven vermogen verzocht wordt, want Hij zal met de verzoeking ook voor de uitkomst zorgen, zodat gij ertegen bestand zijt" (1 Korintiërs 10:13). Behoud uw christelijke integriteit tot het einde, en mor niet tegen God. Houd rekening dat er eeuwige belangen op het spel staan. U kunt zich niet veroorloven om ontmoedigd te raken en uw vertrouwen weg te gooien. De Heer houdt van u, heb vertrouwen in de Heer. De Heer Jezus is uw enige hoop. Werk hard voor de eeuwigheid. U moet niet morren of klagen of uzelf veroordelen. Verwaarloos geen enkel middel van genade. Moedig uw ziel aan te geloven en vertrouwen in God. —*My Life Today*, p. 313.

Wij kunnen ons verheugen in de hoop. Onze Advocaat is in het hemelse heiligdom, smekend namens ons. Door zijn verdiensten hebben we vergeving en vrede. Hij stierf zodat Hij onze zonden kon wegwassen, ons met Zijn gerechtigheid bekleden, en ons passend maken voor de samenleving in de hemel, waar we in het licht voor eeuwig kunnen leven. Lieve broeder, lieve zuster, wanneer Satan uw gedachten met moedeloosheid, somberheid en twijfel vult, weersta zijn suggesties. Vertel hem van het bloed van Jezus, dat van alle zonden reinigt. U kunt uzelf niet redden uit de macht van de verzoeker, maar hij beeft en vlucht wanneer de verdiensten van dat kostbare bloed worden aangewend. Zou u vervolgens niet dankbaar de zegeningen die Jezus schenkt, aannemen? Zou u niet de beker van de zaligheid die Hij aanbiedt, aannemen en een beroep doen op de naam van de Heer? Vertoon geen wantrouwen in Hem die u uit de duisternis tot Zijn wonderbare licht heeft geroepen. Pijnig het hart van de meelijdende Verlosser voor geen moment door uw ongeloof. Hij waakt met de meest intense belangstelling voor uw vooruitgang op de hemelse weg; Hij ziet uw oprechte inspanningen; Hij merkte uw terugval en uw herstel, uw wensen en uw angsten, uw conflicten en uw overwinningen. - *Testimonies*, vol. 5, pp. 316, 317.

"Want in die hoop zijn wij behouden" (Romeinen 8:24). De gevallen moeten ertoe gebracht worden te voelen, dat het voor hen nog niet te laat is om mens te zijn. Christus vereerde de mens met Zijn vertrouwen en gaf hem daarmee zijn eergevoel terug. Zelfs zij, die het laagst gevallen waren, behandelde Hij met respect. Het deed Christus voortdurend pijn in contact gebracht te worden met vijandschap, ontaarding en onreinheid, maar nooit uitte Hij een woord om te tonen dat Zijn gevoelens geschokt waren of Zijn verfijnde smaak beledigd was. Wat ook de kwade gewoonten, de sterke vooroordelen, of de verwerpelijke hartstochten van de mensen waren, Hij kwam ze met medelijdende tederheid tegemoet. Als wij deel hebben aan Zijn Geest, zullen we alle mensen als broeders beschouwen, met dezelfde verzoeken en moeilijkheden, vaak struikelend en worstelend om weer op te staan, vechtend met ontmoedigingen en benarde omstandigheden, hakend naar sympathie en hulp. Dan zullen wij hen op zo'n wijze tegemoet treden, dat wij hen niet ontmoedigen of afstoten, maar hoop wekken in hun harten. Als zij aldus bemoedigd zijn, kunnen wij met vertrouwen zeggen: "Verblijd u niet over mij, mijn vijandin; al ben ik gevallen, ik zal weder opstaan; al zit ik in het duister, de Here zal mij tot licht zijn." Hij verdedigt mijn zaak, en verschaft mij recht; Hij zal mij uitleiden in het licht, ik zal aanschouwen, hoe Hij gerechtigheid oefent." (Micha 7:8,9). - *The Ministry of Healing*, pp. 165, 166.

Donderdag 26 december: Liefde – anderen aanmoedigen

Als broeders van onze Heer, zijn wij geroepen met een heilige roeping voor een heilige, gelukkig leven. Als we de smalle weg van gehoorzaamheid betreden, laten we onze geest vernieuwen door verbondenheid met elkaar en met God. Als we de dag van God zien naderen, laten we vaak samenkomen om Zijn Woord te bestuderen en elkaar aan te sporen trouw te blijven tot het einde. Deze aardse bijeenkomsten zijn Gods aangewezen middelen waardoor wij de gelegenheid hebben met elkaar te spreken en alle hulp verzamelen die

mogelijk is om ons op de juiste manier voor te bereiden, zodat we in de hemelse bijeenkomsten de vervulling van de beloften van onze erfenis kunnen ontvangen.

Vergeet niet dat in elke bijeenkomst u Christus, de Kapitein van de gemeente ontmoet. Moedig een persoonlijke interesse in elkaar, want het is niet genoeg om gewoon de mensen te kennen. We moeten de mensen kennen in Christus Jezus. Wij zijn bevolen om "rekening te houden met elkaar." Dit is het hoofdthema van het evangelie. Het hoofdthema van de wereld is "ik". —*Bible Training School*, February 1, 1910.

Het is geen kleinigheid voor een gezin om in een ongelovige gemeenschap vertegenwoordigers voor Jezus te zijn, die Gods wet houden. Er wordt van ons verwacht dat wij levende brieven zijn, bekend en gelezen door iedereen. Dit standpunt omvat ernstige verantwoordelijkheden. Om in het licht te kunnen leven, moeten we komen waar het licht schijnt. Het is niet goed voor het volk van God het voorrecht te verliezen met degenen om te gaan van hetzelfde geloof als zij, want daardoor verliest de waarheid zijn belangrijkheid in hun gedachten. Ze worden niet versterkt door de woorden van de levende woord.

Het geloof van de meeste christenen zal wankelen als ze voortdurend het samenkomen voor gesprek en gebed verwaarlozen. Als het onmogelijk voor hen is om te genieten van zulke religieuze voorrechten, zal God direct licht uit de hemel laten komen door Zijn engelen, om hen aan te moedigen en op te vrolijken en Zijn verspreide volk te zegenen. Maar Hij stelt niet voor om wonderen te verrichten om het geloof van zijn kinderen in stand te houden. Er wordt van hen vereist dat ze de waarheid genoeg liefhebben om enige inspanning te doen teneinde de voorrechten en zegeningen aan hen door God gegeven voorrechten te verzekeren.

Het zal dan de moeite waard zijn en soms enige opoffering vragen bijeen te komen met degenen die God vrezen en voor Hem spreken, om van de voorrechten binnen ons bereik gebruik te maken. Want Hij wordt gezien als luisterend naar deze getuigenissen, terwijl engelen deze in een boek schrijven. God zal degenen die bij elkaar zijn gekomen en in Zijn naam hebben onderwezen.... Zij zullen als kostbare juwelen voor Hem zijn wanneer Zijn toorn op het onbeschermd hoofd van de zondaar zal vallen. - *That I May Know Him*, p.154

Terwijl wij aangespoord worden om onze eigen bijeenkomsten niet te verzuimen, zijn deze bijeenkomsten niet alleen voor onze eigen vernieuwing zijn. We moeten geïnspireerd zijn met grotere ijver om de troost die we hebben ontvangen door te geven. Het is onze plicht erg jaloers te zijn voor de glorie van God en om geen kwaad verslag, zelfs door het verdriet op het gezicht of door onbezonnen woorden te uiten, alsof de eisen van God een beperking zou zijn op onze vrijheid. Zelfs in deze wereld van verdriet, teleurstelling en zonde verlangt de Heer van ons om vrolijk en sterk te zijn in Zijn kracht. De gehele persoon is bevoorrecht om een duidelijk getuigenis in elke aspect te dragen. In gelaatstrekken, in humeur, in woorden, in karakter, moeten wij getuigen dat de dienst van God goed is. Dus verkondigen wij dat "De wet des HEREN is volmaakt, zij verkwikt de ziel" (Psalm 19:8 NBG51).

De kerk van God hier beneden is één met de kerk van God daarboven. Gelovigen op aarde en de wezens in de hemel die nooit gevallen zijn, vormen één kerk. Elke hemelse intelligentie is geïnteresseerd in de bijeenkomsten van de heiligen die op aarde samenkomen om God aan te bidden. In de binnenzaal van de hemel luisteren ze naar het getuigenis van de getuigen voor Christus in het voorhof op aarde, en de lof en dankzegging van de aanbidders hier beneden wordt meegenomen in de hemelse lofzang. Geluid van lof en vreugde klinkt in de hemelse hoven want Christus is niet tevergeefs gestorven voor de gevallen kinderen van Adam. Terwijl engelen uit de fontein drinken, drinken de heiligen op aarde van de zuivere stromen die vanuit de troon voortvloeien, de stromen die de stad van onze God blij maken. Oh, dat wij allemaal bewust konden zijn van de nabijheid van de hemel tot de aarde! Wanneer de op aarde geboren kinderen het niet meer weten, hebben zij engelen van licht als hun metgezellen. Een stille getuige bewaakt iedere ziel die leeft, en tracht die ziel tot Christus te trekken. Zolang er hoop is, totdat men zich tegen de Heilige Geest verzet ten koste van hun eeuwige ondergang, zijn ze bewaakt door hemelse intelligenties. Laten we allen niet vergeten dat in elke bijeenkomst van de heiligen hier

beneden, engelen van God aanwezig zijn, luisterend naar de getuigenissen, liederen en gebeden. . Laten we niet vergeten dat onze lof aangevuld worden met het koor van de engelenschare hierboven. -*Testimonies*, vol.6, pp. 365-367